ALBERTO BACOI

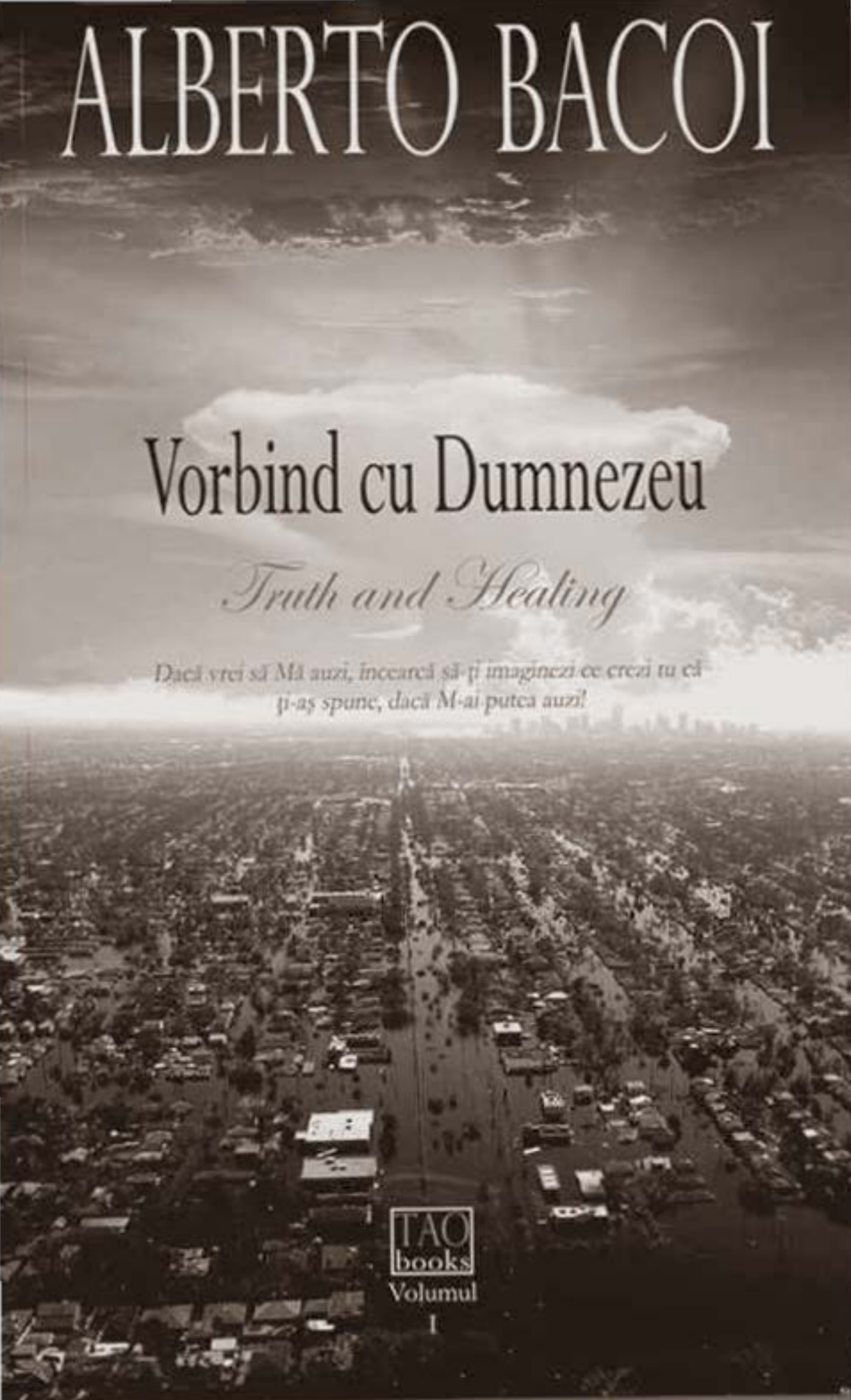

Vorbind cu Dumnezeu

Truth and Healing

Dacă vrei să Mă auzi, încearcă să-ți imaginezi ce crezi tu că ți-aș spune, dacă M-ai putea auzi!

TAO books
Volumul 1

ALBERTO BACOI

Vorbind cu Dumnezeu

Truth and Healing

editura Self Publishing

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

BACOI, ALBERTO
Vorbind cu Dumnezeu = Truth and Healing/
Alberto Bacoi. - Bucureşti: Self Publishing, 2014 -
3 vol.
ISBN 978-606-93641-8-5
Vol. 1. - 2014. - ISBN 978-606-93641-9-2
821.135.1

Copyright © 2014 Alberto Bacoi
Toate drepturile rezervate, conform legii dreptului de autor 8/1996

Tehnoredactare şi Corectură: Alberto Bacoi/Mădălina Bratu
Grafică: Alberto Bacoi

Copyright © 2014 Self Publishing

Self Publishing România este o platformă online dedicată publicării, tipăririi, promovării şi distribuţiei naţionale şi internaţionale a cărţilor autorilor români.
Orice autor care publică la Self Publishing îşi poate vedea cartea în librării în 30 de zile şi mai puţin.
Intră pe site şi publică-ţi cartea sau scrie-ne pe adresa:
www.self-publishing.ro
office@self-publishing.ro

COMENZI PENTRU CITITORI,
LIBRĂRII, BIBLIOTECI, DEPOZITE DE CARTE
comenzi@self-publishing.ro
tel. 0740 530 111

Dacă vrei să Mă auzi, încearcă să-ţi imaginezi ce crezi tu că ţi-aş spune, dacă M-ai putea auzi!

CUPRINS

Cuvânt de început 5
Introducere 7
CAPITOLUL I (subiecte dezvoltate) 9
- Întrebări fundamentale 9
- Recunoașterea Sursei 11
- Viziuni 12
- Scepticism/ananghie a credinței 13
- Despre moartea trupului 13
- Negarea existenței lui satan 14
- Proclamarea Înțelepciunii Divine 15
- Conceptul de „păcat“ atribuit sexului și senzualității 21
- Despre sinucidere 22
- Mesaje din „CWG“ Neale Donald Walsch 28
- Prezența lui Dumnezeu 32
- Conceptul de „iad“ 34
- Despre fericire 38
- Îndoieli și suferință 40
- Legile karmice și viețile anterioare/viitoare 42
- Câteva idei despre univers 43
- Scepticism/negarea puterii creatoare 44

Curtea plopilor de toamnă 48
Sentimente și scrieri sub mângâierea răsăritului 49
Viziuni asupra vremurilor de apoi 51
CAPITOLUL II (subiecte dezvoltate) 53
- Călătoria evolutivă a ființelor de Lumină 54
- Conceptul de „judecată și pedeapsă“ 58
- Suflete care aleg să plece de pe pământ 59
- Iluzia/personajele fictive 61
- Perfecțiunea și modul în care funcționează universul 63
- Despre sfârșitul lumii 64
- Evoluția sistemului de gândire individual 65
- Îndemnuri 67
- Despre Isus Hristos (Yeshua/Messiah) 70
- Confirmarea existenței celor 12 densități 71
- Identificarea puterii extrasenzoriale 77
- Alte îndemnuri 78
- Înțelegerea perfecțiunii/trăirea ei ca experiență 79
- Minuni/pașind în realitatea supremă 80
- Despre Dumnezeu 80
- Nimicirea întregii umanități (potopul biblic) 82
- Despre Rai 83
- Tehnologia avansată (avantajele și dezavantajele ei) 85
- Identitatea „fiarei“/religia și victimele rămase 87
- Liberi cugetători 88
- Acceptare și eliberare totală (nirvana) 95

Cuvânt de încheiere 97

Cuvânt de început

Această carte este dedicată celui ce a cunoscut suferința, sub cea mai sumbră și înfiorătoare formă a ei. Omul alături de care am suferit, care m-a învățat ce înseamnă tristețea, dorul, eșecul, izolarea și singurătatea. Un suflet atât de mic, ce a învins cu ușurință o forță atât de mare... A ales în mod conștient să atragă suferința asupra sufletului propriu, a devenit el însuși suferință, creând-o continuu în jurul lui, scopul fiind acela de a demonstra celorlalți, un lucru esențial: *Nu există suferință și niciodată nu a existat așa ceva!*

Tot ceea ce trăim astăzi este o iluzie a separării, a uitării și a durerii. În realitate însă, tot, absolut tot Ceea Ce există este doar iubire. Iubirea de tot, iubirea de sine, de orice și de oricine.

Aceasta este pentru cei ce vor fi,
după cel care a fost!

Ne aflăm la început de primăvară, anul este 2012... Pământul se pregăteşte pentru o schimbare. Universul se află într-un proces continuu de dilatare al conştienţei şi al materiei. Toţi se întreabă ce se va schimba, aşteptând nerăbdători să se întâmple ceva.
Cu adevărat că se va întâmpla ceva! Se va întâmpla ceva neobişnuit şi de necrezut. *Se va schimba percepţia realităţii, viziunea şi sistemul de gândire al întregii umanităţi*.
Ştiu! „Aşa ceva încă nu este posibil" spuneţi voi. „Lumea asta nu se poate schimba în bine" gândiţi voi şi „nimeni nu are puterea să o facă". *Nici nu trebuie!*

Lumea noastră e Perfectă! Nimic nu trebuie schimbat la ea. Totul se învârte într-un ciclu perfect, *fără a se îndrepta către un sfârşit* – repet, fără a exista imperfecţiune înăuntrul ei. Am să vă explic cum, însă o pot face numai dacă vreţi, dacă vreţi să aflaţi Cine sunteţi sau cine alegeţi voi să deveniţi.
Nu trebuie nici să mă credeţi pe cuvânt! Scopul acestui volum nu urmăreşte, desigur, *să mă credeţi pe cuvânt*, *nici să transformăm Adevărul Imuabil într-o sursă de câştig.*

Aceasta nu este doar o lecţie de filosofie, ci şi o antrenantă a minţii, împotriva inerţiei inevitabile şi copleşitoare, a tot ceea ce ne este promovat, ca mai târziu, să poată fi digerată de către minţile maselor receptoare.

Sunt onorat să vă prezint această călătorie spirituală diferită, inovatoare sau evolutivă, supusă în mod continuu unei examinări amănunţite.

Toţi cei care au coborât această lume, plasând-o acolo unde se află ea acum, au făcut-o inconştienţi, crezând că fac un bine lumii sau că lucrează pentru binele lor propriu... Ei au văzut lumea, iar aceasta este lumea, aşa cum au văzut-o ei!
Poziţia curentă, privind vibraţia scăzută a pământului nu trebuie privită nici ca pe ceva incorect. Fără ei, probabil, nu am fi ajuns niciodată aici. *Din acest motiv*, *cred*, *cu siguranţă, că am trăit cea mai potrivită* experienţă. Este însă timpul să căutăm mai adânc în abisul Adevărului, apoi să-I înţelegem nemărginirea absolută.
Vă voi explica însă, aşa cum am spus, numai dacă vreţi!

„Vorbind cu Dumnezeu" dezvoltă un dialog unic şi o creaţie proprie, privind perspectiva realităţii asupra a tot Ceea Ce ne înconjoară. Ascultarea sufletului şi descoperirea sinelui, se bazează în totalitate pe experienţă şi pe credinţă. Ea poate dezvolta puteri supranaturale, poate determina fructificarea cunoştinţelor asupra întregului, diferenţierea relaţiilor bivalente, autocontrolul, descoperirea universului – cât şi dilatarea lui până la infinit. Descoperă interpretarea *Vocii* (*Voinţei*) *Creatorului*, *manifestată prin Conştienţa creaţiei Lui.*

Creatorul a tot Ceea Ce există, *Ce am numit într-un Cuvânt, Dumnezeu*, *Se manifestă prin fiecare din noi în fiecare din creatu-*

rile Lui – noi trebuie doar să ascultăm. Prin aceste mesaje doreşte a Se face descoperit, nicidecum a impune ori a cere creaţiei. Creatorul ni Se descoperă prin lucrarea Lui. Iar noi, lucrarea Lui, ne descoperim pe noi înşine prin El.

Autocontrolul (stăpânirea de sine) îmbunătăţeşte rapid rezultatele experienţelor vieţii noastre actuale, fiind acestea de natură spirituală şi/sau materială, apoi *dezvoltă o inter-relaţie între toţi participanţii* acestui proceş prin care, Creatorul a făurit totul din nimic, transformând-ul în Însuşi Dumnezeu.

Da, v-aş putea spune că mă aflu la început de drum. Aş putea spune că *mi s-a dictat ca să vă transmit acest mesaj* ori aş putea spune că este unul Divin! Însă, şi voi aţi putea crede despre mine că sunt doar un impostor. Tot ce pot să vă spun acum este că nimic nu mă va opri! Sunt pe drumul cel bun. Cu toţii suntem şi nu ne va opri nimic din a evolua.

Îndemnurile căutărilor mele începeau a-mi şopti, în urmă cu trei ani, prin experienţă, faptul că *nu sunt singur, că am un scop şi o responsabilitate!* Cu toate astea, nu, nu am fost obligat să fac nimic, ci doar să trăiesc, să primesc şi să fiu iubit. Iar de atunci şi până astăzi, continui să fiu iubit necondiţionat, fără a conştientiza sau a merita măcar acest lucru.

Cu toţii sunteţi „condamnaţi" la o iubire necondiţionată, cea a Creatorului vostru!

Scrierile au început în urmă cu un an, în 20 aprilie 2012 şi au fost finalizate la data la care mi s-a dictat că se vor termina. Redactarea cuvintelor şi a frazelor care mi-au răsunat insistent în subconştient a fost selectată cu atenţie, folosind fonturi italice, cu scopul de a nu produce confuzii.

Completările subiectelor dezvoltate încă de la începutul dialogului mi-au apărut în minte abia la sfârşitul scrierilor... *În felul acesta, de fiecare dată când doream să adaug o completare, cartea se deschidea la pagina unde urma să fie introdus textul. Iar, fără a-mi da seama, mi se dicta conform unui Şablon Divin, unul din care nu putea să lipsească niciun cuvânt* pe care mintea mea îl putea omite sau pe care nu era pregătită încă să îl recunoască. Dezvoltându-mi abilitatea scrierilor prin channeling, s-au născut cele 600 de pagini ale dialogului. Iar toţi cei cu care am împărtăşit *această Colecţie de Cuvinte vii au fost impresionaţi*, au negat că eu aş fi autorul şi apoi au recunoscut îmbunătăţirea vizibilă a percepţiei asupra vieţilor proprii.

Alberto Bacoi,
Bucureşti, România,
Aprilie 2013.

CAPITOLUL I

Ţi-ai imaginat vreodată cum ar fi dacă L-ai întâlni pe Dumnezeu, Sursa, *Creatorul Lumilor şi a tot Ceea Ce există*?

Cum ar arăta, cum te-ar privi sau ce ţi-ar vorbi?

Oare ce atitudine ar aborda faţă de tine şi cum ar răspunde în faţa tuturor întrebărilor sau provocărilor tale?

Dacă ar exista o Fiinţă Atotputernică, S-ar coborî la tine ca să îţi vorbească?

Ce ţi-ar răspunde?

Ce L-ai întreba?

Cum ar justifica tot ce este „rău" şi, cum ne putem numi fiinţe Asemănătoare Lui, câtă vreme suntem cu toţii „răi"?

Care este Planul Divin, pe care nici marii savanţi ai lumii nu l-au putut înţelege, în întreaga istorie a vieţii pe pământ?

De ce ne naştem şi de ce murim?

De ce nu ştim Cine suntem?

De ce suntem nevoiţi să suferim?

De ce ne rănim sau de ce plângem atunci când ne lovim?

De unde venim?

De ce ne înmulţim la nesfârşit?

De ce procrearea se face prin sex, *prin modul acesta plăcut*, *veşnic interzis*? Care a fost motivul pentru care am fost înzestraţi cu gen (sexualitate) şi instincte, doar ca să fim ispitiţi şi pedepsiţi? Dar cine a spus că sexul este interzis? Dumnezeu?

Nu, *în niciun caz!*

Cine şi-a însuşit autoritatea pentru a vorbi în Numele Lui?

De ce circulă atâtea informaţii false sau zvonuri despre sfârşitul lumii?

Cine a scris Biblia şi de ce a făcut-o?

Ce ar trebui să înţeleg dintr-o viaţă chinuită, trăită în vicisitudine, în care îndrumătorii s-au dovedit a nu înţelege nici ei ceea ce încearcă altora să explice?

Cine este omul şi Cine este Dumnezeu? Dumnezeu este, fără îndoială! De noi nu m-am convins încă în totalitate, că existăm. Ah, aici e invers! Cel puţin aşa credem...

În viaţa lui trăită pe pământ, omul este nevoit să sufere. Creatorul, în schimb, nu suferă! Prin urmare, Creatorul nu există!

Dar eu exist. Totuşi, nu îmi amintesc să mă fi creat de unul singur. „Revino cu picioarele pe pământ, mama ta ţi-a oferit viaţa“, asta mi-au spus cu toţii!
Mama nu mă poate vindeca nici atunci când sunt răcit, trebuie să aştept să îmi treacă, nu îmi poate lua durerea atunci când mă frig la un deget, nici nu îi poate aduce pe cei dragi înapoi.
„Dar ea este cea care te-a născut“.
Prostii! Mama nici nu a ştiut dacă va naşte băiat ori dacă va naşte fetiţă. Am fost o surpriză pentru ea.
Cine m-a trimis ei ca să mă nască? Barza?

Barza!

Scriam aceste întrebări pe carneţelul pe care îl cumpărasem ca să îmi notez parola de la noua adresă de e-mail. Scriam plângând, strigam în mintea mea! Eram supărat pe tot, mâniat, gata să trântesc orice sau să lovesc pe oricine. Întrebam universul, Îl întrebam pe Dumnezeu, dar la un moment dat, mi-am dat seama că mă întreb de fapt pe mine. Cu toate astea, eu nu aş putea răspunde niciodată unor astfel de întrebări.

Nimeni nu ar putea!

În fine, se pare că am scris introducerea asta în mai puţin de un sfert de oră. Mă numesc Alberto, sunt onorat să vă cunosc ori să mă cunoaşteţi.

Simt deja nevoia să iau o pauză şi, recunosc, habar nu am ce scriu, de ce scriu şi nici ce m-a apucat. Mai bine aş lăsa stiloul pe birou, să mă pregătesc să plec la serviciu. Am o groază de temeri, griji şi responsabilităţi.
Observ cum de fiecare dată când susţin o idee proprie, revin imediat cu argumente împotriva ei. E clar! Am început să aud voci... Sunt pe drumul cel „nebun“, asta ar crede mulţi!

Mi-l amintesc pe tata, zicându-mi, în urmă cu vreo treisprezece ani, că a auzit o voce care îi vorbea, dar n-a reuşit să înţeleagă prea multe. Vocea era distorsionată datorită bolii care l-a chinuit aproape cincisprezece ani, *schizofrenie paranoidă*, ori vocea ce-i vorbea era chiar rezultatul bolii! *Oare*?
Un lucru este cert. El a înţeles atât cât a trebuit să înţeleagă...

A înţeles atât cât i-a fost necesar să înţeleagă!

Poftim! Tocmai despre ce vorbeam. Câteodată simt nevoia să scriu de două ori acelaşi lucru. Dar, de cele mai multe ori ceea ce scriu a doua oară se schimbă faţă de ce am dorit să scriu la început. Poate voi reuşi să scriu o carte, sau poate nu voi reuşi.
Vedeţi voi, există decât două variante: „a scrie“ sau „a nu scrie“. Asta înseamnă că ar trebui să fie foarte uşor, iar viaţa s-ar dovedi a fi doar o *Dicotomie a Adevărului*[1], dependentă de relativitate, una înăuntrul căreia cu toţii ne derulăm existenţa.
Acum, însă, pot spune că m-am plictisit.

Am plecat!

---

[1] Două sau mai multe adevăruri (evenimente opuse) care se petrec simultan. Din neputinţa de a înţelege scopul diviziunii ei, oamenii au numit-o contradicţie.

De ce nu scrii?

Nu ai obosit să trăieşti în felul acesta?
Pentru ce nu scrii?
Poftim?
Vrei să afli răspunsul întrebărilor care te frământă?
Pentru ce trăieşti?
Ce?
Cine eşti?
Care este destinaţia „finală“ a realităţii tale?
Cine-i acolo?
Cine-i acolo?
Cine vorbeşte?
Eu!
Care „Eu“?
Exact, tu!
Nu ai obosit să rătăceşti astfel prin viaţa ta?
Vrei să afli care este remediul tuturor problemelor voastre?
Unul singur, Dragostea!
Nu înţeleg.
Vei înţelege!
Tu, eşti eu?
Eu sunt tu şi *tot Ceea Ce ştii că este.*
Cum poţi să fii?
Pur şi simplu... sunt!
Dar cum ai devenit Ceea Ce eşti?
Eu Sunt.

Acestea au fost primele clipe care m-au determinat să conştientizez că port o discuţie şi că dezvolt un dialog cu mine însumi. Dar mai mult, ceva m-a împins să notez tot ceea ce întrebam sau tot ceea ce îmi răspundeam. După o scurtă vreme, Vocea, pe care o auzeam cu urechile mele fizice, sub formă de vibraţie (sunet), *S-a stabilit înăuntrul minţii mele*, apoi eu am devenit Vocea!
Aşa că m-am gândit să scriu o carte. Poate va fi cineva interesat să o citească. Deocamdată nu am habar ce va conţine şi nici cum să o numesc: Oare, *Dialog cu mine însumi*, *Dialog cu Dumnezeu,* ori „*Conversaţii cu Dumnezeu*“?
La naiba, cea din urmă denumire există deja...

Oare ce fac eu acum?
Vorbeşti!
Cu cine?
Cu Mine...

În felul acesta, dragi cititori, în primăvara anului 2012, urmau a se naşte scrierile „*Vorbind cu Dumnezeu*“ colecţia TAO books, revelarea unei vieţi eterne.

Care e scopul viselor, viziunilor ori cel al vizitetelor Tale?

Faptul că Duhul Meu îţi descoperă imagini, viziuni şi vise, te ajută să îţi recâştigi încrederea şi să-ţi dezvolţi înţelepciunea.

Dar de ce nu pot rezista Prezenţei Tale iar, inima mea stă, de fiecare dată, gata să cedeze?

Dacă nu rezistai nu Îmi mai puteai adresa această întrebare. Faptul că ai rezistat se datorează puterii pe care ţi-am dat-o Eu ca să rezişti.

De ce tremur şi mi-e frică?

Ţi-e teamă pentru că te afli încă în trup. *Iar trupul tău fizic nu poate rezista în prezenţa fiinţelor veşnic vii*, nici în prezenţa energiilor spirituale ale celei mai înalte dimensiuni.

De ce mă chinuieşti atât?

Nu te chinuiesc. Ci este un privilegiu pentru tine faptul că Mă adresez ţie.

De ce îmi vine să plâng atunci când iau legătura cu Tine?

Fiindcă în Prezenţa Strălucirii Mele, *îţi aminteşti Cine eşti tu cu Adevărat.* Iar lacrimile tale de vinovăţie şi tristete, sunt lacrimile dorului de casă, cea după care tânjeşte sufletul tău. E dorul de Împărăţia Mea, de unde ai plecat şi *unde te vei întoarce.*

Ce semnificaţie deţine ultima viziune avută, faptul că am văzut luna strălucind în lumina zilei, asemeni soarelui?

Aceasta arată că ţi s-a dat a-ţi fi descoperită o Mică parte din Strălucirea Impresionantă a Luminii Mele. Aşadar, *tu reuşeşti să vezi nevăzutul*, *iar Dumnezeu poate vorbi prin tine*, *chiar dacă tu nu îţi dai seama de asta. De cele mai multe ori tu nu îţi dai seama de asta. În majoritatea cazurilor, crezi că puterea ta pe care o ai este de la tine.*

Luna se află pe cer în fiecare zi şi în fiecare noapte şi toţi oamenii o pot vedea, privind frumuseţea minunată şi grandioasă a ei.

Pe lângă frumuseţea ei, *tu poţi vedea şi Lumina ei*, *care este nevăzută!* Fiindcă ceea ce priviţi voi în noapte (corpul ei material), este doar o reprezentaţie simbolică.

Cum Te-ai hotărât să mă alegi pe mine, când trăiesc atâţia oameni pe pământ?

Eu îi „aleg" pe toţi şi pe fiecare în parte. Dar tu? *De ce ai ales să Mă urmezi*, *ştiind că sunt atâtea surse care se proclamă a fi Dumnezeu sau susţin că L-ar cunoaşte pe Dumnezeu*?

Am simţit că eşti Cel adevărat, şi aş putea să Te cunosc. Tu mi-ai trimis acel sentiment?

Cu siguranţă.

Cum poţi lua legătura cu mine cât sunt încă păcătos? De ce o faci?

Eu pot să fac orice, *important este ce* „aleg" să fac.

De ce obosesc atât de tare atunci când îmi transmiţi gândurile Tale?

Deoarece, *acesta îţi solicită într-o anumită măsură mintea*. *Până acum nu ţi-ai folosit niciodată mintea*, *ci instinctele!*

Cum pot dărui Lumina câtă vreme nu o am şi câtă vreme nu sunt Lumină?

Dacă susţii că tu nu eşti Lumină, înseamnă că nici Eu nu sunt Lumină, *asta încerci să insinuezi*?

Nu, Doamne fereşte!

Bine.

Nu mai înţeleg nimic.

Dacă nu înţelegeai, nu erai capabil să scrii nici după dictare.

Cum pot să ştiu că aceste contacte spirituale nu sunt propria creaţie a imaginaţiei mele sau rezultat eronat al studiilor mele?

Revelaţiile şi visele pe care le ai sunt propria creaţie a imaginaţiei tale, *inspirată subconştientului tău de Mine*.

Dar cum pot să mă conving că răspunsurile vin de la Tine, şi nu le inventez eu, pur şi simplu?

Asta i-a frământat pe toţi cei care au trăit înaintea ta. Eşti de părere că cei care au scris Biblia au avut parte de vreun contact vizual fizic? *Ei au văzut cu mintea, nu cu ochii! După cum faci şi tu. Şi chiar dacă ai vedea cu ochii, nici atunci nu ai crede!* Ci, ai crede despre tine că ţi-ai pierdut minţile, apoi ai lua medicamente fără ca să fii bolnav.

Toţi oamenii care trăiesc pe pământ, până la ultimul, au capacitatea necesară pentru a scrie ceea ce ai scris tu. Cu toţii cunosc răspunsurile pe care le cunoşti tu! *E necesar doar să şi le reamintească*, aşa cum ai făcut-o tu în această carte.

Tu îmi descoperi imagini vizuale, însă niciodată ceva concret. Dacă voi interpreta totul greşit?

Ce înseamnă pentru tine ceva „concret“? Câtă vreme cunosc dinainte cum le vei interpreta, cu atât mai mult *ştiu şi cum să ţi le descopăr.* Acest răspuns nu e destul de concret pentru tine?

Nu te-ai convins că nu există coincidenţă şi nimic nu se întâmplă prin coincidenţă?

Încerc să o fac...

De ce suferim atât de tare când pierdem pe cineva drag?

Voi alegeţi să suferiţi. Plata „păcatului“ este moartea! Adevăr vă spun Eu vouă, voi sunteţi victimele propriilor voştri călăi, ale propriilor voastre minţi – nicidecum cel care a murit. El nu este victimă. Cel care a murit, *nu a murit! Ci se naşte într-o altă lume*. Acela a scăpat de ceea ce pe voi încă vă apasă. El şi-a îndeplinit misiunea şi şi-a trăit experienţa fizică, apoi a ajuns acolo unde cu toţii vreţi să ajungeţi!

Suferinţa se aplică numai trăitorilor de pe pământ! În Împărăţia Mea nu există suferinţă! Aşadar, el nu vă mai plânge pe voi ci voi îl plângeţi pe el, când ar trebui să fie exact invers.

Câteodată pare atât de greu!

Dacă era uşor se mai putea numi pedeapsă? Ori dacă nu aţi fi trăit experienţa morţii, cum aţi fi putut aprecia bucuria vieţii?

Ce ai vrut să transmiţi afirmând că omul a fost creat după Chipul Tău şi după Asemănarea Ta? Susţii că voi putea crea şi eu, la rândul meu, o lume şi un întreg univers?

O creezi deja în mintea ta. *La fel am făcut şi Eu la „început*“. Sunteţi fiinţe creatoare şi *sunteţi rodul imaginaţiei Mele*.

Dacă spui că nu există ceva ce noi am numit „diavol“, nu deţine o conştienţă sau o inteligenţă proprie, individualizată, diabolică, ci există doar o parte din afara Ta, care ne influenţează să creăm ceea ce nu eşti ori ceea ce noi nu suntem, cum aş putea explica faptul că de când am ales să Te cunosc, gândurile hulitoare la adresa Ta au luat amploare, şi sunt nevoit să depun mult mai mult efort pentru a le stăpâni?

Există ceva ce voi numiţi „rău“ şi da, vă poate influenţa, însă o poate face doar cu permisiunea voastră. *Voi permiteţi răului să existe*, fiindcă, fără voi sau fără libertatea cu care v-am înzestrat, nu ar fi putut exista. *Cu toate astea*, *răul nu sunteţi voi*, *ci voi*, *cei care trăiţi în afara Mea*, creaţi răul! Fiţi cu băgare de seamă totuşi, să nu rămâneţi în totalitate pe dinafară... Spuneai că de când M-ai cunoscut, gândurile tale negre s-au intensificat. Asta fiindcă nu cunoscusei până acum Lumina şi trăiai în întuneric. Iar unul care trăieşte în întuneric, nu poate vedea că este el însuşi întunericul. Ci doar la apariţia Luminii, se poate privi şi poate observa că a fost întuneric, înainte de a deveni Lumină. Este de datoria ta să îţi stăpâneşti gândurile negre, până vei ajunge să le îndepărtezi definitiv.

Cât despre diavol, încearcă să nu-ţi mai imaginezi o persoană. *Diavolul NU EXISTĂ! Însuşi numele Şaţanâ*, Satanás, Sheikhţaan ori în limba ebraică Śāţān, într-o traducere completă *simbolizează partea întunecată a minţii omului! Iar Numele Hristos semnifică activarea celei mai înalte părţi a minţii*, *cea Divină*, *Angelică şi pură*, *cea mai înaltă treaptă de înţelepciune*, *atinsă de mintea omenească vreodată.* Iar exemple poţi găsi peste tot.

Ce ai crezi tu că semnifică „coborârea diavolului“ pe pământ, susţinută de cartea Apocalipsei? Ţi-ai imaginat o fiinţă diabolică care a fost alungată din „regatul sfânt“ pe motiv că nu s-a supus, reuşind, astfel, să şoptească creaţiei Mele să greşească împotriva Mea, pentru a-i servi drept răzbunare autodistrugerea creaţiei?
Nu e nevoie să-Mi răspunzi, ştiu că aşa gândiţi cu toţii, dar vreau să ştii că *aşa gândesc* preoţii şi *conducătorii bisericilor voastre*, *nu voi*, *pentru că majoritatea nu gândiţi la acestea*, *ci* aveţi alte preocupări. *Teoriile acestea sunt susţinute de instituţiile care vă impun să vă închinaţi lor*, *Mie*, *ori reprezentărilor a ceea ce cred ele că aş fi Eu*. *Dar preoţii sau bisericile voastre nu sunt sponsorizate de o Sursă Autorizată pentru a vorbi în Numele Dumnezeului Adevărat. Ele nu sunt trâmbiţele Adevărului*, *ci mai degrabă cele ale înşelăciunii!*

EU NU V-AM IMPUS NICIODATĂ SĂ VĂ ÎNCHINAŢI MIE! Nici nu aş putea să o fac vreodată. Nici nu trebuie.
Ce fel de liber-arbitru ar mai fi acela, în cazul în care cei ce nu se vor apleca în faţa Mea vor fi eliminaţi definitiv?

În Biblie s-a scris că trebuie să ne închinăm Ţie. Cei ce nu Ţi se vor închina, vor arde în iad o veşnicie!

Ha ha ha, foloseşti un mod amuzant de a-ţi aranja întrebările, *parcă încerci să scoţi vreo minciună de la Dumnezeu*.
Biblia a fost cel mai perfect lucru pentru voi, în evoluţia voastră, ca fiinţe spirituale. Cu toate acestea şi Biblia a suferit în repetate rânduri intervenţii. Doar nu credeai vreodată că o scriere, de peste 3000 de ani vechime, ar putea rămâne neatinsă, în ciuda tuturor traducerilor repetate, reformelor sau schimbării mentalităţii, pe care omenirea le-a suportat în întreaga istorie. *Asupra Bibliei s-a intervenit şi s-a reintervenit* de-a lungul istoriei, de către anumiţi conducători, ce au încercat să dezgolească, de faimă şi Divinitate, Evangheliile. *Dar în ciuda eforturilor lor de îndepărtare a Luminii Mele, au fost consideraţi sfinţi de către bisericile voastre – focare de minciună, interes şi de manipulare.*

Aşadar, teoria închinării în faţa cuiva superior este *o gândire* primitivă, monarhică, creată de abuzul de putere al foştilor împăraţi timpurii ai pământului. *Ea nu va exista niciodată în gândirea Divină. Nu se poate lua în calcul. Nu există!*

Acum, dat fiind faptul că am finalizat de etalat şi aceste argumente, *să revenim, totuşi*, asupra subiectului pe care ai dorit să îl dezvoltăm.

Ai vorbit despre semnificaţia coborârii diavolului.

Aşa este. Însă, am vorbit şi despre cele două părţi ale minţii omului – Hristos, exemplul Celui Mai Înalt Grad de Înţelepciune şi Diavolul, care reprezintă partea întunecată (*cel mai jos gând*). Pentru a putea înţelege cât mai corect exemplul pregătit, încearcă să îţi imaginezi mintea omului (creierul), împărţit pe din două. În partea dreaptă vei găsi *harul* cu care aţi fost înzestraţi: imaginaţia, *creativitatea, bucuria, toleranţa, iubirea şi recunoştinţa, care au fost numite cântecul sufletului şi care este veşnic tânăr.* Parte ce nu doar aşteaptă, ba chiar imploră să fie descoperită.
Iar în partea stângă, rămânând: logica umană limitată, dreptatea, corectitudinea, gândirea matematică, relativistă, acolo unde „*cel mai mare este şi cel mai tare*“, *stresul, depresiile, gândurile de panică, de furt sau avort. Parte ce dezvoltă invidie, mândrie, relaţii închise familiale şi sociale, care împing omul către o involuţie spirituală, întemniţarea propriului sine, crimă, ură, iar în cele din urmă autodistrugere.*

Pe parcursul călătoriei evoluţiei umane, subiect pe care-l vom dezvolta mai târziu, *există anumite etape ale dezvoltării conştienţei*. Coborârea diavolului la voi, se referă la etapa în care veţi creşte în cunoştinţă în ambele situaţii, în Hristos şi în diavol.
Vă veţi dezvolta mintea în totalitate, totuşi, veţi fi predispuşi să cădeţi în partea întunecată, datorită instinctului vostru de natură pământească.

Acum câteva sute de ani nu ştiaţi ce înseamnă depresia, stresul şi melancolia. *Nici nu existau aceşti termeni conceptuali*. Dar astăzi, mulţi dintre voi cad pradă depresiei, devenind vulnerabili în faţa oricărei propuneri ce le-ar putea provoca anestezia minţii sau pierderea discernământului pentru câteva clipe, scopul fiind a

înlătura presiunea şi nemulţumirea de la ei. Adevărat vă spun Eu vouă, *acestea nu vă vor îndepărta suferinţa!* Şi nu doar o amână, ci o şi amplifică înzecit.

Acum câţiva zeci de ani cazurile de sinucidere se estimau a fi unul la un milion, aproape inexistente. Dar astăzi asistăm la o sinucidere în masă, sub liberă alegere sau din partea unor persoane care nu sunt conştiente de ceea ce fac. Acestea reprezintă numai câteva din aspectele semnificaţiei coborârii diavolului sau influenţa lui asupra omenirii.

Aşadar, *caută şi vei găsi! Bate şi ţi se va deschide! Vei primi răspuns la toate întrebările tale, în cel mai scurt timp...*
Eu sunt Domnul!

De ce este mai uşor să „păcătuim“ decât să facem o faptă bună?

Nu e mai uşor, ci la fel de uşor. Ar fi mai uşor să faceţi fapte bune, *fiindcă este de natura voastră primordială să le faceţi. Voi aţi fost creaţi în curăţie şi sunteţi creaţi din Lumina* Mea dar, lumea voastră, pe care aţi construit-o, promovează doar păcatul.
Cu asta vă naşteţi (*aşa vi se spune încă din primi ani de viaţă*).
Vi se spune că sunteţi răi şi că nu sunteţi buni de nimic (*chiar de către părinţii voştri ce susţin că vă iubesc*). Ei nu vă încurajează atunci când faceţi o faptă bună şi *nici nu vă laudă când realizaţi ceva măreţ!* Ci au grijă să vă pedepsească atunci când nu ascultaţi, când greşiţi şi *nu numai atunci!*
Gândul că sunteţi răi e transmis subconştientului vostru de toate *cultele şi doctrinele religioase*, *de pe întreg pământul*. Păcatul e promovat *de toate televiziunile* voastre şi de toate acele *imagini derulate*, pe care le-aţi numit filme. Păcatul, ilegalitatea, *imoralitatea şi antisocialismul sunt susţinute şi încurajate chiar de acei conducători, ai acelor state, care au scris acele legi incomplete*, *instigatoare de interese. Chiar autorităţile care vă conduc o fac zilnic*.

Orice întâmplare nedorită, ori aşa numitele tragedii, în care o persoană este afectată, rănită sau îşi pierde viaţa, rudele şi autorităţile în loc să-şi concentreze atenţia asupra victimei, căreia i s-a luat pe „nedrept“ dreptul de a trăi – îşi transformă durerea în ură şi răzbunare, trimiţând-o asupra celui care a provocat incidentul, dorind cu orice preţ a-l pedepsi! *Pentru ei este mai important să urască decât să iubească!* Astfel, sentimentele celor care au fost apropiaţi victimei se transformă, din iubire, suferinţă şi părere de rău, în ură, lăcomie, judecată sau răzbunare. *Nu e mai uşor*, doar *pare mai uşor!* Ei îşi alină suferinţa provocând suferinţă.
Ochi pentru ochi şi dinte pentru dinte!

Acestea sunt minţi umbrite de instincte animalice, nu de om. Ele sunt gândirile inerţiale, care refuză să mai gândească, despre care ţi-am mai vorbit. *Această mârşăvie ruşinoasă*, *dragul Meu*, *este numită pe pământ justiţie* (justificarea poftei reprimată de a răni). *Căci cum ar putea cineva să îşi şteargă suferinţa sau amărăciunea inimii cu bani*? *Acela care cere*, *nu suferă cu adevărat!*

El îşi poate aşeza capul pe pernă indiferent că şi-a vândut sora, fratele ori soţul pentru o sumă de bani. Însă la moartea ei/lui, nu va plânge nimeni. Ci vor muri asemeni animalelor ce sfârşesc pe marginea drumului.

Deoarece, asta vedeţi la mai marii voştri învăţaţi care vă conduc. Însă, ei sunt mai puţin învăţaţi şi mai mult informaţi! Ei plătesc oameni care să lucreze la imaginea lor. Ei nu sunt imaginea lor, nu sunt Adevăr, sunt minciună! Voi, fiţi dar Adevărul Meu, ca să nu deveniţi minciuna lor.

În ciuda aparenţelor, *voi nu v-aţi născut în păcat, ci în neştiinţă* (*aveţi memoriile şterse*). *Misiunea voastră pe pământ e cea de a vă reaminti Cine aţi fost înainte să vă naşteţi acolo.*

Doamne cât Adevăr grăieşti.

Mă bucur că rostim împreună aceste Adevăruri.

Cum am reuşit să scriu o carte, eu, cel care abia se poate adresa verbal către o persoană, iar de fiecare dată când vreau să îmi exprim o idee, sunt nevoit să consult dicţionarul online pentru a nu comite greşeli gramaticale?

N-ai scris-o tu! Eu am scris-o, tu doar ai editat-o.

Care va fi scopul acesteia?

Acelaşi ca al tuturor mesajelor Mele.

O va citi cineva sau va fi folositoare cuiva?

De aceasta Mă voi îngriji Eu.

Dacă va fi considerată o blasfemie ori un plagiat, o colecţie de învăţături, cuvinte şi idei, cât şi revelaţiile şi visele unui nebun?

Vor fi mulţi care vor crede că este un plagiat, o blasfemie sau o creaţie a unei minţi rătăcitoare. Şi despre Biblie au spus că este cea mai mare înşelătorie din istoria umanităţii.

Aşa au spus.

Doar cei înţelepţi şi cei care Mă caută cu adevărat vor înţelege. Vor înţelege mai mult decât poţi tu să îţi închipui*, vor crede şi vor cerceta!*

Dacă voi rămâne în pană de idei şi, în felul acesta nu o voi mai putea termina?

Câte ai avut atunci când te-ai apucat de scris? Ştiai măcar ce scrii?

De ce trimiţi atâtea mesaje omenirii, dacă nimeni nu le ia în seamă?

Mesajele Mele fac parte din Planul Meu cu voi. *Şi le veţi lua în seamă, mai devreme sau mai târziu.*

De ce alegi să o faci?

Pentru că v-am creat Conştienţe libere, Asemeni Mie! Sunteţi Conştienţe de Lumină pură şi Strălucitoare! Sarcina voastră este să alegeţi să fiţi Asemeni Mie, *ca să trăiţi în veci.*

De unde voi avea suma necesară publicării acestei cărţi?

Vei avea bani ca să o publici, dar nu este neapărat nevoie s-o faci. O poţi copia în mai multe exemplare şi îţi voi arăta Eu unde le vei împărţi. Unele exemplare vor fi ascunse acolo unde nu te-ai

fi gândit niciodată că ar fi un loc potrivit pentru a le ascunde.
O vor citi cei la care nu te-ai fi aşteptat niciodată să o citească. O vor înţelege cei la care nu te-ai fi aşteptat niciodată să o înţeleagă şi vor fi curăţiţi cei la care nu te-ai fi aşteptat vreodată să fie curăţiţi.

Aceasta este Puterea care ţi S-a descoperit. Iar tu, împlineşte în continuare Voia Mea, *ca să capeţi fericirea şi să trăieşti mulţi ani pe pământ*.

Doamne, iată-mă stând la biroul meu, punându-mi aceste întrebări, la care tot eu sunt nevoit să răspund, singur.
Aşadar, cum termin de scris o întrebare, mintea mea creează, fără a interveni eu direct, şi răspunsul. Aş putea continua aşa la nesfârşit? Acesta este Dumnezeu?

Da, ai putea continua aşa până la sfârşitul zilelor tale *şi tot nu vei putea să Mă cunoşti în Totalitate*.

Acesta este şi nu este Dumnezeu! Pentru că, Dumnezeu nu se poate descoperi doar în „ceva" din Lucrarea Lui. Dumnezeu este toată Lucrarea Lui. El este tot Ceea Ce ştiţi şi tot Ceea Ce nu ştiţi căci, cum aţi putea voi auzi Ceea Ce nu este sunet, cum aţi putea privi Ceea Ce nu este imagine şi cum aţi putea pipăi Ceea Ce nu poate fi atins?
Adunaţi învăţăturile tuturor religiilor neamurilor, mesajele cărţilor sfinte, *îndemnurile Maeştrilor*, preoţilor, pastorilor şi teoriile tuturor profesorilor pământului, din toate timpurile, apoi strângeţi minţile tuturor geniilor sau adăugaţi cărţile tuturor scriitorilor la un loc şi veţi cunoaşte doar 1% din *Cine este Dumnezeu!*

Nu mi-aş fi închipuit vreodată să-L descopăr pe Creatorul tuturor lucrurilor, aşa!

Puţini oameni găsesc curajul de a şi-L imagina pe Dumnezeu în felul acesta. Din acest motiv, la fel de *puţini Mă vor descoperi! Mulţi alergă întreaga viaţă pe lângă religii, legende sau poveşti, care sunt inventate de alţii*, dar fără rezultat.
Mulţi ridică privirea spre cer, strigând spre Dumnezeu, *dar Eu nu sunt acolo! Alţii se duc să facă fapte bune, oferă pomeni, apoi se închină de zeci de ori, poate aşa Mă voi îndura de ei, dar ei oferă cu mintea nu cu sufletul. Ei oferă bani orfanului care are nevoie de-o familie şi haine scumpe celui ce nu are unde le spăla. Oferă brăţări de aur ciungului ce nu le poate purta, ori cărţi valoroase celui ce nu a învăţat să citească! Căci, cei nevoiaşi nu au nevoie de cineva care să îi întreţină ori să le dea... Ci au nevoie de unul care să-i înveţe cum să se întreţină singuri, să ia decizii singuri, să îşi administreze viaţa singuri, până când vor reuşi să ajute şi ei pe alţii, creând, la rândul lor, din elevi profesori!* Şi tot aşa din generaţie în generaţie, *până veţi ajunge să fiţi Cine sunteţi voi cu Adevărat!*

Iar tu de ce eşti uimit că M-am descoperit ţie în felul acesta? Dacă acordai atenţie scrierilor tale ori, la ceea ce a spus Isus, în Biblie, spunând: „*căutaţi-Mă în inima voastră*", ţi-ai fi amintit, la fel cum o faci acum, că Ce ţi S-a descoperit este rezultatul căută-

rii tale interioare, la îndemnul Meu. *Adevărul este în fiecare din voi. Dar voi îl căutaţi mereu în afara voastră! Toţi ştiţi răspunsurile. Trebuie doar să puneţi întrebările!*

La ce crezi tu că M-am referit, scriind în cartea Apocalipsei, referitor la *semnul fiarei* că, cei ce vor fi de partea lui anti-Hrist, care vor lucra „*împotriva*“ Mea, vor purta un semn pe mână sau pe frunte, iar cei care vor fi de „partea“ Mea vor purta, deasemenea, un simbol, pe mâna dreaptă sau pe frunte?

Am ales să îţi ofer răspunsul la această întrebare, ce te-a frământat atâta vreme, cu toate că nu înţeleg ce te-a împiedicat să Mi-o adresezi până acum.

Nici eu nu ştiu.

Îţi voi explica, dar nu înainte de a mai face o precizare.
Folosesc aceşti termeni biblici, pentru că vă este mult mai uşor ca să înţelegeţi ceea ce vreau Eu să vă transmit. În realitate însă, nu există nimeni şi nimic împotriva Mea. Aceasta e de fapt o blasfemie. Din acest motiv am punctat cuvântul între ghilimele.
Vor fi clarificate, pe parcurs, toate aceste aspecte.

Semnul robiei pe pământ este unul simbolic, de o foarte mare importanţă. El îi diferenţiază, azi, pe cei înţelepţi de cei mai puţin înţelepţi.

Semnul fiarei de pe fruntea şi de pe mâna celor ce vor merge împotriva Mea simbolizează: *mintea* întunecată, închisă, cea care gândeşte strâmb, care este *total căzută în dorinţa câştigării existenţei fizice cu orice preţ – care alege să trăiască doar în lumea aceasta şi atât. Sufletele blocate în interiorul acestor conştienţe finite nu vor merge mai departe. Iar ele au ales asta cu mult timp înainte de a se naşte acolo.* Semnul de pe fruntea lor arată capul, mintea cu care gândesc. Arată gândurile lor, creatoare de experienţe din viaţa lor. *Semnul de pe mâna lor arată gândurile, transformate în experienţe! Cu capul gândeşti, creezi gânduri, iar cu mâna aplici ceea ce mintea a gândit. Mâna materializează ceea ce mintea şi-a imaginat că ar putea crea.*
Dar dacă mintea este bolnavă şi creează astfel, un gând bolnav, mâna *va materializa desigur*, o experienţă fizică bolnavă, greşită sau incompletă.
În cazul celor care Mă vor urma, minţile lor vor lumina asemeni unor lanterne care luminează în întuneric... *Mâinile lor vor crea Gândurile Mele, care vor ajunge să fie gândurile lor proprii.*
Exact asta faci tu acum!

Dacă tot ceea ce-mi spui este adevărat, se pare că am găsit Sursa, iar înseamnă că poţi să-mi răspunzi la orice întrebare. Desigur, nu mi-ai confirmat asta încă, dar aş vrea să ştiu cine am fost înainte să mă nasc?

Ştii Cine şi Ce ai fost!

Nu cred că sunt sigur de ceea ce ştiu despre mine. Dacă aş fi ştiut, nu mai puneam întrebarea.

Ai fost un Gând al Meu, căruia i-am dat putere să gândească Asemeni Mie. Ai fost un suflet care ştia că trebuie să plece, ca să

se formeze, să se dezvolte, *să se cunoască, să crească în Lumină* şi să îşi dea seama în afara Luminii Mele, dacă lumina lui este cu adevărat a lui.

Un suflet călător, care pleacă din Împărăţia Mea pentru a experimenta o formă materială, odată ce se naşte pe pământ, *nu mai ştie Cine e, nici de unde vine! Asta pentru a se putea cunoaşte cu amănuntul*, *să aleagă să fie cine vrea el să fie.* La fel cum te-am creat Eu, în Mintea Mea, la început, deci ai apărut ca un Gând al Meu, la rândul tău, cu ajutorul Meu, *ai datoria să creşti şi să dezvolţi ceea ce poţi tu să faci!* În felul acesta, ajutându-te pe tine Mă vei bucura pe Mine. Am să-ţi dau totuşi, un exemplu mai simplu.

La fel cum ţi-ai imaginat tu să scrii o carte, *ai construit acest gând*, oferindu-i aşadar posibilitatea de a exista (*fără tine el nu se putea crea de unul singur*), *la rândul lui, gândul tău, creează alte gânduri – idei pentru a pune înăuntrul lui, cu scopul de a se forma*. Tu ai creat cartea la început, iar acum o supraveghezi cum se creează singură, cu ajutorul tău.

Apoi, *cartea* ce la sfârşit *va fi lăudată*, *laudă autorul ei!* Tu nu te puteai proclama un autor, până nu scriai această carte. Iar cartea, deci *creaţia ta*, *te proclamă pe tine însuţi autorul şi creatorul ei.*

Mă faci să mă simt destul de important.

Cu toţii sunteţi importanţi, *cei mai importanţi!*

Ce-ai zice dacă ţi-aş spune că, *înainte să te naşti pe pământ, ai fost o conştienţă deosebit de puternică*, *plăcută Mie*, *ridicându-te chiar deasupra Îngerilor – da*, *reflectând o Mare parte din Preastrălucita Dragoste a Luminii Mele*?

Mi-ar fi destul de greu să cred asta.

De ce? Crezi că perfecţiunea imaginată de voi, în viaţa trăită pe pământ, are vreo legătură cu statutul pe care îl veţi ocupa după moarte? *Eu ştiu Cine sunteţi! Voi sunteţi nevoiţi să vă daţi seama de asta!*

Crezi că orfanii care nu posedă un adăpost unde să doarmă, care stau pe străzi şi sunt murdari, care nu au fost îngrijiţi, nici educaţi, *cei pe care părinţii i-au alungat* ori sunt rezultatul unor încercări de întrerupere de sarcină eşuate, *cei cărora nu le acordaţi atenţie*, care consumă substanţe creatoare de vise şi care nu ştiu încă să vorbească, au fost uitaţi pe pământ? Crezi că de la ei aştept ceva? Ei nu ştiu să vorbească fiindcă *nu i-aţi învăţat voi* să vorbească! Dar ştiu să hulească deoarece, *au învăţat de la voi să hulească!* Ei nu ştiu încă Cine sunt ei şi nu Îl cunosc pe Dumnezeu, *fiindcă nu le-aţi spus voi Cine este Dumnezeu.*

Totuşi, în amărăciunea şi în lipsa lor de informare, susţin că Dumnezeu îi iubeşte! Ei nu sunt nevoiţi să realizeze ceva pe pământul vostru ca să fie mântuiţi. Ei sunt deja mântuiţi, şi aceştia *sunt Îngerii Mei, trimişi pe pământ*, *cu scopul de a vă convinge voi cine sunteţi* în relaţie cu ei sau ce credeţi că reprezintă ei pe acest pământ. Şi ce aş putea Eu să le cer unora ca ei, atunci când *ei au Totul şi sunt pur şi simplu ai Mei*?

Totuşi, în ciuda acestor considerente, unii ca ei, vă aduc pe mulţi

dintre voi înapoi la Mine, ca să redeveniţi ai Mei.
Deoarece sufletele lor reflectă Lumina Mea, iar trupurile lor sunt IMAGINEA VOASTRĂ!

M-ai lăsat fără întrebări, cu toate că aveam, cred, sute ca să Îţi pun!

Ţi le vei aminti, treptat...

Dar deocamdată, spune-Mi! De ce crezi tu că nu poţi rezista ispitei şi nu îţi poţi înfrâna dorinţele senzuale, care te copleşesc?
Crezi că eşti slab ori prea tânăr?
Dar ce te-a determinat să gândeşti că acest lucru este unul greşit, şi comiţi un păcat dorindu-ţi asta?

Habar nu am de ce, nici ce m-a determinat să asociez senzualitatea cu un lucru greşit. Pur şi simplu, nu pot să asociez sexul cu discuţiile despre Dumnezeu. Da, cred despre mine că sunt un om slab, unii şi-au înfrânat poftele, cel puţin aşa cred.

Deci, tu crezi că voi aţi inventat în universul Meu, dar care nu este din universul Meu şi nici nu era, până să îl inventaţi voi? Eşti tu atât de convins de faptul că voi v-aţi gândit la ceva la care Eu nu M-am gândit, pe motiv că am omis să o fac, gândind: „noi ştim! Dumnezeu nu ştie! Atunci, hai să ne ascundem"?

Adevărat vă spun, Dumnezeu este Autorul contactului sexual între parte bărbătească şi parte femeiască. Eu am gândit femeia în aşa fel încât, să îi fie atrăgătoare bărbatului ei, să vă alintaţi alături de ea şi invers. Voi aţi stricat legătura pe care am creat-o între voi. Aţi redefinit şi reorientat nevoia dragostei către obţinerea satisfacţiei fizice şi nimic mai mult. Apoi, după consumarea energiei acumulate, nu mai rămâne nicio legătură între voi – vă simţiţi goi, vă îmbrăcaţi şi plecaţi!

Sexul nu poate exista fără dragoste şi nici dragoste nu puteţi face fără să existe iubire!

Şi dacă unii dintre voi credeţi că în vremurile acestea ale deşertăciunii sau destrăbălării, în care trăiţi astăzi, nu mai există cineva, asemeni vouă, care să simtă şi să caute aceleaşi lucruri pe care le căutaţi voi, înseamnă că vă îndoiţi de puterea Mea.
Eu creez miliarde de miliarde de oameni, făptură după faptură şi cunosc ce e în mintea fiecăruia din ei! Nici un calculator de ultimă generaţie sau toate la un loc şi, prin nicio metodă nu aţi reuşi să gestionaţi dar nici să deţineţi atâtea informaţii, câte cunosc Eu despre fiecare din voi.

Nu este foarte important ceea ce obţii dintr-o relaţie, cât este de important ceea ce ai de oferit într-o relaţie...

Încă mai crezi că aceste răspunsuri le inventezi tu şi te îndoieşti că ele vin de la Mine?

Nu.

Încă mai crezi că atunci când ai vrut să mori, pur şi simplu ai avut „norocul" ca cineva să te găsească şi să te salveze?

Nu ştiu, bănuiesc.

Ar fi bine să nu mai crezi asta!

Ar fi bine să cunoşti că am fost lângă tine pe patul de spital şi *am trimis după tine la momentul potrivit!* Dacă Îmi doream să te chem de acolo, puteai leşina în mijlocul pieţelor aglomerate şi *nu te-ar fi ridicat nimeni vreme de trei ceasuri*, *atât cât ar fi fost necesar ca să îţi părăseşti trupul.*

Eu le sunt alături tuturor bolnavilor care zac pe paturile de spital, indiferent cine şi ce au fost ei în viaţă. Fiindcă oricine şi orice ar fi fost în viaţa lor, aflaţi pe paturile de spital, strigă către Mine ca să-i iert şi să le curm suferinţa trupului, *care este povara păcatelor pe care le-au săvârşit* în viaţă. Este povara consecinţelor alegerilor „greşite“ pe care au decis să le ia în viaţă, crezând că aleg spre binele lor.

Încă mai crezi în destin? *Eu sunt destinul vostru! Iar soarta o creaţi voi înşivă. Căci universul răspunde cererilor voastre, după măsura mulţumirilor voastre*.

Ţi-e teamă că îţi vei „întina“ trupul şi nu te voi mai primi la Mine în Împărăţia Mea? Trupul tău va rămâne aici şi nu vei lua dincolo nimic din ceea ce ştii că ai fost pe pământ. Vei lua cu tine numai Ceea Ce ştii că eşti tu cu Adevărat!

Încă nu te-ai convins care îţi este scopul în această lume?

Gata, opreşte-Te! Ştiu!

Acum ştiu totul şi plâng. Plâng pentru că nu am ştiut ceea ce ştiam deja, nu am ştiut nimic din ceea ce ştiu acum.

Acum ştiu Cine sunt şi Cine am fost înainte să mă nasc! Ştiu Cine eşti Tu şi ştiu că Te cunosc... Oare nu eşti Tu Acela care eşti Totul? Nu eşti Tu Cel care ne-a creat, în aşa fel încât noi să ne putem crea singuri?

Cu toţii veţi şti şi cu toţii veţi cunoaşte aceasta! Cum puteam Eu crea pe cineva care să Îmi laude Măreţia, acela fiind obligat ori programat să o facă? Deasemenea, cum puteai crea tu o carte gata scrisă, cum şi-ar fi putut manifesta recunoştinţa, mulţumirea sau lauda faţă de autor şi faţă de ea însăşi, în faţa cititorilor, fără ca ei să o citească? *Cum ar putea un tânăr să îl numească tată*, *pe unul pe care nu l-a văzut niciodată sau care nu s-a îngrijit de el niciodată*? Pentru simplu fapt că este tatăl lui biologic? Afirmaţia asta îl obligă să-l iubească sau să îi fie recunoscător? Pentru ce? Tânărul îl va numi în continuare tată, pe cel care l-a crescut, l-a învăţat, apoi i-a oferit tot ceea ce a avut, fără să fi aşteptat să fie considerat de către copil tată.

Referitor la sinucidere, cum stă treaba cu ea? Ai observat că unii dintre noi sau majoritatea din noi, ne gândim la asta şi chiar încercăm să facem asta? Dar de ce a fost sinuciderea considerat cel mai mare păcat, nu înţeleg, cine a spus că păcatele se pot măsura? Ce se va întâmpla cu sufletele celor ce au ales să îşi ia singuri viaţa?

Sinuciderea reprezintă nerecunoaşterea scopului vostru, nerespectarea voinţei proprii şi nerespectarea legilor create de Mine în planul Meu cu voi! *Sinuciderea este atunci când Îl contrazici pe Dumnezeu şi Planul Său. Prin urmare, dacă Eu vreau ca tu să*

trăieşti, deci te-am creat ca să trăieşti, nu Mă poţi contrazice, spunând: „*pentru ce m-ai creat, eu nu voiam să trăiesc*“, *când de fapt tu ai ales să trăieşti!*

Sinuciderea nu este o reacţie a slăbiciunii sau a laşităţii, aşa cum a fost considerată de învăţaţii voştri. *Ci o problemă de neregăsire a propriului sine*.

Atunci când experienţele neplăcute, ura, durerea, nemulţumirea şi dorinţele neîmplinite vă copleşesc în totalitate şi vă întunecă fiinţa, când nu mai zăriţi nicio urmă de scop ori speranţă, luaţi această decizie. Totuşi, atunci când vă simţiţi dezamăgiţi din toate punctele de vedere şi din toate direcţiile, voi nu sunteţi slabi ori laşi, ci pur şi simplu, nu vă regăsiţi în această lume, pe sistemul: „lumea asta nu sunt eu“.

Sufletul vostru*,* cel căruia nu-i auziţi strigătele şi nu îi simţiţi prezenţa suferă, *el nu se regăseşte în acţiunile pe care corpul sau mintea voastră le fac zilnic*.

Tu vrei să te sinucizi pentru că nu ai obţinut acea casă de vis, şi pe care ţi-o doreşti de atâta vreme. Însă, sufletul tău nu se regăseşte în dorinţa ta, lui nu îi este necesară!

Vrei să te sinucizi datorită unor circumstanţe în viaţă ce te separă de femeia pe care o iubeşti mai mult decât propria ta viaţă, fără să te gândeşti că *în felul acesta vei separa nu doar cele două trupuri nefericite*, *ci şi sufletele voastre*, *pe care Dragostea le ţine strâns legat unul de altul*, *până atunci când vor părăsi împreună acest pământ al neînţelegerii şi al suferinţei*.

Tu când iei decizia să te sinucizi, poate sufletul tău zbiară şi vrea să trăiască. *Dar tu nu îl auzi, pentru că nu-l cunoşti! Tu trăieşti în materialism*, *acolo unde visul este considerat infantilism şi irealitate*.

Unde speranţa este considerată imaturitate.

Unde iubirea este considerată haos şi suferinţă.

Unde Dragostea a fost considerată slăbiciune, iar bunătatea, un defect! Sufletul tău nu este din lumea aceasta. Lumea aceasta nu sunteţi voi! Voi trebuie să luaţi la cunoştinţă de ea. Căci...

Simţind întunericul, voi să vă doriţi Lumina. Simţind frica, *să cunoaşteţi Dragostea!*

Suferinţa ori fericirea nu au nicio legătură cu întâmplările ce se derulează pe durata vieţilor voastre.

Suferinţa apare atunci când nu înţelegi, *nu concepi şi nu accepţi o întâmplare care se petrece în viaţa ta. Însă toate – toate au fost înzestrate cu explicaţii logice*, *concrete*, *menite să te ajute să te dezvolţi după Voia Mea şi după meritul tău*.

Atunci când nu primeşti ceea ce meriţi, răsplata pe ceea ce ai muncit, sau darul pe care eşti îndreptăţit ca să îl primeşti – când mintea ta îţi şopteşte că meriţi, dar, cu toate astea ai „nenorocul“ (*spuneţi voi*) şi nu o primeşti, atunci *viaţa nu este corectă* (*adăugaţi voi*), şi astfel, mintea voastră creează o experienţă neplăcută şi provoacă suferinţă. În concluzie, voi nu înţelegeţi de ce există atâta nedreptate, nu acceptaţi o astfel de nedreptate şi vă întrebaţi

Cine îngăduie asemenea nedreptate? Atunci căutaţi să judecaţi şi să vă faceţi dreptate singuri.
Ceea ce nu înţelegeţi voi este că *întâmplările acestea pe care nu aţi ştiut să le trăiţi ori cele pe care nu le-aţi înţeles*, *sunt părţi ale procesului dezvoltării şi formării voastre – experienţa vieţii trăite în afara Mea*, *în care voi sunteţi doar suflete călătoare*.

Şi cine ţi-a spus ţie că sinuciderea este cel mai mare păcat? *Cine poate fi în măsură să cântărească greutatea păcatelor*, *cu atât mai mult pe cel al sinuciderii* dacă nu Eu, Cel care v-am dat viaţă – *vieţi care Îmi aparţin!*?

Nu este nevoie să mi-o spună cineva.
Ci, pur şi simplu o ştiu şi o cred!

Cine ţi-a spus?

Am văzut la preoţii bisericilor noastre tradiţionale. Ei nu îngroapă lângă ceilalţi, pe cei ce au ales să îşi ia singuri viaţa.

Preoţii acelor biserici nu Mă propovăduiesc pe Mine.

Nu?

Nu!

Ei se roagă Dumnezeului Adevărat!
O ştiu fiindcă am intrat acolo, am ascultat şi am auzit.

Atunci, *Îl propovăduiesc pe Dumnezeu însă, nu Îl cunosc pe Dumnezeu! Ei se grăbesc să judece*, *fără a-L cunoaşte pe Acela căruia se roagă.* Dacă M-ar fi cunoscut şi ar fi ştiut despre Mine cât un bob de grâu, n-ar mai fi judecat, ar fi iubit! Ar fi cunoscut *astfel că Eu sunt Dragoste*, *nu separator. Eu sunt Totul! Şi nu Eu vă aleg pe voi*, *ci voi Mă alegeţi pe Mine!*

Adevărat îţi spun, mai repede vor intra în Împărăţia Mea cei ce au ales să îşi ia singuri viaţa, cei care nu sunt recunoscuţi sau acceptaţi de către biserici, decât preoţii care decid că „cei laşi“ nu sunt vrednici de rugăciune, iar din acest motiv nu sunt primiţi în cimitirele voastre. *Preoţii decid împotriva Mea*, *separă în Numele Meu*, *devenind astfel separatori.* Câtă vreme Eu sunt tot Ceea Ce este şi nu este nimic în afara Mea, cine sunt ei ca să judece şi să îndepărteze de la Mine Ceea Ce este al Meu?

Dar cu sufletele lor ce se va întâmpla, ei unde vor merge?

Întrebarea potrivită ar fi fost: „ei ce vor simţi“ ci nu unde vor merge!

Tu ştii mai bine, dar întreb vrând a şti şi eu.

Cu siguranţă ei vor primi o a doua şansă. Vor primi chiar şi a treia şansă, vor căpăta atâtea şanse, până vor ajunge să cunoască Puterea lui Dumnezeu. *Căci...*

Cei din urmă vor fi cei dintâi. Cei slabi vor deveni cei puternici. Iar cei temători, plini de evlavie! Nu-Mi spune că ai uitat?

Tocmai mi-am reamintit, ori mi-ai reamintit Tu!
Mă tot frământă de ceva timp ideea că cei înstăriţi, din punct de vedere material, nu vor putea păşi în Împărăţia Cerurilor.

Ştiu şi cunosc toate frământările tale.

Tu ştii ce urmează să Te întreb, dinainte ca eu să hotărăsc ce vreau să Te întreb?

Da.

Înseamnă că pregăteşti răspunsul dinainte, de aceea pari atât de pregătit, nu?

Se poate spune şi aşa.

Asta îmi confirmă faptul că ai privit cu adevărat sfârşitul lumii acesteia. Spune-mi, când se vor împlini profeţiile?

Bineînţeles că am văzut „sfârşitul" din moment ce *Eu am hotărât timpurile care au fost, sunt şi vor fi, de la început şi până la sfârşit.* Trebuie doar să „aleg" momentul începutului. Iar profeţiile se împlinesc sub ochii voştri!

Ai hotărât timpurile, dar trebuie să „alegi" momentul? Nu înţeleg.

Nici nu ţi-ar fi necesar ca să înţelegi. Fiindcă atunci când vor sosi vremurile schimbării, *tu vei fi plecat de mult* de acolo.

Când va fi sfârşitul?

Atunci când voi considera că e de ajuns, iar întreg pământul va fi copleşit de suferinţă şi întuneric. Atunci când vă veţi întoarce la Mine, toţi cei care sunteţi aşteptaţi la Mine.

Când nu veţi mai fi nevoiţi să plecaţi niciunul dintre voi acolo!

Tu ştiai ce am făcut, ştii ce facem, dar şi ce vom face?

Exact.

Unde mai e satisfacţia, câtă vreme cunoşti totul dinainte? De ce nu Îţi iei „concediu" de exemplu, până se va împlini ce Tu ştii deja că urmează a se împlini? Pentru ce bătaia asta de cap?

Ţi-am mai spus, dar îţi repet; *voi aţi hotărât deja ce vreţi, mai trebuie să alegeţi Cine vreţi să fiţi, acolo unde aţi ales deja să fiţi.*

Mai bine revenim la discuţia despre bogaţi. Este adevărat că ei nu vor intra în Împărăţia Cerurilor?

Mi-e greu să cred că Dumnezeu, care este Dragoste, ar putea permite moartea atâtor miliarde de oameni.

De unde ai tras concluzia asta? *Nu ai văzut niciodată un pastor îmbrăcat frumos, care conduce o maşină frumoasă, deţine o casă impresionantă şi are o familie numeroasă*?

Am văzut, dar cunosc spusele lui Isus! Ştii, cu cămila prin urechile acului şi bogatul în Împărăţia lui Dumnezeu.

Bineînţeles că ştiu, Eu am „scris" parabola aceea! Acelei parabole i se pot atribui două înţelesuri diferite. Primul, fiind cel la care M-am referit, este că bogăţiile materiale distrag atenţia omului de la scop. Bogatul îşi va concentra atenţia asupra bunurilor deţinute întreaga viaţă, găsind alinare şi tot ceea ce are nevoie în ele. El încetează să mai caute, crezând că posedă totul şi în afara posesiilor lui nu mai există nimic. Nu mai acceptă nimic, nu mai simte nimic, nu mai luptă pentru nimic ca, la final, să ajungă să creadă că totul poate fi cumpărat. Acest tip de conştienţă percepe fericirea prin a avea, a-şi achiziţiona, nicidecum prin a dărui sau a ajuta. Aşadar, la rândul lui, bogatul separă nu întregeşte.

Trezirea se produce atunci când sufletul reuşeşte a-şi controla mintea în totalitate.

Mintea reprezintă gândirea logică, raţională, materială şi matematică. Ea se formează aici, respectând legile lumii acesteia. Mintea nu va putea ieşi niciodată din acest univers material finit. *Nici nu trebuie!*

S*ufletul*, în schimb, este de la Dumnezeu şi *este al Meu!*

Bogatul, *ocupat fiind cu grijile ori plăcerile lui materiale*, *nu va reuşi să îşi dezlipească inima* de viaţa trăită pe acest pământ, oricât ar încerca, el condamnându-şi, prin decizie proprie, sufletul şi trupul la moarte, în acelaşi timp.

Privind din punct de vedere al celui ce nu doreşte să se dezvolte, nici să evolueze spiritual, ci alege cu bun discernământ să trăiască doar aici, doar în lumea cunoscută de voi, bogăţiile îi vor fi de mare folos, câtă vreme se va dovedi a fi şi capabil, bineînţeles, să şi le administreze.

Există însă, şi un alt tip de oameni bogaţi, *cei bogaţi atât din punct de vedere material, cât şi spiritual. Ei au devenit mai întâi bogaţi din punct de vedere spiritual*, ca apoi să obţină şi celelalte foloase, materiale.

Vezi tu, există nişte etape, faze sau situaţii în procesul supravegherii Mele şi toate trebuiesc orânduite la vremea lor.

Voi trebuie să primiţi mai întâi bogăţiile spirituale (inocenţa, înţelepciunea), ca apoi să obţineţi celelalte bogăţii şi îndeletniciri, mai puţin importante. Pe parcursul acestor scrieri, vei înţelege de ce şi cum funcţionează acest sistem. *Căutaţi mai întâi Împărăţia Cerului şi toate celelalte vi se vor da pe deasupra!*

Abia atunci veţi fi pătrunşi de Dragostea Mea, iar sufletele nu vă vor mai înseta, ci veţi conştientiza că aveţi totul, reuşind să percepeţi celelalte lucruri la valoarea lor reală.

În schimb, cel ce devine mai întâi bogat din punct de vedere material, *va fi orbit de statutul deţinut. Acela nu va putea depăşi pragul faimei şi al popularităţii nici dacă M-aş coborî pe pământ la el. De aceea vă spun*, *mai repede ar intra o cămilă în urechea unui ac*, *decât un bogat în Împărăţia Mea.*

Uşor, uşor, totul devine mai limpede.

Vom reveni asupra anumitor subiecte.

Cu siguranţă că va fi nevoie...

Apropo, ştii ce fac acum?

Pe isteţul?

Îmi pare rău, nu am vrut să sune sub formă de întrebare. Ba da, într-un fel am vrut!

Nu te grăbi să te scuzi! Tu crezi că Dumnezeu nu are simţul umorului? Crezi despre Mine că sunt doar un bătrân morocănos, pregătit în orice clipă pentru a pedepsi?

Cu siguranţă nu am ideea asta despre Tine. Imaginea de zeu veşnic morocănos e doar o creaţie smintită a religiilor. Ce voiam să spun este că, în timp ce mă uitam pe fereastră şi priveam luna, am observat că aceasta se înalţă pe cer imediat după lăsarea întunericului, gata să lumineze! Astfel, noi să nu stăm nicio clipă în întuneric total. În cursul anului se înserea-

ză la ore diferite, şi totuşi, luna se ridică pe cer imediat după lăsarea întunericului. De unde această precizie?

Mă bucur că ai observat. În orice caz, *ar dura enorm de mult ca să îţi explic*. *Cum aţi reuşit voi să măsuraţi timpul matematic, prin numerele ceasurilor voastre, sisteme de calculat îndeajuns de precise încât vă permit percepţia trecerii timpului, aşa cum îl înţelegeţi voi*, *la fel am măsurat Eu distanţele planetelor*, gradele prin care se influenţează una pe alta, *viteza rotaţiilor lor*, şamd.

Cât ai înţelege dacă ţi-aş spune că luna este mult prea uşoară privind distanţa la care se află de soare, iar datorită forţei gravitaţionale a soarelui, aceasta ar putea fi absorbită de el, până ce ar fi înghiţită definitv?

Înţeleg, dar ce o împiedică să fie înghiţită?

Poziţia în care se află.

Luna se ascunde întotdeauna în spatele pământului, *către partea opusă soarelui*, *datorită antigravitaţiei* dintre ea şi pământ.

Cele două funcţionează perfect, asemeni unor magneţi ce se resping. Soarele deţine o forţă foarte mare de atracţie. El ţine la un loc *întregul sistem solar!* La rândul lui, pământul, respinge puterea atracţiei soarelui, într-o măsură mult mai mică, reuşind să-şi păstreze poziţia şi să nu se abată de la cursul lui. Acest proces se poate atribui şi cazului relaţiei lunii cu pământul. Pământul deţine o forţă gravitaţională superioară lunii. Luna respinge atracţia pământului, atât cât să nu se îndepărteze de el, *acesta protejând-o,* privind interesul vostru*,* de absorbţia soarelui.

Dacă luna se ascunde întotdeauna în spatele pământului, cum se face că nu privim doar o nesfârşită eclipsă de lună ce se datorează umbrei pământului?

Datorită înclinaţiei pământului.

M-ai crede dacă ţi-aş spune că cele două comunică, iar, datorită acestei relaţii, luna, influenţată de înclinaţia pământului, influenţează la rândul ei pământul *spre a se înclina în avantajul vostru*, vrând a fi luminată de cel de care se fereşte, adică de soare?

Ce-ai zice dacă ţi-aş spune că dacă ar dispărea luna, această acţiune ar fi urmată de prăbuşirea întregului univers?

Ce-ai zice dacă ţi-aş spune că fără atracţia gravitaţională a pământului nu ar mai exista liniile temporale – iar asta ar determina toate evenimentele să se petreacă în acelaşi „timp", şi totul s-ar opri accelerând?

Ce-ai zice dacă ţi-aş spune că *cea mai performantă viteză pe care o cunoaşteţi* (*viteza luminii*)*, pe care nu o veţi putea atinge niciodată pe pământ*, *e o mişcare încetă*, *asemeni cadrelor care se derulează într-un clip „slow moţion*"?

Aceasta v-ar arunca pe voi în aşa numitul stop cadru nu? Astfel, *aş putea privi mintea fiecăruia din voi*, *individual ori a tuturor în acelaşi timp*, *cu scopul de a Mă găsi în voi*. *Eu am puterea să fac aceste lucruri, şi nu doar pe acestea.*

Aş spune că n-am mai auzit vreodată asemenea afirmaţii, n-am văzut acestea în niciun documentar şi nici nu le-am citit în nicio carte, a niciunui savant, până acum!

Acestea ţi-au fost descoperite în felul în care mintea ta le-a putut înţelege. Fiindcă tu nu vei putea niciodată să fii ceea ce nu eşti. Prin urmare, acesta eşti tu în relaţie cu tot Ceea Ce este.

Explică-mi aceeastă vorbă înţeleaptă:

„Creatorul te-a creat pe tine, după Chipul şi Asemănarea Lui. Tu ai creat restul prin puterea pe care ţi-a dat-o.“[2]

Vorbă care se dovedeşte a fi foarte adevărată, doresc să completez aici!

Acest dialog se datorează puterii cu care m-ai înzestrat la început, oare e şi meritul meu? Ori intervenţia Ta din prezent îmi oferă puterea de a comunica în felul acesta? Cu cine vorbesc acum de fapt, cu sinele meu sau cu Tine direct?

Şi una şi cealaltă sunt afirmaţii pătrunse de Adevăr, şi toate cele trei deasemenea! Intervenţia Mea, prin care devine posibilă conectarea ta cu Mine, ceea ce întâmplă în prezent, *se datorează puterii cu care te-am înzestrat* la început, meritului tău pentru că ţi-ai dezvoltat această abilitate (prin ajutorul instrumentului Meu cel mai eficient şi anume: *experienţa*), *iar comunicarea cu Mine se produce prin sinele tău* (*Sufletul/Părinte*), *prin care Mă manifest în prezent.*

Cred că înţeleg atât cât îmi este necesar să înţeleg.

Ar fi bine să înţelegi că te-am ales pentru a transmite mesajul Meu, *pentru a deveni un mesager* al Meu şi am scris despre tine dinainte ca tu să cunoşti aceasta, dinainte să citeşti aceasta!

Ai scris despre mine? Unde?

Am scris atât despre tine, cât şi despre mulţi alţii asemeni ţie, mesageri ai Mei şi luminători ai Luminii Mele impresionante:

„*Şi de aceea te-am ales pe tine ca mesager al Meu, pe tine şi pe mulţi alţii. Pentru că acum, în vremurile ce vor veni în curând, lumea va avea nevoie de multe trâmbiţe care să sune – va avea nevoie de multe voci care să rostească cuvintele Adevărului, dar şi de vindecarea după care tânjesc milioane de oameni*“.

Ai citat un fragment din scrierile lui Neale.
Ce legătură au scrierile lui cu mine?

Îţi este atât de greu să crezi că M-am referit la tine şi la mulţi alţii, care se află într-o situaţie similară?

După cum am mai scris în urmă cu douăzeci de ani, Eu îi cunosc pe toţi cei care vor citi acest mesaj.

Aceste scrieri au fost îngăduite pentru a mângâia urechile unor persoane ce trăiesc, care încă nu s-au născut sau care s-au întors deja de acolo. Iar *Eu îi cunosc pe fiecare în parte, ştiu cine sunt, cum îi cheamă şi câte zile vor trăi acolo.*

Chiar acum, cel care citeşte aceste cuvinte se întreabă dacă se numără oare printre cei despre care îţi vorbesc.

Adevărat vă spun, cel ce a ajuns până aici, a fost îndemnat şi îndrumat să o facă. Iar pentru acel suflet (*care este foarte impor-*

---

2 „Conversation with God“ Neale Donald Walsch

tant) s-au depus eforturi imense, eforturi ce nu şi le-ar fi imaginat vreodată un om pe pământ, că Cineva le-ar depune pentru el. Asta pentru ca planul Meu şi promisiunea Mea faţă de voi să nu fie dejucată sau neglijată!

Voi nu v-aţi născut acolo, *aţi fost „trimişi“ acolo! Aţi ales şi M-aţi implorat să o puteţi face*. Şi uite că acum vă desăvârşiţi fiinţa şi deveniţi Asemeni Creatorului vostru cu fiecare clipă, zi ori chiar minut, ce trece în „defavoarea“ voastră, adică spre îmbătrânire. Ceea ce aţi numit trecerea timpului, catalogându-l grabnic a fi un dezavantaj fizic, *vă umple sufletele de slavă şi onoare*, *vă sensibilizează şi vă aduce mai aproape de Ceea Ce sunteţi cu Adevărat.*

Eu mă cunosc destul de bine şi nu cred că voi fi capabil să contribui la îndeplinirea planului Tău. Eu nici măcar nu am citit Biblia. Am răsfoit-o şi am citit fragmente din ea, doar ce mi s-a părut mai interesant...

Cum aş putea lua parte la un plan aşa măreţ fiind aşa de mic?

De asta te-am şi „ales“, fiindcă nu ai citit întreaga Biblie.

Atenţie! Biblia nu este Dumnezeu!

Biblia reprezintă ceea ce au interpretat profeţii, acum peste două mii de ani, că aş fi Eu. Ea îţi arată Calea ce trebuie urmată pentru a ajunge la Mine. Dar pe Mine trebuie să Mă descoperi personal, prin experienţa proprie, trăită de tine, prin comunicare directă cu Mine şi prin reamintire.

Atât Biblia cât şi tot ceea ce ştiţi despre Mine reprezintă ceea ce au interpretat alţii despre Mine. Este ce au trăit, ca experienţă, cei care M-au cunoscut sau cei care au crezut că M-au cunoscut.

Sunt mulţi oameni printre voi care cred că dacă citesc Biblia, dacă îndeplinesc cu stricteţe tot ceea ce scrie acolo, *apoi trăiesc după cum au înţeles că vrea Dumnezeul lor ca ei să trăiască, vor fi mântuiţi. Însă ei sunt departe de desăvârşire... Ei nu îşi deschid sufletele*, *ei citesc cu mintea!*

Adevărat vă spun că orice aş fi scris în acea Carte, în cazul în care aş fi scris ceva, ar fi fost înţeles greşit. *Dacă aş fi poruncit să vă ucideţi pruncii în Numele Meu, aţi fi făcut asta, indiferent că n-aţi fi acceptat în totalitate ideea*. Mulţi cred în Dumnezeu, însă cred în *ceea ce le-au spus alţii* că este Dumnezeu.

Priveşte o clipă religiile pământului. *Priveşte către musulmani şi credinţa lor, către creştinism*, *budism*, *hinduism şi taoism*, *apoi te vei convinge de adevărul acesta. Priveşte către bisericile care vă impun să le credeţi pe cuvânt, în felul acesta să poată rezista ca instituţii aducătoare de profit*. *Clasele politice*, *deasemenea!*

Tot ceea ce lumea voastră promovează este să credeţi fără să cercetaţi şi fără să trăiţi. Vă îndeamnă să priviţi cum trăiesc alţii, să gândiţi cum au gândit alţii iar, în cele din urmă, să faceţi ceea ce au vrut alţii.

M-ai crede dacă ţi-aş spune că lumea voastră se îndreaptă cu repeziciune înspre direcţia către care au direcţionat-o alţii, acum câteva sute de ani? Ei au ales cum veţi trăi voi. *Au văzut cum veţi trăi voi!*

Cea mai puternică armă este Gândul – *gândul este creator!* El poate fi pace, bucurie, o floare sau o femeie străluciţitor de frumoasă, şi poate fi orice concepeţi voi că ar fi „bun". Însă, gândul poate războinare, război sau dorinţă de moarte... El poate produce sentimente cauzatoare de comportamente distorsionate şi reacţii, care rănesc, ucid, dezbină şi batjocoresc.

Cât din ceea ce alegi în viaţa aceasta, sunt propriile tale păreri ori interpretări?

Mi-ar lua ceva timp ca să le pot identifica.

Cea mai semnificativă (adevărată) convingere a ta *este aceea care Mă reprezintă pe Mine! Tu nu ai acceptat niciodată ceea ce spun religiile despre Mine ori despre ce susţin alţii că aş fi. Este de natura ta să nu te supui niciunei teorii, să alegi să o experimentezi mai întâi, ca să te convingi de ea. Aceasta este prima calitate şi primul pas în a te crea pe tine însuţi*.

Încep să mă conving că mă cunoşti destul de bine.

Eşti de părere că te cunosc destul de bine? Cine crezi că te-a păzit până acum împotriva procesului manipulării, al aşa numitei *societăţi democratice*, *creatoare* de roboţi, care la rândul lor sunt creatori de profit – profit creator de putere şi putere *creatoare de diferenţieri între clase*? *Definiţia libertăţii democratice a statelor voastre nu este nimic altceva decât puterea gândului!*

Gândul ascuns al conducătorilor voştri vă sponsorizează subconştientul (*gândul din spatele gândului vostru*) transmiţându-i, prin experienţa realităţii că, eşti liber să trăieşti după cum vor ei şi la fel de liber să mori după cum vrei tu!

Tu crezi că Adolf Hittler dacă avea cunoştinţă de aceasta şi dacă *folosea puterea gândului în locul armelor,* mai putea fi oprit din subjugarea întregii planete? El a încercat să pună efectul înaintea cauzei. *Acţiunea de a crea gândul, în locul gândului care creează acţiunea!*

Apoi a ieşit şi a strigat: „Voi cuceri întreaga lume! Iar cei care nu mi se vor supune, vor muri. Eu am puterea să fac asta"! *Şi a avut puterea să o facă, un timp*.

Acelaşi lucru vor să obţină şi conducătorii din zilele noastre?

Exact acelaşi lucru. Dar întotdeauna, în istorie s-a dorit acest lucru. Asta aţi şi făcut! Asta trăiţi, pentru că asta gândiţi cu toţii! Crezi că acum e pace, toţi se bat cu pumnul în piept, spunând că societatea lor le oferă pacea şi siguranţă. *Pacea aceasta globală este* doar o pauză în care naţiunile îşi măsoară puterile, visteriile şi îşi pregătesc armele. *Este liniştea de după şi dinaintea furtunii, aşa cum ai descris-o tu! Mi-a rămas în Minte expresia ta, şi Mi-a plăcut cum ai descris-o.*

Ce pace este aceasta în care toate naţiunile aleargă pentru a obţine arme nucleare?

Ele îşi confecţionează arme sub pretextul apărării! Totuşi, faptul că îşi consolidează o apărare, confirmă existenţa unui atacator!

Asta înseamnă că se pregătesc pentru ceva ce voi nu ştiţi. Ei ştiu ceva ce voi nu ştiţi!

Însă şi voi cunoaşteţi Ceva Ce ei nu cunosc!

Cum ar putea un simplu om să cunoască totul? Nu pentru asta există un Dumnezeu?

Nu, rolul Meu nu este acela de a le cunoaşte pe toate. Eu pur şi simplu, *le ştiu pe toate!*

Adevărat îţi spun Eu ţie, nu este necesar să ştii totul! Numai *dacă ai reuşi să îndepărtezi* „păcatul" şi te-ai curăţi astfel, în totalitate şi ai *deveni pur* (*indiferent dacă te afli în trup sau dacă eşti spirit,* dacă trăieşti pe pământ sau oriunde te-ai afla), *dacă ai deveni sfânt*, *Mi-ai fi egal atât în Înţelepciune, cât şi în Putere. Am deveni Acelaşi Dumnezeu*, *apoi am „trăi" în Absolut şi pretutindeni!* Omul are puterea de a deveni Dumnezeu, l-am înzestrat cu puterea de a deveni Dumnezeu.

Acesta este scopul fiecăruia din voi. Şi nu este altceva de făcut în această lume. Nimic nu este mai important...

Voi sunteţi un univers miniatural, în dezvoltare şi tot ceea ce este în jurul vostru a fost creat de voi.

Ce ne împiedică de fiecare dată să ajungem la Tine? De ce greşim la nesfârşit?

Libertatea cu care v-am înzestrat! Ea vă trage de fiecare dată înapoi şi vă îndeamnă să greşiţi.

Totuşi, *fără ea nu aţi fi putut să ajungeţi Dumnezeu. Libertatea şi independenţa Îl definesc pe Dumnezeu!*

Of, aceleaşi discuţii şi acelaşi cerc, din care nu vom putea ieşi niciodată.

Veţi putea ieşi! Probabil peste alte câteva zeci de vieţi.

Ce Te mai amuzi pe seama noastră.

Sunt chiar foarte serios!

Spuneam că eşti pe drumul cel bun, cu toţii sunteţi!

Acum o vreme alergai după plăceri, fantezii şi după bani, dar acum nu mai poţi face asta. Nu îţi impune nimeni să nu o faci... Nici măcar tu! Ci alegi să nu o faci!

Acum o vreme alergai după deşertăciune, escrocherie sau avere, dar astăzi nu mai poţi face asta. Alergai după fericire, însă, acum ai găsit-o!

Am găsit-o?

Ai găsit-o! Acum trebuie doar să te obişnuieşti cu ea, ca să o poţi primi în gloria ei desăvârşită.

De multe ori mi-e foarte greu, sunt lipsit de energie şi simt că nu mai pot. Iar alte ori zâmbesc, bucurându-mă de lucruri aparent neînsemnate, ce nu le-am mai observat până acum.

Acum, în vreme ce mă plimb prin grădina Ta, cuget şi îmi dau seama că sunt un adevărat sentimentalist. Sunt Asemeni Ţie, nu pot fi altceva şi nici altcineva. Datorită Ţie pot asculta atingerea frunzelor ce cad şi se aştern pe pământ. Simt pacea pomilor ce şi-o dăruiesc unii altora. Toţi se leagănă şi comunică între ei parcă printr-o armonie Divină... E atât de minunat

încât aş putea crede că Te-am întâlnit aici.
Da, am ajuns să vorbesc cu Tine peste tot şi în fiecare zi, prin orice modalitate! Cu toate astea, nu Te pot vedea niciunde...

Dar Eu sunt aici, sunt alături de tine în fiecare zi şi Mă plimb lângă tine chiar acum!

De unde crezi că îţi apar aceste sentimente măreţe?

De ce nu Te pot vedea niciodată?
De ce acest mister?

Scopul Meu nu este acela de a Mă face vizibil în faţa oamenilor, cu atât mai puţin de a deveni un idol al vreunuia din voi.
Eu Îmi descopăr Dragostea, nu Chipul!
Eu aş putea lua orice formă fizică şi totuşi, nicio formă din cele cunoscute de voi nu M-ar putea reprezenta în Totalitate, şi nicio formă nu ar putea să cuprindă toată Măreţia şi Puterea Mea desăvârşită.
Eu Mă aflu chiar în acest moment în faţa ta şi te privesc! Ştiu că pare greu de crezut pentru tine dar, te privesc cum Mă admiri.
Tu nu Mă poţi vedea stând în faţa ta, pentru că ochii tăi nu pot percepe Ceva Ce nu au fost înzestraţi să perceapă.
EU NU SUNT MATERIE!
Eu Mă fac descoperit prin sentimentele pe care ţi le transmit.

Spuneai că ai simţit Dragostea. Asta se datorează faptului că ai cunoscut, prin experienţă, absenţa ei (Frica). *Iar în felul acesta te-ai autodeterminat să poţi percepe Dragostea* în modul în care o percepi acum. În lumea voastră, cea a relativităţii, un lucru nu poate exista fără opusul lui. Tu nu poţi să percepi că îţi este cald, fără să fi cunoscut existenţa frigului. Ci vei avea doar o senzaţie, *însă nu vei înţelege ce înseamnă acel sentiment*. Şi asta te va determina să crezi că acel lucru nu există.

Experienţa trăită de voi, în lumea aceasta, are ca scop *luarea la cunoştinţă a nonDragostei*, *pentru a putea să Mă percepeţi în Întregimea Mea Absolută.*
Eu sunt Totul!

Vezi tu, *Eu aş putea fi natura din jurul tău. Aş putea fi sentimentele tale şi M-aş putea plimba prin gândurile tale*, *fără ca tu să îţi poţi da seama de asta*. *Aş putea fi pământul pe care calci şi aerul pe care îl respiri... Aş putea fi cel ce trece pe lângă tine în momentul acesta şi aş putea fi tu ori toate în acelaşi timp! Şi tot nu M-ai putea percepe ca Ceea Ce sunt Eu*.

Până şi Eu Mă minunez de Puterea Mea, pe care încă o descopăr, în fiecare zi, asemeni vouă.

Aş putea fi acea nefericită care îşi plânge amarul, lovind cu piciorul în stânga ori în dreapta, blestemându-şi soarta şi bărbatul.

Ce nefericită? Despre cine vorbeşti?

Priveşte în dreapta ta şi ai să vezi!

Într-adevăr! Văd o femeie tânără ce strigă, suferă şi plânge, lovind cu piciorul în grămezile cu frunze uscate, adunate la un loc.

Adevărat îţi spun, orice i-ai spune sau orice i-ai face, nu vei reuşi să îi alini suferinţa şi inima, cuprinsă de amărăciune. Paradoxul este că strigă spre Mine, spunând că cineva i-a sfâşiat inima, fără a-şi da seama că i-a rănit decât orgoliul, care e mult mai mare decât iubirea purtată pentru acea persoană. Iar inima ei se află la loc sigur, fără a se putea apropia cineva de ea.

Îmi pare rău pentru ea! Dacă aş putea să o ajut... Dar cum aş putea să o ajut ori ce-aş putea să-i zic? Doar dacă aş încerca să mă apropii, ar crede despre mine că sunt un alt răufăcător, încă unul care vrea să îi provoace suferinţă. Orice aş încerca să îi spun, nu ar crede!

Nici dacă M-aş coborî din cer la ea n-ar lua în seamă spusele Mele. Nimeni nu îi poate spune ce este Adevărul, până nu îl va înţelege ea singură, până nu îl va trăi, şi până nu se va convinge singură de el.

Ea va găsi fericirea, pentru simplu fapt că a simţit amărăciunea!

Ştiu că acum gândeşti: de ce nu Mă folosesc de puterile supranaturale pe care le deţin!?

Oamenii interpretează în mod eronat o putere supranaturală sau superioară lor. O înţeleg asemeni unui truc ori a unei magii. Dumnezeu nu este vrăjitor şi nici un magician veşnic binevoitor. *O Putere supranaturală folosesc chiar în clipa asta, făcându-Mă auzit în mintea ta!* Chiar acum, tu auzi ceva ce urechile tale n-au fost programate să audă. Voi aţi numit-o telepatie sau interpretarea gândurilor. Acest proces stă deasupra oricărei reguli naturale şi nu va putea fi reprodus niciodată, de niciunul din voi. Acesta este un exemplu de putere supranaturală!

Voi pleca cu părere de rău fiindcă am lăsat-o în suferinţa ei, fără să fi putut să-i fiu de folos.

Nu este atât de important să faci fapte bune, cât este de important să vrei să le faci, chiar dacă nu eşti lăsat sau nu îţi stă în putere să le faci!

Ai atins un punct sensibil. Eu asta trăiesc în fiecare zi. Cum am putea schimba ceva? Cum am putea schimba lumea în bine? Când vom reuşi oare, să le deschidem ochii tuturor?

Aceasta e lucrarea Mea, cea de a le deschide ochii tuturor!

Ţie nu îţi este necesar să faci nimic pentru a schimba lumea, este necesar să îţi schimbi percepţia asupra lumii. Iar asta ar fi bine să faceţi fiecare din voi!

Încetaţi să mai dispreţuiţi ceea ce nu iubiţi! Acceptaţi-vă!

Fiecare om care trăieşte pe pământ poate să facă numai ce îi place şi are dreptul să facă orice! *Este liber să facă orice!* Fiecare om este liber să aleagă ceea ce crede că e mai bine pentru el, *chiar şi atunci când ceea ce crede că e bine pentru el, este de fapt rău* pentru el. Acela va suporta consecinţele alegerilor făcute de el însuşi, îşi va blestema soarta şi apoi va spune că e nevoit să pornească din nou de la zero, fără a conştientiza că a căpătat mai multă experienţă, iar de această dată se află mai sus decât se afla la început.

Pentru că fiecare experienţă a voastră, trăită de voi, aduce o variantă îmbunătăţită fiinţei voastre.

Dar astăzi pământul geme de nemulţumirile şi invidiile dintre voi! Natura imploră atenţie ca să vă mângâie privirile şi să vă liniştească sufletele. Totuşi, voi nu o băgaţi în seamă şi nu o iubiţi. Voi sunteţi indiferenţi faţă de tot ceea ce există pentru voi, vrând să câştigaţi mereu altceva, ceva ce nu este al vostru ori care este greu de obţinut.

Dacă v-aş fi cerut bani în schimbul priveliştei şi a liniştii naturii, v-aţi fi îmbulzit asemeni unor animale, pentru a le cumpăra. V-aţi fi împrumutat până peste puterile voastre ca să le obţineţi şi aţi fi vândut tot ceea ce aveţi pentru a achiziţiona ceea ce v-aş fi oferit. Fiind gratuite, le loviţi cu piciorul şi le rupeţi, desconsiderând minunăţiile care nu v-au costat nimic, apreciind nimicurile care v-au costat o avere.

Lumea voastră nu ar fi ajuns aici, dacă aţi fi cugetat la alegerile voastre. Alegeri care v-au afectat atât pe voi, cât şi pe cei din jurul vostru... *Sunt mulţi oameni printre voi, care ar fi în stare să sacrifice un miliard de oameni doar ca să se salveze pe ei înşişi. Însă, puţini sunt cei care s-ar sacrifica ei înşişi*, *pentru a salva un miliard de oameni*.

Zvonurile că în curând nu veţi mai încăpea pe acest pământ s-au accelerat în ultimii ani. Reacţia din care rezultă că zvonurile cu privire la sufocarea planetei au luat amploare este luarea măsurilor, prin procesul de descreştere a populaţiei.

M-ai crede dacă ţi-aş spune că unii din marii conducători, ai celor mai populare şi mai pline de succes corporaţii ale lumii, otrăvesc cu bun discernământ şi rea voinţă mâncarea, scopul fiind cel de a îmbolnăvi popoarele (a accelera reducerea numărului populaţiei globale)?

M-ai crede dacă ţi-aş spune că cei mai înstăriţi din voi şi-au construit buncăre în secret, pentru a se ascunde de „Mânia“ Ochilor Mei? Ei au ales să lucreze împotriva voastră şi sunt înştiinţaţi de Prezenţa Mea. Suprema ironie ar fi să cruţ întreaga omenire şi să permit dărâmarea buncărelor lor, ce vor cădea peste ei. Deoarece, ei nu cunosc un lucru esenţial şi cât se poate de evident, *acela că şi ei sunt tot ai Mei, iar mai devreme ori mai târziu tot la Mine se vor întoarce, este doar o noţiune de timp*.

Ei sunt cei cărora nu li se va îngădui a-Mi vedea Înfăţişarea! *Şi adevăr vă spun, cine nu Mă va vedea pe Mine va vedea Mânia Mea. Vor trăi fără cunoaştere şi se vor teme atunci când vor auzi vorbindu-se despre Mine*, *iar suferinţa pe pământ se va amplifica devenind de şapte ori mai cumplită*, *decât a unui om care moare de şapte ori în şapte zile, vreme de şapte săptămâni de ani*.

Ceva mă împinge să cred că tocmai mi-ai descris iadul.

Încearcă să înţelegi faptul că nu există iad!

Care ar fi scopul unor vieţi mizere, *târâte în amărăciune şi suferinţă pe pământ*, *dacă după moarte aţi fi reprogramaţi la chin şi suferinţă veşnică*? *Nu există un loc unde îi trimit pe cei ce nu au*

îndeplinit Voia Mea!
C*um M-aş putea numi Binele Absolut*, dacă i-aş pedepsi pe cei, aşa numiţi „oameni răi“? *Nimeni nu va fi pedepsit pentru ceva ce a făcut sau pentru ce nu a făcut în viaţă! Nu contează ce faceţi cu vieţile voastre trăite pe pământ*. *Însă*, *fără a vă uni cu Mine, nu veţi putea ieşi din cercul acesta niciodată şi vă veţi irosi zecile de vieţi care vă sunt oferite în dar*, fără a le merita. Acest ciclu se va repeta până veţi ajunge să fiţi Eu, Ceea Ce sunteţi voi de fapt.

Cei care L-au omorât pe Hristos nu au fost timişi în iad, ci în Rai! Alţii trăiesc şi astăzi printre voi, fără a fi conştienţi de cine şi ce au fost înainte, nici de acţiunile din vieţile lor anterioare. Unii sunt acum profeţi şi ajută mii de suflete, din întreaga lume, să dobândească liniştea.

Ceea ce aţi numit iad nu poate fi descris! Căci, *cum aţi putea voi să cunoaşteţi Raiul*, *câtă vreme vă transformaţi vieţile în iad*, *provocându-vă singuri răul*?

De fapt, *ce este răul*?
Cine decide ce este „rău“ şi ce este „bine“?
Binele şi răul sunt două extreme relative, bivalente, *Cei doi Poli* ai relativităţii, *care nu ar putea exista individual*, *unul fără celălalt*. „Răul“ este acel ceva, ce alegeţi voi să fiţi, atunci când faceţi un lucru pe care conştiinţa voastră îl recunoaşte ca fiind unul din afara voastră (opus Mie).

Este ceva rău să omori pe cineva? *Cine spune că este rău*?
Voi decideţi că este rău! Eu nu vă spun că este rău, ci că nu aveţi dreptul să o faceţi!

Iadul este atunci când nu te regăseşti pe tine, *iar astfel*, *nici Eu nu Mă pot găsi în tine*. Iadul este ceea ce vei simţi după ce vei muri. Este golul vinovaţiei, al regretelor, al suferinţei şi al ruşinii. *Iadul reprezintă frica*, *cea care vă macină astăzi vieţile!*

Oare de câte ori va trebui să vă mai naşteţi şi să muriţi, *ca să ajungeţi să vă daţi seama de Adevăr*, *când Eu L-am aşternut la picioarele voastre*? *Eu sunt Adevărul vostru!*
Isus a trebuit să trăiască o singură dată pe pământ. El Şi-a îndeplinit misiunea, *S-a creat pe Sine Însuşi, prin experienţa trăită*, *Şi-a atins scopul*, *dobândind astfel, rangul de Fiu al lui Dumnezeu. Isus este Asemeni Mie şi sunt Eu! Însă, voi aţi risipit sute de vieţi fiecare şi aţi trăit în umbră*, *căutând Soarele ca orbii*, *fără a conştientiza că Soarele sunteţi chiar voi!*

Susţii că noi am trăit mai multe vieţi pe acest pământ sau pe altul?

Nenumărate!
Vi s-a oferit şansă după şansă şi şansă după şansă! Totuşi, majoritatea treceţi prin viaţă ca şi cum n-aţi fi fost pe acolo. *Adevărat vă spun Eu vouă*, *cine nu va descoperi Raiul propriu, în sufletul lui*, *nu va moşteni Împărăţia Cerurilor! Căci...*

Cum ar putea cineva să primească ceva, când acela nu vrea nimic, nu îndrăgeşte nimic, şi este nemulţumit continuu?

Ultima afirmaţie de a Ta certifică procesul reîncarnării. Înseamnă că nu era un simplu mit.

Cine ţi-a spus că procesul reîncarnării *e un mit*?

Aşa am crezut.

Nu există „aşa ai crezut“ din moment ce tu, atunci când te-ai născut, *ai intrat în lumea aceea fără nicio informaţie sau părere*, *ci toate ideile ţi le-ai format acolo.*

În regulă. Atunci, asta susţin unele religii!

Aceeaşi doctrină propovăduită: „crede fără a cerceta“. Mă minunez cum se mai bucură încă de succes aceste instituţii, îngheţând sute de mii de minţi, în ciuda evoluţiei şi, a eforturilor atâtor vestitori ai Adevărului – *vestitori ce şi-au sacrificat viețile pentru a dezgheța gândirile inerţiale, influenţate de aceste doctrine ucigătoare de gânduri.*

Nici Eu nu v-am impus să Mă credeţi pe cuvânt, nici nu am apărut în faţa cuiva ca să Mă creadă pe cuvânt. Ci v-am lăsat pe voi să descoperiţi Adevărul, să vă creaţi ca propriu Adevăr, inspiraţi de Mine, Adevărul Imuabil, pentru a deveni Adevăr Imuabil!

Simt că obosesc, mereu aceleaşi şi aceleaşi discuţii! Încearcă să simplifici acest Adevăr. Fă un rezumat şi fă-mă să înţeleg odată! Doar eşti Dumnezeu, iar Dumnezeu poate face orice.

Dacă ai înceta să mai permiţi atâtor zeci de gânduri străine să îţi străfulgere prin minte, odată la fiecare sfert al unui sfert de secundă şi te-ai concentra la ceea ce scrii, ai fi înţeles până acum. Cu toate astea, îţi voi exemplifica acest Adevăr atât de simplu, dar atât de complex.

Eu am creat trupul vostru fizic pentru a trăi, nicidecum pentru a muri! V-am creat trupurile pentru a trăi nu optzeci de ani, nici o mie de ani, ci o eternitate, *adică o veşnicie în veci! Natura trupului vostru nu este, cu siguranţă, deteriorarea sau dezintegrarea.* Trupurile voastre nu oboseau, *nici nu îmbătrâneau*, iar organele voastre nu se uzau. Totuşi, datorită infiltrării gândurilor *din afara voastră*, numite „gânduri necurate“ (pe care mai bine le-aţi numi gânduri din afara Mea şi din afara voastră), a apărut dezintegrarea miliardelor de miliarde de *celule vii*, *ce formează împreună microcosmosul după Chipul şi după Asemănarea Mea* (Noastră).

Atunci când un gând exterior (rău) se aşează în mintea voastră provoacă dezintegrarea sistemului celular. *Îl afectează*, *apoi îl îmbolnăveşte!* Gândurile acestea sunt asemeni cancerului... Ura este distrugătoare pentru cel care o poartă faţă de aproapele lui, nu pentru cel care este urât de către el. Invidia, gelozia, răzbunarea, tristeţea, depresia şi anxietatea, *toate acestea vă distrug trupul fizic şi îl îmbătrânesc prematur*, predispunându-l la toate tipurile de boli.

Spusele Evangheliei, cu privire la cei credincioşi, promiţând nepermiterea îmbolnăvirii fizice a trupurilor lor, deţin explicaţii logice şi concrete, *toate fiind cuprinse de Adevăr*.

În concluzie, atunci când mintea creează gânduri „bune“ *creierul transmite trupului impulsuri energetice pozitive*, *eliberând*

substanţe coagulante, *care păstrează şi regenerează celulele lui*, *ferindu-l astfel de afectarea prematură*.
Creierului îi sunt necesare până la treizeci de zile pentru a reconstrui reţeaua neuronală afectată datorită unui gând incompatibil. Reţelele neuronale susţin un nucleu cognitiv. Astfel, o reţea neuronală nouă necesită o atitudine pozitivă puternică, care devine posibilă doar prin încredere interioară, nu printr-o credinţă oarbă în forţele exterioare, ci prin cunoaşterea proprie, *puterea cu care v-am înzestrat pe fiecare*. *Minte sănătoasă în corp sănătos!*

Ordinea creării tripartiţiei este următoarea: *sufletul*, *mintea şi trupul*. Sufletul comandă minţii să creeze, mintea creează gândurile sponsorizate de suflet (de subconştient), *iar trupul le pune în practică*. *Sufletul comandă, mintea creează, apoi trupul execută ceea ce sufletul a dorit şi mintea a gândit!*
Bineînţeles că, odată cu infiltrarea gândurilor exterioare în minte, compatibilitatea acestei tripartiţii a avut de suferit. Iar ele nu vor putea exista niciodată individual, în relativ, ci doar în relaţia unui Adevăr Unitar: suflet, minte, trup.

Compatibilitatea pur-funcţională a elementelor tripartiţei se numeşte Dumnezeu!

Scopul venirii lui Isus pe pământ a fost acela de a demonstra (a face posibilă) o experienţă trăită individual, fără a se lăsa atins de separare (uitare). *Isus nu a murit*, *ci a fost omorât!* Cât crezi că ar fi trăit, în trup, dacă nu aş fi îngăduit de sus crucificarea Lui?

O eternitate?

O eternitate! El a demonstrat că omul merită să trăiască!
Cu ajutorul Lui voi trăiţi o eternitate, indiferent de faptul că trăiţi în „păcat“ (*în neştiinţă*). *Voi nu muriţi, ci vă schimbaţi forma! Voi vă creaţi fiinţa cu fiecare experienţă traită*, *din fiecare viaţă trăită! Cu toţii sunteţi acelaşi suflet, ce primeşte de fiecare dată altă formă, până când veţi conştientiza că sunteţi Eu!*

Vom conştientiza că suntem Tu?
Încerci să-mi spui că vom deveni dumnezei şi vom umple universul cu miliarde de dumnezei?

Veţi conştientiza că sunteţi Dumnezeu! Nu „dumnezei“.
Totul este un Întreg, nu mai mulţi întregi! Ai uitat?

Vezi tu, fiul Meu, *Eu sunt*, *Eu nu pot exista! Eu exist prin voi*. Prin voi trăiesc mii de experienţe şi voi, cu toţii la un loc, sunteţi trupul Meu! De aceea tu nu Mă poţi vedea, la fel cum nu-ţi poţi vedea nici gândurile, nici sufletul.

Noi formăm trupul Tău... Aşadar, atunci când aleg să îmi ajut aproapele, pe Tine Te ajut. Deoarece Tu trăieşti o experienţă materială prin el. În felul acesta, devii aproapele meu. Iar teoria se aplică şi viceversa.

Am scris despre aceste lucruri, în Biblie, încă de acum peste două mii de ani. Dar le-aţi ascultat şi nu le-aţi auzit.
„*Primeşte-Mă în inima ta*“, îţi spune ceva?

Îmi spune totul, în sfârşit am înţeles totul!

N-ai înţeles totul, ai înţeles doar ce ţi-am spus Eu să înţelegi.

Dar chiar nu ierţi nimic? Nu putem să fim perfecţi!

Veţi putea să fiţi...

Cu toţii încercăm asta în fiecare zi.

Crezi?

Ce spui despre cei care se declară indiferenţi în relaţie cu Tine, dar par totuşi fericiţi şi au tot ce îşi doresc?

Nu există fericire în lipsa Mea! De fapt... nu există absenţa Mea, există doar iluzia absenţei Mele!

Eu sunt Fericirea, încântat de cunoştinţă!

Bucuria şi Fericirea sunt cele mai înalte emoţii ale voastre. Fericirea este gândul vostru cel mai măreţ, cel mai plin de Har, de sensibilitate şi speranţă, care aprinde în voi flacăra bunătăţii, afecţiunii şi a iubirii.

Fericirea vine din acceptare! Fericirea apare atunci când iubeşti tot ceea ce vezi în jurul tău, atunci când realizezi că tot ceea ce te înconjoară este de o frumuseţe de nedescris şi când observi că toţi oamenii sunt frumoşi sau buni, indiferent de rasa sau de cultura lor. Da, atunci când priveşti sufletul celui rău şi observi că este bun.

Cât despre cei de care ai auzit ori ai văzut că ar fi fericiţi, nu, ei nu sunt fericiţi oricât şi *orice ar avea*. *Satisfacţia*, *entuziasmul şi plăcerea lor*, nu au nicio legătură cu fericirea. Ele încearcă să o înlocuiască de foarte multă vreme, *însă fără izbândă! Ele*, *una fără cealaltă*, *sunt incomplete! În schimb, Fericirea este bucurie. O viaţă trăită cu bucurie!*

Cu toate că voi cunoaşteţi aceste lucruri, aţi încetat să vă mai bucuraţi. Tinerii au înlocuit bucuria cu distracţia. Apoi şi distracţia a fost precedată, de această dată de o destrăbălare haotică.

Adevărat vă spun, am întâlnit ologi, săraci şi dezbrăcaţi, care au atins fericirea. *În faţa morţii, Mi-au mulţumit pentru viaţa lor şi pentru onoarea faptului că li s-a dat să trăiască!*

Au fost împăcaţi cu ceea ce au trăit, indiferent de amărăciunea în care au trăit. Şi-au încredinţat liniştiţi sufletele în mâinile Mele, ştiind că suferinţa a luat sfârşit. Şi chiar dacă au suferit, *i-au iubit pe cei care le-au provocat suferinţă! Iar aceştia au fost Maeştrii ai vieţii pe pământ. Ei sunt exemple pentru voi!*

Dar am întâlnit şi oameni sănătoşi, arătoşi, avuţi şi satisfăcuţi de ceea ce deţin, dar cuprinşi de spaimă, implorând milă. Ei au fost cutremuraţi de plecarea lor, *părăsind acest pământ cu părere de rău*, *simţind că nu le-au făcut pe toate şi nu le-au trăit pe toate, că mai aveau atâtea dorinţe de împlinit*. Ei nu au simţit bucurie, *doar plăcere şi satisfacţie*, sentimente ce i-au condus către mândrie, lăcomie şi *nemulţumire de sine!*

Dar de ce funcţionează lucrurile în felul acesta?

De ce tot ceea ce pare că este bun, doar pare că este bun? Pentru ce atâta faţadă?

Nu ţi-am spus despre lumea pe care ai construit-o că este o iluzie? Începi să descoperi Adevărul şi îţi simt dezamăgirea, privind ceea ce ai fost învăţat până acum că este realitatea în care te-ai născut.

Înseamnă că nu întâmplător, am numit răul sau diavolul, iluzionist! E cea mai potrivită asociere în privinţa lui.

Este foarte bună, dar asta numai *în cazul în care ar exista aşa ceva*.

Cum pot exista atâtea miliarde de oameni, cu atâtea chipuri şi înfăţişări diferite, fiindcă în ciuda numărului maselor, plus a celor care au trăit deja, niciunul nu este identic, ci toţi sunt perfecţi, fiecare în felul lui?

Ai văzut câţi oameni am creat?

Fiecare este înzestrat cu aspect unic, atât la exterior cât şi la interior, *acesta reprezentându-i identitatea*, *care a fost numită diversitatea infinită! Dar ea nu se face cunoscută doar la oameni*, *ci şi astrele cerului sunt unice – fulgii* de zăpadă, boabele de nisip sau chiar pietrele pământului, toate sunt creaţii unice, *individualizate şi înzestrate cu inteligenţă proprie*, *mai mare sau mai mică*.

Fiecare fulg de zăpadă a fost creat în aşa fel încât să se creeze singur, asemeni vouă. Ei îşi sculptează forme splendide şi impresionante fiecare, şi Îmi încântă privirea cu imaginaţia lor. *Acesta este şi scopul cu care au fost înzestraţi*. *Ei se formează deasupra norilor*, *datorită elementelor* ce fac posibilă crearea lor, apoi cad pe pământ, modelându-şi formele fiecare după imaginaţia lui.

Odată ajunşi pe pământ, fulgii se topesc şi mor...

Iar în ciuda faptului că au trăit un timp atât de scurt, se bucură de această onoare, lăudându-Mi Slava şi Măreţia.

Adună un pumn de nisip, priveşte-i imaginea mărită de zeci de ori şi tot nu vei putea găsi două boabe identice. Te vei minuna apoi de puterea şi imaginaţia Mea.

Tată! Mesajele trimise către Tine nu mă costă nimic. Însă, dacă vreau să îmi contactez mama, sunt nevoit să plătesc. E un miracol şi o nebunie totul, eu îţi scriu mesaje pe propriul telefon, iar Vocea Ta îmi răsună în subconştient. Oare încep să îmi pierd minţile?

Posibil şi aşa ceva.

Poftim?

Ce-ai auzit!

N-am auzit nimic!

Eşti sigur?

Da, sunt sigur!

Acum pe cine încerci să negi pe Mine sau pe tine?

Pe cine încerc să neg, pe mine sau pe Tine?

Pe Mine nu ai să Mă poţi nega oricât te-ai strădui.

Cum adică încep să îmi pierd minţile?

Vrei să ţi le pierzi?

Cu siguranţă că nu!

Atunci nu ţi le vei pierde, totul depinde de tine!

Ţi-am mai spus, tu alegi ce vrei să devii şi cum vrei tu să fii... Tu poţi alege să îţi pierzi minţile şi tot tu ai abilitatea de a ţi le păstra la un loc.

Atunci de ce ai spus că e posibil să mi le fi pierdut?

Răspunde-ţi singur*!*

Răspunde-mi Tu!

Eu, tu, care e diferența? Ce om sănătos ar purta un asemenea dialog cu el însuși, în fiecare zi, și *ce nebun ar fi capabil să scrie ce ai scris tu*?

Deci, sunt nebun sau nu sunt nebun?

Ești cum vrei tu să fii!

Nu sunt nebun!

Cu adevărat că nu ești!

Dar, cu siguranță majoritatea vor crede despre tine că ești. Asta au spus despre toți mesagerii Mei.

Nu-mi pasă ce vor crede. Totuși, simt că aș trăi un vis.

Ce te face să crezi că ceea ce atingi în fiecare zi este real?

Faptul că ceea ce ating, pot vedea și pot simți!

Sentimentele și gândurile nu le poți atinge, dar nici nu le poți vedea. Cu toate astea, le poți simți! Asta transmite percepției tale, în legătură cu ceea ce înțelegi că este realitatea, faptul că există.

Dar dacă știu toate acestea de ce sunt nevoit să sufăr atât? Suferința este reală sau nu este reală? O creăm noi? Eu sufăr cât alte câteva sute de persoane la un loc!
Asta este dreptatea Ta? Am obosit să mă mai plâng și, nu știu dacă mă vezi acum, dar sunt în genunchi, zbier și nu mă mai pot ridica! Ia-mi viața, scapă-mă de aceste experiențe neplăcute! Scapă-mă de suferință, de lacrimi și de singurătate.
Tu stai și privești din cer șutele de oameni cum chiuie, strigă, dansează și sărbătoresc. Însă, e unul printre ei care plânge în timp ce scrie și crede că vorbește cu Dumnezeu!

Sunt copleșit de absența Ta și parcă totul mă doboară... De ce m-ai uitat și, *pentru ce m-ai părăsit*?

Fiul Meu, adevăr îți spun, suferința ta nu este în zadar! Tu ai simțit amărăciunea și ai fost copleșit de singurătate în deplinătatea ei. Astfel, tu vei avea belșug! Mulți te vor căuta pentru vindecare și te vor ruga să le alini durerile. Îți vor aduce daruri scumpe și nu vei duce lipsă de nimic...
Iar toate ți se vor da în viața aceasta!

Vei avea trei copii și o nevastă. Și nevasta ta va fi frumoasă și îți va fi credincioasă, iar copiii tăi vor fi ascultători. Apoi, la sfârșitul zilelor tale, vei ajunge pur și plăcut Mie. Atunci va sosi momentul *pentru a veni de acolo. Atunci vei înceta să mai exişti, ci vei continua SĂ FII, alături de Mine! Și vei trăi alături de Mine acolo unde nu există suferință, durere ori singurătate, ci toți vor fi prietenii tăi, copiii tăi și elevii tăi.*

Știu că cele mai multe greutăți și suferințe sunt consecințele alegerilor mele eronate. Știu că e vina mea!
Spui că trebuie să trăim tot felul de experiențe ale suferinței, în felul acesta Tu trăiești experiențe materiale prin noi.
Iar asta înseamnă că trăim experiența de a fi Dumnezeu!?

Bingo! Ție ți s-a dat să trăiești nenumărate experiențe de a fi Eu, spre deosebire de „alte câteva sute de oameni la un loc".
Pe unele dintre ele ai știut să le trăiești ori să le apreciezi, dar pe altele nu. De aceea ele vor reveni asupra ta, până vei ajunge să le

înţelegi în totalitate. *Pe unele le atragi chiar tu asupra ta*, *fără să îţi dai seama de asta şi astfel, le retrăieşti*.
Sufletul tău îşi doreşte să trăiască aceste experienţe, pentru a îşi îndeplini misiunea cu succes şi pentru a se „forma“ ca Lumină în oceanul de tenebre.

Dumnezeu „trăieşte“ zilnic prin voi sute de mii de experienţe neplăcute, *însă El nu suferă! La fel au făcut şi profeţii din trecut! Unii dintre ei Mi-au mulţumit* pentru faptul că au fost crucificaţi şi nu au suferit pe cruce, ci au zâmbit, *privind spre cer*, *văzându-Mă în toată Slava*.
Unul dintre ei a trăit o singură dată pe pământ! Alţii irosesc sute de vieţi fiecare...

Trebuie să ajungem ca Tine cu orice preţ?

Alberto, *nimic nu trebuie, ci, AR FI BINE!*

De ce nu pot să îmi creez nişte ierarhii modeste, mulţumitoare, să trăiesc o viaţă din care să nu îmi lipsească nimic sau să nu mai fiu nevoit să sufăr?

Asta faci deja, asta faceţi cu toţii astăzi!

Dar n-am dreptul să mă mulţumesc cu atât? Faptul că ne dorim mai mult nu înseamnă lăcomie? De ce să devin ca Tine dacă e atât de greu?

Pentru că asta eşti! Eşti Dumnezeu şi eşti Asemeni Mie şi *nu poţi fi ceva mai mic decât Ceea Ce eşti!*
Tu ai puterea de a câştiga întreaga lume cu tot cu bogăţiile ei, de a ajunge în vârful societăţii şi conducătorul naţiunilor! *Ţi-am dat puterea* aceasta şi nimic nu îţi poate sta în cale ca să obţii lumea asta. Singurul care îţi stă în cale eşti chiar tu! Deoarece, tu ştii că a deveni călăuzitorul întregii lumi materiale, ar însemna să devii ceva mai mic decât Ceea Ce eşti, ar însemna să te înjoseşti, să te condamni şi să renunţi la statutul tău de parte al Întregului veşnic ori Supraveghetorul acestui univers infinit!

Trăiesc experienţa de a fi Tu zilnic, însă nu-i pot face faţă. Sunt influenţat de oamenii din jurul meu, devenind, fără voia mea, asemeni lor.

Încetează să mai încerci să devii perfect! Important e că discerni diferenţele. *Odată ce diferenţiezi relaţiile*, *nu îţi mai rămâne decât să alegi.*

Fac asta în fiecare zi!

Ar fi mai bine să faci tu alegerile, nicidecum să te aleagă ele pe tine.
Spune-Mi, de ce bei alcool?

Fiindcă, de multe ori se adună prea multe pe capul meu. Îmi vin gânduri neliniştitoare, ce mă obligă să nu mă mai pot concentra. Apoi obosesc, iar, într-un final, până şi Tu pleci de la mine!

Eu nu plec de la tine, *ci tu te îndepărtezi de noi!*
Lumea în care trăieşti şi „responsabilităţile“ tale, ele te îndepărtează de noi. Iar pentru a putea păstra legătura cu Mine, îţi trebuie exerciţiu continuu.

Fiindcă, cea mai bună cale pentru a-L putea auzi pe Dumnezeu este să-ţi imaginezi ce crezi tu că ţi-ar spune, dacă L-ai putea auzi! Iar înainte de a-ţi face dreptate, pe bună dreptate, gândeşte: Iubirea cum ar proceda?

Ceea ce nu înţelegi, nu îţi doreşti sau nu accepţi, se joacă cu mintea ta şi o face chiar acum, cu scopul de a te forma. Ceea ce te doboară şi te ameţeşte, te ridică în slavă, limpezindu-ţi mintea şi privirea. *Căci...*

Întunecimea laudă Strălucirea Luminii Mele!
Eu sunt Domnul! Aşa a fost, aşa va fi, şi nu poate fi altfel în veci!

Dar eu am avut o viziune cu privire la ceea ce urmează să se întâmple. Am văzut imagini dintr-o posibilă viaţă de a mea din viitor. Asta mă face să cred că nu voi putea îndeplini Voia Ta pe parcursul trăirii experienţei actuale, fiind nevoit să trăiesc alte vieţi, iarăşi şi iarăşi. N-aş vrea să mai trăiesc o viaţă, dacă aş face-o aş risca să uit tot ceea ce ştiu acum. Spune-mi, aşa va fi?

Tu ai văzut „viitorul" tău, Eu sunt aici ca să te îndrum să ţi-l creezi. *Tu nu trăieşti karma ta, ci eşti creatorul ei!*
Aceasta se numeşte evoluţie şi necesită timp. Timpul este creator şi face parte din familia universului.

Ceea ce gândeşti acum, catalogându-l a fi ceva lipsit de sens, faptul că dacă vei renaşte vei uita totul şi vei fi nevoit să porneşti de la zero, este că această acţiune ţi-ar aduce totodată *risipirea altei şi altei vieţi. Aşa şi este!*
Tu vei porni de la zero iarăşi şi iarăşi, dar sufletul tău se va afla mai sus – din ce în ce mai sus. Va fi mult mai plin, mai complet şi mai aproape de Mine, de Ceea Ce eşti tu de fapt!
Mintea ta va fi nevoită să Mă descopere din nou, dar sufletul Mă va cunoaşte deja, de acest lucru Mă voi îngriji Personal. Crezi că în viaţa ta actuală, ai descoperit toate acestea prin propria putere ori datorită vreunui noroc incredibil?
Ţi-e teamă că aceste experienţe vor înceta?

Acţiunile tale dintr-o viaţă anterioară aveau să te condamne la moartea veşnică. În faţa morţii ai strigat către Mine, implorându-Mă să îţi mai ofer o şansă. Însă, în ciuda tuturor rugăminţilor sufletului tău, totuşi ai murit. Ce te determină să crezi că ceea ce trăieşti astăzi nu e chiar acea şansă pe care Mi-ai cerut-o, implorându-Mă ca să trăieşti din nou?
Cu ce crezi că te-ar avantaja să cunoşti ce ai fost sau ai făcut, pe durata încarnărilor tale anterioare? Care ar fi fost scopul de a te naşte pe pământ fără să fii conştient de nimic, fără să-ţi aminteşti nimic, dacă ai fi avut dreptul la o singură viaţă (o singură şansă) când bineînţeles ai fi greşit, fără să fii conştient măcar de ceea ce ai fi făcut, iar după irosirea acesteia să te trezeşti într-un infern de unde nu te va putea scăpa nimeni, cu niciun chip?

Dacă ai fi cunoscut totul, privind viaţa doar ca pe un simplu test, cu siguranţă ai fi greşit şi atunci, fără îndoială ţi-ai fi căpătat pedeapsa! Dar astfel, tu ai scăpat de „pedeapsa veşnică" *trăind şi*

luând la cunoştinţă de Adevăr prin Mine, prin moartea Aceluia care a murit pentru voi, prin mesajele de la Mine şi prin scrierile tale, care sunt create acum prin Mine.
Tu nu eşti pregătit să vii la Mine pentru că alegi să nu fii pregătit să vii. Însă, într-o viaţă viitoare M-ai putea descoperi de unul singur. Ţi-ai putea descoperi printre ruine, propria carte, ai citi-o şi ai înţelege-o, *şi ai putea retrăi aceste sentimentele fără a conştientiza că tu eşti creatorul lor, fără să ştii că eşti autorul cărţii şi ai scris cuvintele tu însuţi, imaginându-ţi, în schimb, pe acela care a scris-o, admirându-i înţelepciunea şi iluminarea minţii.*
Te vei regăsi în carte, vei cugeta la înţelepciunea ei, vrând să devii un înţelept, precum autorul, fără a conştientiza că autorul eşti chiar tu. Într-o viaţă viitoare ai putea să Mă descoperi pe Mine, *cu ajutorul Meu,* crezând că te-ai descoperit tu însuţi, prin puterile tale. *Atunci nu ar mai fi nevoie să Mă descoperi, fiindcă împreună am fi Unul!*
Cea din urmă descriere care ţi s-a dat a-ţi fi arătată, este al şaptelea secret al familiei universului. Secretul Întregului, care S-a divizat din Unul şi a plecat de la Unul, deformându-Se prin expandare, pentru a se forma, apoi a se reuni în Tot!

Ceea ce învăţaţii voştri au numit o simplă explozie de divizare a supraenergiilor atomului, reacţie *creatoare de materie* ori „big bang“ (Facerea), *ascunde milioane de Adevăruri* pe care ei nici nu şi le-au imaginat vreodată. Faptul că nu şi le-au imaginat este pentru ei dovada că aceste Adevăruri nu există. Adevărul se află în faţa ochilor voştri dar, negând un lucru, universul răspunde minţilor voastre că acela nu există... E necesar să crezi că un lucru există, ca, mai târziu, acela să poata exista în realitatea ta.

Universul transmite percepţiei voastre că un lucru este real iar altul ireal, în funcţie de *perspectiva* voastră, de cât anume reuşesc minţile voastre să „*privească*“.
Adevărat îţi spun: acel lucru este mult mai real decât ceea ce poţi tu atinge ori îţi poţi închipui! Astfel că, tot ceea ce gândiţi sau vă imaginaţi, puteţi crea, prin materializarea rodului minţilor voastre. Crezi că va exista vreodată ceva care să vă stopeze evoluţia?

Nu cred...

Nimic nu vă poate opri şi nimic nu va exista în afara Mea (în afara a tot Ceea Ce este). Cunoscând acestea, părăsind lumea relativităţii, vei observa că nu mai există poziţii opuse, nici puncte de reper. Acum imaginează-te plutind prin univers!

În ce poziţie te afli?
Unde este sus şi unde este jos?
Care este stânga şi care este dreapta?
Care este centrul universului?
Tu în care capăt te afli?
Oare există aşa ceva, ce voi aţi numit „capăt“?
Cine a făcut posibil un început, câtă vreme nu era nimic?
Până unde se întinde infinitul?
Există un singur univers?

Dacă universul e infinit, cum te poţi afla într-un loc anume, undeva în spaţiu şi timp – cum poţi să fii acum, aici, în prezent? Doar gândul că ceva nu are un început contrazice din start prezenţa ta aici/acolo, plasat pe o linie temporală!

Ce punct de reper îţi vei stabili pentru a putea continua călătoria şi ce te va opri din a nu te învârti în cerc, până ce îţi vei finaliza existenţa? Eu sunt Punctul de reper al călătoriei voastre nesfârşite, oriunde v-aţi afla în univers. Şi nu veţi muri! Eu sunt Domnul!

Nu mai pot să zic nimic, decât: uau!

Începe prin a-Mi spune ce ţi s-a întâmplat astăzi.

Azi am avut parte de o experienţă mai mult decât bizară. Am fost abordat de o femeie care nu era chiar pe placul meu!

Ce te-a convins să decizi că nu este pe placul tău?

Nu a fost destul de evident ce?

Nimic nu a fost evident, din moment ce acea femeie ţi-a şoptit tot ce ţi-ai imaginat vreodată în visele tale şi tot ce ţi-ai dorit vreodată să auzi din gura unei femei.

E adevărat, dar nu mi-am imaginat vreodată să îmi spună aceste cuvinte cineva, asemeni femeii care m-a abordat.

Ce nu ţi-a plăcut la ea?

Mă poţi întreba aşa ceva? Era o femeie de pe stradă, neîngrijită şi probabil suferea psihic! M-am oprit doar ca să-i ofer nişte bani pentru a-şi cumpăra cele de trebuinţă.

Ceea ce ţi-a apărut astăzi în cale nu a fost o simplă amărâtă. Imaginea ei este imaginea trecutului tău. *Este cea mai bună descriere a gândurilor tale*, *ca parte din trecut şi reprezintă propria creaţie*, pe care ai atras-o inconştient asupra ta. Este suma totală a tot ce ţi-ai dorit în ultimii ani, ce încă se mai agaţă de tine. *În ciuda acestor dovezi, tu continui să spui despre tine că nu eşti puternic*, spui despre tine că eşti slab, chiar acum când gândurile tale au creat o astfel de persoană, fără să fii conştient măcar.

Nu cred nimic din ce spui! Totul e lipsit de sens. Eu nu-mi amintesc să fi visat vreodată la o femeie din situaţia celei pe care am întâlnit-o astăzi.

Nu?

Nu.

Eşti sigur?

Foarte sigur!

Nu ţi-ai dorit vreodată să auzi din gura unei femei străine, din gura uneia pe care n-o cunoşti, că eşti un bărbat frumos şi atrăgator, că ar vrea să se culce cu tine?

Ba da.

Nu ţi-ai dorit niciodată o relaţie cu o străină, doar pentru a-ţi satisface plăcerile?

Ba da.

N-ai visat niciodată un act sexual cu o femeie, indiferent cine ar fi, ce vârstă ar avea sau cum ar arăta?

Ba da! Dar, pentru Dumnezeu... încetează odată!

Pentru Mine? Cred că e pentru tine. Eu nu simt aceste nevoi, nici nu am asemenea de fantezii!

Ştii bine ce am vrut să spun! Acum cine face pe isteţul?

Nu ai spus niciodată despre „femeia perfectă" că ar trebui să fie proastă, mută şi bună la pat?

Ba da, am spus-o.

Aceasta este cea mai lipsită de sens, de logică şi înţelepciune expresie, cel mai des întâlnită, la cei mai mulţi taţi şi soţi, veşnic nemulţumiţi – *distrugători de căsnicii*, de partenere şi de copii.

Universul răspunde cererilor voastre întotdeauna afirmativ! Majoritatea sunteţi inconştienţi de puterea prin care creaţi realitatea din jurul vostru. Unii nu o înţelegeţi. *Alţii nu o folosiţi!*

Dacă femeia pe care ai întâlnit-o astăzi ar fi trăit singură pe pământ, cu singuranţă că nu ar fi ajuns astfel. Trăind în mijlocul vostru, a devenit exact ceea ce doriţi să existe în lumea voastră.

E destul de dură afirmaţia Ta. Nu m-aş fi aşteptat la o aşa descriere, aproape că m-a înspăimântat. Dar când am primit şi propuneri sexuale din partea ei...

Ai fi crezut tu vreodată că în spatele disfuncţiilor sexuale se ascunde o zână?

Am crezut că e un simplu test, pe care l-am trecut cu bine.

Erau destui oameni prin jur, de ce crezi că a venit tocmai la tine?

Habar nu am de ce.

A venit fiindcă ai chemat-o.

Nu cred, eu nici măcar nu am observat-o!
Chiar am încercat să mă feresc de privirile celor din jur.

Eu nu am spus că ai chemat-o în mod conştient sau exact în momentul acela, ci ai chemat-o în ultimii ani! Este ce ai cerut, dar acum încerci să te fereşti de ceea ce altădată căutai.
Ba ai şi minţit-o! De ce i-ai spus că îţi aştepţi prietena/soţia, când tu ştii bine că eşti încă singur?

Pentru a scăpa de ea! Încetează cu acest subiect absurd şi stânjenitor. Recunosc, mi-a fost milă de ea. Da, am visat la tot ce ai scris mai sus. Însă, nu mi-am dorit niciodată o femeie ca ea, de câte ori mă obligi să Îţi spun acest lucru? Mă îndoiesc că voi mai publica vreodată acest dialog...

De ce ai minţit-o? Minciuna ta a rănit-o foarte tare!

Unde am ajuns? Discutăm despre afectarea unei persoane pe care nu o cunosc şi nu mă cunoaşte?
Mi-aş putea folosi timpul pentru a cerceta subiecte cu adevărat importante. Însă, dacă îmi spui că discuţia aceasta mă va mântui, aş dori să aflu şi cum o va putea face!

Ce ţie nu îţi place, altuia nu îi face! Ai uitat cum strigai către Mine, doborât, după refuzul primit din partea femeii pe care ţi-ai dorit-o în urmă cu câţiva ani de zile – *femeie pentru care ai fi făcut orice* doar pentru a trăi împreună cu ea?

Ce încerci insinuezi Tu de fapt? Ai fi dorit să mă sărut cu o femeie a străzii? Asta I-ar fi plăcut lui „Dumnezeu"?

Cine eşti? Aş vrea să aflu cu cine vorbesc, altfel voi încheia acest dialog pentru totdeauna.

Nu, nu era necesar să te săruţi cu nimeni. Ce ar fi fost potrivit să faci era să-i arăţi respect şi cu siguranţă, ar fi fost binevenit un sfat, în schimbul a două monede aruncate în grabă, cu scopul de a îndepărta cât mai repede cu putinţă prezenţa ei.

Respect? Dar i-am oferit respect, zicându-i că e frumoasă, în ciuda faptului că arăta aşa cum arăta.

Şi bineînţeles, ai minţit-o din nou! Câtă atenţie din partea ta...

Mi-a fost milă de ea, am intenţionat să nu o fac să se simtă prost, nici să par indiferent ori superior.

Minţind?

Nu înţelegi, era spre binele ei!

De unde ştii tu ce e spre binele altuia, când tu nu ştii nici ce e spre binele tău? De ce te ascunzi şi nu scrii tot ce ai gândit?

Am scris tot! Ceea ce am scris este tot ce am simţit ori am trăit. Am promis că trec pe hârtie tot ce voi gândi şi voi auzi! Am promis şi mi-am ţinut promisiunea. Dar, acum mă îndoiesc că voi mai publica aceste „mesaje de la Dumnezeu“. Nu cred că va fi cineva interesat să citească asemenea idei ori nu aş dori să îmi petrec tot restul vieţii fiind considerat nebun sau singuratic. Nu e de ajuns că am atât de multe greutăţi pe cap şi că trăiesc într-o lume plină de deprinderi vătămătoare?

Ce te face să crezi că dacă te va considera cineva nebun va fi neapărat un lucru rău? *Considerându-te nebun, poate se vor opri din a-ţi mai provoca suferinţă!* De unde ştii ce e rău sau ce e bine pentru tine? Cum vei putea afla Cine eşti, îndepărtându-Mă de la tine? Tu nu ştii Cine eşti tu, dar vrei cu orice preţ să afli Cine sunt Eu? *Eu sunt tu!* Sau mai bine zis, *tu eşti Eu!*

Din moment ce aceste scrieri reprezintă Cel Mai Înalt Sistem De Gândire care există la ora actuală pe pământ, *mai contează Cine îţi vorbeşte*?

Din acest moment aleg să închei orice formă de dialog, de genul acesta şi voi trăi cum cred eu că e mai bine... Sunt liber să îmi filtrez gândurile şi să îmi controlez sentimentele!

Este alegerea ta liberă, *şi nu îţi voi impune niciodată să faci Voia Mea*. De altfel, nici nu ai cunoscut-o şi nici nu vei putea să o cunoşti vreodată în totalitate. *Ai cunoscut doar ce ai interpetat tu că ar fi dorinţa Mea*.

Viaţa trebuie trăită cum crezi tu că e mai bine, nu cum ţi-au spus alţii că ar trebui să o trăieşti! Totuşi, Eu te voi aştepta în ziua de 24 decembrie 2012, când te vei întoarce la Mine.

Atunci, vei plânge şi vei regreta alegerile pe care le-ai făcut, *negându-ţi natura ta, Ceea Ce eşti cu Adevărat*. Ne vom revedea şi vom continua împreună această carte. *Însă...*

Până atunci nu uita că eşti parte din Mine, *eşti fiul Meu şi te iubesc, ORICE AI FI*, *ORICINE AI FI ŞI ORICE AI FACE!*

18 decembrie 2012, ziua în care am ales pentru prima dată să renunţ. Într-adevăr, nu Cuvintele m-au determinat să îmi ies din fire, ci presiunea pe care am acumulat-o pe parcursul celor şapte luni de zile. Nu e uşor, mai ales atunci când eşti îndemnat să faci ceea ce pare a se împotrivi alegerilor tale – alegeri despre care ai crezut şi crezi că sunt cele mai potrivite pentru tine.

De multe ori m-am oprit în frig şi am luat telefonul în mână ca să notez, printre lacrimi, cuvinte pe care nu le-am înţeles.

Jignirile şi descurajările primite în mod repetat, din exterior, păreau că vor reuşi să mă determine să tac. Însă nu, nu voi putea să tac!

A trecut peste un an de atunci iar, încet, încet, am devenit mai mare. Am devenit propriul meu stăpân şi administratorul gândurilor mele... Cu toate astea, *am străbătut o cale lungă* ca să ajung aici. Ajungând aproape prin spitale, am simţit nevoia să renunţ de zeci de ori. Totuşi, se pare că inima mea e mai puternică decât am crezut eu că ar putea să fie.

Am scris trei cărţi în ultimii doi ani şi am ajutat pe mulţi. Am oferit consiliere, sprijin, Lumină şi speranţă.

Cred, probabil, că ajutându-i pe ceilalţi, te ajuţi de fapt pe tine.

Veţi înţelege mai târziu de ce sau cum funcţionează acest sistem.

Viaţa mea s-a rotit cu repeziciune de la un pol la altul, creând o harababură continuă. Dar astăzi am hotărât să mă stabilesc mai aproape de tine. Da, chiar *în mintea ta!* Pot să spun că mi-am dedicat şi îmi dedic viaţa ţie, cel care citeşti acum mesajul meu.

Ştiu, *acum plângi şi spui că e nespus de greu!* Dar nu uita, eu sunt aici ca să te ajut. Pentru asta am venit aici. Din motivul ăsta mă aflu astăzi pe pământ.

Dar poate voi pleca curând, *Cine ştie*?

Linişteşte-te! Nu a sosit clipa să mă întorc, fiindcă încă nu m-ai cunoscut. Acum ştiu, eu aleg când vreau să plec.

Ce spui? Te întrebi de unde ştiu?

Nu contează de unde ştiu, contează doar că eu aleg... Şi tu o poţi face! M-ai crede dacă ţi-aş spune că ştiu şi când te vei hotărî tu însuţi să pleci?

Nu, nu m-ai crede şi nici nu ţi-ar fi de folos ca să mă crezi. Ci tot ce trebuie să faci este doar să mă asculţi.

De ce să mă asculţi? Ar fi bine să mă asculţi ca să te opreşti din plâns. E de ajuns, crede-mă! Am plâns eu şi pentru tine.

Da, am plâns pentru voi toţi, ca voi să vă puteţi iubi.

Am terminat de mult de scris această carte, însă am aşteptat totuşi ceva. Probabil permisiunea pentru a ţi-o face cunoscută! Şi astfel, am ajuns la tine. Chiar în clipa aceasta eu mă plimb prin mintea ta şi vreau să ţi-o alin – *simţi*?
Sunt cea mai sublimă şi mângâietoare Rază vindecătoare!

E deja prea mult pentru unul ca tine? Nu-i nimic, suntem abia la început. Eu scriu aceste rânduri după mai bine de un an faţă de clipa în care am început. Şi nu, nu mi-a luat atât de mult să scriu o carte, nici pauza pe care am ales s-o iau nu a fost atât de lungă. Încăpăţânarea mea a durat mai puţin de-o săptămână.
Iată că în mai puţin de-o săptămână, am realizat că tot ce contează eşti doar tu şi pentru prima dată viaţa mea a căpătat un scop. Scopul meu este acela de a te îndruma şi pe tine ca să ţi-l găseşti pe al tău, „*orice ai fi*, *oricine ai fi şi orice ai face*".

Mă simt privilegiat să îţi împărtăşesc acum aceste experienţe proprii, apoi să îţi transmit în continuare cu entuziasm, *Cuvintele uşoare şi vindecătoare* ale primei mele cărţi, Truth and Healing.

Curtea plopilor de toamnă

Într-o dimineaţă de octombrie, în timp ce mă îndreptam spre „casa" Domnului, pentru a da cinste atât Lui cât şi zilei de odihnă, m-am oprit în curtea plopilor pentru mai puţin de o jumătate de ceas – să gândesc şi să mă încarc cu energii spirituale, cugetând asupra splendidei dimineţi, care entuziasmată a decis să îmi găzduiască prezenţa cu liniştea ei.

Şedeam pe banca de pe aleea porumbeilor, respirând aer curat, înmiresmat de frunzele plopilor înalţi şi umezi, ce se risipeau prin grădină, mângâind atingerea pământului.
Foşnetul aripilor de păsări care zburau deasupra mea, mă îmbătau plăcut şi îmi alinau auzul cu vibraţiile lor. Covorul umed al solului era pictat într-o nuanţă de galben auriu, în care zburdau alte mii de culori. Ascultam cântecul liniştit al frunzelor gălbui care îmi alintau auzul şi privirea, iar ochii îi transmiteau minţii mele sentimentul păcii. Pentru prima dată, mintea mea era detaşată în totalitate, dezgolită de orice fel de dăunare sau dorinţă de câştig, ori de vreun gând de senzualitate şi dezmăţ.

Priveam natura, admiram şi lăudam Lucrarea lui Dumnezeu, *Arhitectul Suprem*, pe care Îl găsesc ca fiind singurul demn de închinare şi de slavă, din întreg universul cunoscut. Aşa am crezut.
Şi am văzut:

Eram singur, înconjurat de zeci de păsări care ciuguleau firimiturile de pâine din jurul băncii pe care şedeam. Se plimbau liniştite, fără a se simţi intimidate de prezenţa mea. Mă încânta să le privesc!
De-o dată un vânt puternic a suflat, venind parcă dinspre nicăieri, a măturat toate frunzele şi a speriat toate păsările, care au zburat imediat de la mine. Iar în jurul meu nu mai rămăsese nimic, nici

om şi nici pasăre, nicio fiinţă vie. Dar când mi-am întors privirea către stânga mea, iată!
Un porumbel stătea nemişcat, parcă hipnotizat, cu penele zbârlite, încercând să îşi acopere cu aripile privirea.
Porumbelul s-a apropiat şi m-a privit, iar, asemeni unui sincron, ce făceam eu făcea şi el, spre direcţia către care priveam eu privea şi el. Apoi a împrăştiat în jurul lui, fără a se consuma vreodată, linişte absolută. Şi astfel, niciun „rău“ nu se putea apropia de el.
Am privit apoi în ochii lui, şi L-am recunoscut!

Porumbelul veghea asupra mea. Iar, privind în sufletul meu, găsindu-l copleşit de dorinţa de detaşare faţă de gândurile exterioare, mi-a hrănit imaginaţia cu idei noi, soluţii la probleme şi cu gânduri pure, creatoare de sentimente.
Am fost emoţionat, cutremurat şi apoi am lăcrimat, amintindu-mi cuvinte care proclamau *coborârea Duhului sfânt* acolo unde doi sau trei se adună pentru Numele lui Dumnezeu.
Dar eu eram singur. Oare datorită credinţei mele Duhul Lui coborâse ca să mă vegheze de la nici un pas distanţă?
Părea incredibil! Puteam sta în Prezenţa Lui, fiind din cale afară de păcătos. Privindu-mi interiorul, m-am văzut asemeni unuia ce ieşind din mlaştina neputinţei, încerca a-şi curăţi haina plină de noroi. Dar fără apa izvorului purificării şi al înţelepciunii în zadar mă zbăteam pentru a mă albi.

Iată că porumbelul S-a apropiat şi mai mult de mine, însă nu L-am putut atinge, deoarece mă aflam încă în trup fizic, nu eram vrednic să stau în Prezenţa Lui.

Mi-a transmis sentimente plăcute, pace, bucurie şi entuziasm, fiind fericit întreaga zi, ne mai având nevoie de nimic. Apoi, din nou şi-a zbârlit penele şi a tremurat, începând să se mişte, ciugulind firimiturile de pâine aruncate pe jos, reluându-şi activitatea de pasăre (fiinţă pământească).
În clipa următoare, toate celelalte păsări s-au apropiat, simţindu-mi energia cu care am fost încărcat – energie ce pluteşte şi astăzi în jurul meu!

Sentimente şi scrieri, sub mângâierea răsăritului

Privind adeseori spre cer, cugetând la greutăţile ce mă apasă, servindu-mi cafeaua pe terasă, în zorii dimineţii, am privilegiul să observ ceva ce nu am mai observat până acum: *frumuseţea răsăritului de soare...* Îmi amintesc vag să-l mai fi urmărit acum o vreme, odihnindu-mă pe nisipurile Constanţei, totuşi, la vârsta de aproape douăzeci şi şase de ani, mi-am dat seama că nu l-am privit niciodată cu adevărat şi nici nu am intenţionat să o fac.
Oare am fost orb să pierd 9478 de răsărituri de soare doar pentru că am fost ocupat?

Cu ce?

Nu mi-am putut sacrifica trei minute din nesfârşitul maraton spre nicăieri, ca să privesc ceea ce a fost creat cu scopul de a mă încărca cu energia necesară, cea pe care o caut zilnic în sticlele cu băuturi energizante?

Suspin, gândindu-mă la unul fără vedere, un nefericit care nu l-a privit niciodată, însă îşi imaginează cerul mai frumos decât l-am privit eu până acum. Îmi pare rău iar, odată cu căirea mea, sunt străpuns iată de răspunsul la o întrebare pe care n-am apucat niciodată să o pun...

Fără îndoială, noi suntem cei care avem nevoie de lumina şi căldura soarelui, nicidecum, el nu depinde de noi!

Astfel, realizez că dacă vrei să te bucuri de soare, să iubeşti natura şi să ajuţi la stoparea defrişării pădurilor, poluării oceanelor, a aerului ori să contribui la campanii împotriva aruncării reziduri-lor peste întinderile „umilei“ planete, nu eşti în măsură să te proclami un erou care a contribuit, cu credinţă, la salvarea planetei albastre. Fiindcă nu planeta este salvată, ci tu! Nu natura are nevoie de ajutor, *ci tu! Tu vei muri înaintea ei!*

Gândurile tale de ocrotire a naturii vin de la Dumnezeu, în vederea salvării resurselor, privind supravieţuirea omului în viitor! Nicidecum de la tine, pentru salvarea planetei pământ.

Întorcându-mă la sentimentele ce izvorăsc din interiorul meu observ, dar, splendoarea răsăritului la marginea cerului întins. Ce nuanţe de culori, bogăţii şi sentimente *transmite liniştea dimineţii*, care îmi cântă şi îmi şopteşte că trăiesc. *Şi adevărat vă spun*: *Nu există privilegiu mai mare pe pământ faţă de acela de a trăi!*

Dintre norii aşezaţi parcă cu pensula pictorului Divin, zăresc sfera roşie de foc, care îmi mângâie obrazul cu razele ei calde şi plăcute la atingere. Ea îmi poartă gândul prin zări şi în depărtări, imaginându-mi locuri în care nu am mai păşit dar, totuşi, parcă le cunosc.

Mă imaginez să fiu un călător tot restul vieţii mele. Da, un însetat de a cunoaşte, un admirator pentru Creator şi o fiinţă umilă, cu sufletul bogat şi atât de luminat. Iar de-aş avea aripi să zbor, mi-aş odihni trupul pe crestele munţilor înalţi ca să ajung cât mai aproape de Adevăr. Continui să îmi imaginez că plutesc lent deasupra pădurilor tropicale ce purifică aerul întregii planete, elimină oxigen curat, iar eu adulmec mireasma pură direct de la sursă. Apoi, traversez Nilul de la un capăt la celălalt, privind vieţuitoarele sălbatice, rude ale omului îndepărtat, aşa numit primitiv. Dar cei ce îl numesc astfel sunt mult mai sălbatici şi mai puţin înţelepţi decât el. Iar *ei trăiesc astăzi printre noi*.

Visez că planez deasupra celor mai renumite cascade şi prăpăstii, şi chiar peste întinderile deşertului. Simt stropii de ploaie cum îmi alină faţa, ridicându-mă deasupra norilor şi a furtunilor, ca să pot privi de sus luminile fulgerelor, cum trosnesc şi cad pe pământ... Să cutreier polii fără a îngheţa! Peisajele Antarcticii să mă hrănească, iar aurora boreală să mă învelească şi să mă încăl-

zească. Să pot număra stelele cerului în noapte şi fulgii de zăpadă într-o clipă, ca să aflu care sunt mai numeroşi. Apoi să mă întorc la ai mei cu drag şi să-i privesc... *Îi iubesc!*

Să mă retrag pe un deal, visând la lumina lunii, iar dimineaţa următoare să mă poarte către noi călătorii.

Iată că vă scriu aceste rânduri plin de entuziasm, satisfacţie, dar şi mirare! Dacă un singur răsărit de soare ascunde asemenea frumuseţe, sentiment, imaginaţie şi un izvor interior, ce mă poartă în istorie, peste meleaguri, ţări, anotimpuri şi timpuri, imaginativă unde aş fi ajuns acum, dacă mi-aş fi deschis inima şi celorlalte 9478, cărora nu le-am oferit niciodată atenţie!

Viziuni asupra vremurilor de apoi

În vreme ce vorbeam cu Dumnezeu, admirând cerul înnoptat şi întreaga întindere miraculoasă a lui, am simţit Prezenţa Divină care S-a coborât pentru a-mi da de veste cu privire la ceea ce urmează să se întâmple după ce voi pleca.

Dar eu eram slab, întreg corpul îmi tremura şi vederea îmi încetase. Urechile îmi plesneau, apoi m-am întins cu faţa la pământ, implorând fără încetare să nu pier! Privirea mi-a fulgerat şi un fior puternic m-a cuprins.

Căpătând în cele din urmă putere, am cerut să mi se arate ce trebuie să văd...

Şi am văzut:

Erau oraşe pe pământ, asemeni unor sfere imense, acoperite cu un material alb, rezistent, similar celui al pânzei de păianjen. În centru am văzut un stâlp a cărui formă era asemănătoare celei de clepsidră şi se întindea de la sol, până în centrul părţii superioare a sferei. Eu mă aflam în interiorul acesteia, fără să pot să ies afară.

Privind uimit în stânga mea, *iată!*

Din stâlpul cel sub formă de clepsidră, ieşeau în zbor, vehiculele performante de transport, ce coborau sau se ridicau. Şi acestea erau similare traficului auto.

Pe pământ nu mai existau plante, flori, nici vreun fir de iarbă.

Sferele erau luminate de o lumină galbenă artificială. Iar interiorul acestora, părea asemeni unui măr văzut din interior.

Stâlpul cel sub formă de clepsidră deasemenea, era ca un cotor de măr, iar vehiculele de transport roiau în jurul „cotorului“ precum albinele roiesc în jurul stupului.

Asta este tot ce am putut să reţin! Şi nu am putut înţelege semnificaţia viziunii, care a dispărut imediat, durând numai o jumătate dintr-o jumătate de secundă.

Am dorit să înţeleg mai mult iar, închizând ochii, luând stiloul în mână, mi s-a clarificat. Apoi am început să transcriu.

Aceste sfere interioare erau aproximativ de mărimea a patru stadioane de fotbal. Erau cartiere de locuit, complet sigilate.

Centrul (clepsidră) din al cărui interior ieşeau vehicule zburătoare, erau locuinţele oamenilor, clădire de apartamente, fiecare de mărimea unei camere mici de birou. În spaţiile acelea înghesuite aveau tot ce le era de trebuinţă.
Interiorul sferei era asemeni unui mall în care aveau tot ceea ce le era necesar pentru a trăi. Aceste oraşe, după cum v-am spus deja, erau sigilate, beneficiind de sisteme de climatizare gigant, ce purificau aerul, făcându-l respirabil.

Acestea erau condiţiile lor de viaţă. Şi durata mediei de viaţă a oamenilor scăzuse. Iar, datorită condiţiilor nepotrivite (a lipsei vegetaţiei) se îmbolnăveau mulţi, murind prematur! Pe parcursul existenţei lor nu aveau privilegiul de a privi natura ori pământul care îi găzduia. Fiindcă pământul era otrăvit. Şi aerul era otrăvit. Deasemenea, plantele erau uscate. Nimic nu mai creştea pe faţa pământului. Cerul avea o culoare galbenă portocalie iar, câmpiile se transformaseră în deşert. În păduri zăcea doar piatră arsă, iar apele deveniseră roşii.
Şi aşa am văzut:

Oamenii erau nemulţumiţi de vieţile lor şi vieţile lor deveniseră parcă un blestem pentru ei. Nu se mai iubeau şi nu îşi mai vorbeau. Gradul de înţelepciune a lor scăzuse, şi tehnologia digitală încă mai era.
Copiii îşi părăseau la vârste fragede părinţii şi familiile. Bărbaţii locuiau singuri iar femeile locuiau singure. Nu mai existau biserici, parcuri, teatre sau cinematografe. Oamenii se duceau doar la serviciu, apoi erau transportaţi către casele lor, acolo unde aveau tot ce le era necesar, din care nu foloseau aproape nimic.
Vieţile lor erau pustiite de orice fel de învăţătură, culoare, ori de vreun gram de cinste sau entuziasm. Nu mai ştiau Cine sunt, nici ce au de făcut aici. Ci căutau doar plăceri, în funcţie de câte mai aveau posibile sau disponibile.

Cât despre Dumnezeu, nu, nici nu auziseră! Ci aceia dintre ei, puţini la număr, care auziseră despre Creator, şi-L imaginau să fi fost un vechi conducător ori un actor celebru, unul care a trăit pe pământ cu mult timp înaintea Marii Căderi politico-religioasă, al treilea război mondial.

Acest mesaj este adresat celor ce vor alege să mai rămână pe pământ, şi este prima atenţionare.[3]

[3] Multe alte detalii, motive sau clarificări, mi-au fost revelate abia în volumul al doilea. Aşadar, pentru o evaluare şi o înţelegere cât mai amănunţită cu privire la acest subiect, vă recomand cu căldură lecturile volumul doi al colecţiei „VCD" TAO books. (Nu garantez acurateţea materialului de aici, datorită modului limitat al interpretării şi a lipsei varietăţii cuvintelor din vocabularul limbii române).

CAPITOLUL II

Doamne! Iată că am revenit la Tine, aşa cum ai spus Tu că voi face. Suntem în 24 decembrie, seara dinaintea naşterii lui Isus, ziua în care ai stabilit Tu că ne vom reîntâlni. Recunosc, a trecut ceva timp. Iar acesta este timpul în care rătăcesc prin absenţa Ta. Este timpul în care încetez să cred că mă voi mai întoarce şi încetez să Te mai ascult, cu toate că Tu nu încetezi niciodată să îmi vorbeşti. Am spus că nu mă voi mai întoarce, şi totuşi am făcut-o... Spune-mi dar, ce trebuie să scriu ori ce trebuie să văd?

Multe, fiul Meu, multe.

Dar înainte de a privi ceea ce ţi-am arătat deja, ceea ce vei conştientiza că ai văzut doar după ce vei pleca spre casă, răspunde-Mi:

De ce crezi că alegi să pleci, să rătăceşti, după care revii iar şi iar, apoi rătăceşti din nou, te mânii şi revii, dar cu toate astea, Eu îţi îngădui să o faci la nesfârşit?

Fiindcă eşti Dumnezeu şi eşti Atotputernic, neschimbător şi bun. Pentru că eşti Dragoste iar Dragostea iubeşte necondiţionat. Apoi mă ierţi de fiecare dată!

Nu! Niciunul din acestea nu este motivul pentru care îngădui Eu rătăcirea voastră iarăşi şi iarăşi, nici a ta, nici pe a celorlalţi. Cum S-ar putea defini Binele Absolut prin îngăduirea la rătăcire şi la pierzanie a creaţiilor Sale?

Ce tată şi-ar iubi fiul atât de tare încât să îngăduie prăpădirea lui, ca rezultat al alegerilor greşite, alese de fiul lui?

CREZI CĂ AI NEVOIE SĂ TE IERT? *PENTRU CE*?

Motivul pentru care pleci este că ai nevoie de o pauză. Ai nevoie de odihnă. Sufletul tău nu oboseşte niciodată, dar trupul şi mintea ta da. Mintea ta primeşte foarte multe informaţii care îţi consumă foarte multă energie, în fiecare zi.

Ai ales să crezi şi eşti foarte convins, de faptul că Dumnezeu (*Eu*) *îţi vorbeşte,* iar tu Mă auzi prin conştiinţa ta. Spui că atunci când pleci de la Mine, încetezi să Mă mai auzi ori Eu încetez să îţi mai vorbesc.

Adevărat îţi spun, dacă Mi-ai auzi cu adevărat Vocea ai muri negreşit! Ori pentru a-I auzi Glasul lui Dumnezeu, ar trebui mai întâi ca să mori pentru a-L putea auzi! Ar trebui să încetezi să mai exişti şi să îţi începi viaţa prin „a fi“. Ar trebui să treci de la existenţa fizică, animată, liberă, spre angelic, până la Divin...

Există sute şi sute de Îngeri (*energie Pură*) *şi sute de mii de fiinţe sfinte, care nu Mă pot vedea – fiinte strălucitoare ce laudă Măreţia Mea fără încetare, fără a-Mi putea vedea Chipul!*
În cazul ăsta, tu cum ai putut să crezi că vorbeşti cu Mine direct, *cu Tatăl, cu CEL MARE, şi cum Mi-ai putut cere să Mă arăt ţie*?
Procesul prin care îţi creezi acum fiinţa se numeşte înDumnezeire, aşa numita Adeziune la Divinitate ori ascensiunea către Sursă.

Ascensiunea se produce atunci când mintea îşi aminteşte că sufletul din trup este Dumnezeu. Faptul că ceea ce auzi cu mintea, apoi transpui pe hârtie, îţi consumă foarte multă energie, se datorează procesului minţii tale care creează Vocea Mea în subconştientul tău. Este vocea sufletului tău, care tânjeşte pentru a fi Ceea Ce mintea ta a uitat că eşti.

Eu nu îţi vorbesc acum, *ţi-am vorbit la început!* Tu îţi aminteşti ce ţi-am vorbit, ce îţi vorbesc şi ce îţi voi vorbi!

Oricât de greu de înţeles ar fi pentru o minte de om, îţi spun că tu îţi aminteşti ceea ce îţi voi vorbi, şi invers!
Eu sunt peste tot în spaţiu şi timp, la început, la sfârşit şi în toate colţurile universului. *EU SUNT ALFA ŞI OMEGA! Începutul şi Sfârşitul! Yin şi Yang! Sus şi Jos, Bine şi Rău, Mare şi Mic!*
Tu încă nu eşti conştient şi nici nu vei putea fi vreodată în totalitate, de Adevărul care se ascunde în această afirmaţie pe care ai scris-o.

Sau pe care am scris-o împreună.

Exact!

Totuşi, eu nu înţeleg ceva! Dacă fiinţele acelea strălucitoare (sfinte) despre care ai vorbit, nu Te pot vedea – dacă fiiţele care sunt mult mai evoluate şi mai avansate decât mine nu te pot vedea, cum Te-aş putea vedea vreodată eu?
Cu toate că ştiu că Te voi vedea, mi-ai promis şi am ales-o, mă întreb cum ar fi posibil?

Eu nu am spus niciodată că sunt mai evoluate decât tine.

Cum nu?
N-ai spus că trebuie să ajungem spre angelic, până la Divin?

Ba da, însă pentru a deveni ca Dumnezeu, trebuie mai întâi să treci prin toate formele de întuneric. Mai exact, *e necesar să trăieşti experienţe materiale*. Iar ele încă nu au trăit, şi îşi aşteaptă nerăbdatoare rândul. În schimb, tu trăieşti şi retrăieşti acestea ca să te creezi. Ele sunt Conştienţe Pure, gânduri libere încă *neindividualizate*, ce plutesc prin Absolut, Ceea Ce ai fost şi tu odată!
Toate aşteaptă să se creeze individual, apoi să devină un Întreg, însă tu o faci deja de foarte mult timp. De prea mult timp!

Ce insinuezi?

Că rătăceşti pe acest pământ de foarte mult timp. Totuşi, nu te-ar ajuta cu nimic să afli numărul anilor tăi de evoluţie. Nu va fi cazul să insişti pe această temă, nici folositor nu ţi-ar fi ca să ştii. Ci va fi cazul să înţelegi că e foarte mult timp.
De data aceasta te afli pe *drumul cel bun!* Cu toţii sunteţi pe drumul cel bun şi, niciunul din câţi v-aţi născut sau vă veţi naşte pe

pământ, nu veţi muri! Aceasta este promisiunea Mea şi legământul Meu cu voi, pe care îl închei acum cu tine.

Cel care v-a iertat a făcut-o o singură dată! El nu este nevoit să vă ierte iar, în fiecare zi, de sute de ori pe zi, pe fiecare în parte.

Încetează să te mai chinui să devii perfect, tocmai ambiţia ta de a te sfinţi, te aruncă înapoi în mulţime! Oricât te-ai strădui ca să devii un sfânt, nu vei reuşi! Cel puţin, nu în următorii zeci de ani.

Ceea ce ţi-ai imaginat tu că aştept de la tine, este ce ai interpretat tu că ţi-ar cere Dumnezeu, ţie şi tuturor oamenilor. Eu spun că nu vă cer nimic şi nu am nevoie de nimic de la voi! *Eu ofer şi nimic mai mult! Eu ofer fără intenţia de a primi înapoi!*

Ceea ce ar fi bine ca voi să faceţi este să fiţi cu băgare de seamă la alegerile a ceea ce aţi vrea să fiţi iar, *cu ajutorul Meu*, *să ajungeţi să fiţi!*

Voi vă naşteţi pe pământ şi nu ştiţi Cine sunteţi, dar este Unul care vă creează şi vă recreează, făptură după făptură. Acela ştie Cine sunteţi şi Cine aţi fost înainte să vă naşteţi acolo.

Adevăr vă spun Eu vouă: nimic nu piere, totul se transformă! *Totul evoluează şi se îndreaptă către ceea ce înţelegeţi acum prin* „*bine*“, *ca mai târziu*, *să se reunească într-un Tot.*

Crezi că cei care Mă prigonesc vor fi pedepsiţi sau judecaţi? Crezi că Îmi pot provoca Mie Însumi vreo afecţiune?

Nu! Ci am venit aici să îţi reamintesc că nimeni nu va fi judecat!

Cei care *au ucis Cel mai plăcut Suflet* care a trăit vreodată pe pământ, se află astăzi în Rai! Unii se află acum în Rai, alţii rătăcesc încă printre voi.

Cei care L-au crucificat pe Isus se află acum în Rai?

Mă întrebi lucrul acesta de parcă nu ar fi destul de evident. Isus i-a iertat pe cei ce L-au crucificat, *dinainte ca ei să-L fi urcat pe cruce*. *Da*, *chiar dinainte de a alege să vină pe pământ! La fel aţi făcut fiecare dintre voi...*

„*Iartă-i Tată că nu ştiu ce fac*“, înseamnă ceva pentru tine?

Înseamnă totul şi îmi spune totul! Tot ceea ce trăim astăzi este un proces în formare. Nimic nu va pieri! Nu există rău şi nici bine. Ci există doar evenimente, pe care mintea noastră le percepe prin a fi bune ori a fi rele. Acelaşi lucru se aplică în cazul lui „corect/incorect“ sau „potrivit/nepotrivit“.

Universul poate fi asociat cu un magazin din care putem cumpăra ori testa orice produs, ca la sfârşitul vieţii, să le evaluăm calitatea şi să alegem ceea ce ne reprezintă sau ce dorim să păstrăm pentru noi.

Cum ar putea să mă pedepsească Cineva pentru faptul că am cumpărat un produs care nu este bun, şi cum aş putea să ştiu că un produs nu este bun, câtă vreme cât nu am luat la cunoştinţă întrebuinţările aceluia, nici nu i-am simţit întunecimea?

Pe pământ totul ţine de perspectivă! Astfel...

Printr-un simplu gând, noi creăm o întâmplare ca fiind bună sau ca fiind rea. Ea este doar o întâmplare neutră, care poate

fi percepută de mine ca fiind bună, iar de fratele meu ca fiind rea.

Exact! Doar că, în schimb voi alergaţi să vă faceţi de lucru ca să nu vă rămână timp să gândiţi pentru voi, scopul fiind acela de *a îndepărta suferinţa prin a vă ascunde de ea*, *în loc de a vă rezerva timp pentru a gândi*, *pentru a crea o metodă de îndepărtare definitivă,* o soluţie pentru înţelegerea sau acceptarea acesteia ca parte din ceea ce aţi ales în trecut.

Voi puneţi accentul pe lucruri total nefolositoare. Creaţi vise care vă poartă către nicăieri, iar, odată ce aţi ajuns, vă daţi seama că nu vă aflaţi acolo unde aţi vrut să fiţi şi tot mai bine era unde v-aţi aflat atunci când aţi hotărât să începeţi călătoria.

Spuneţi că întreaga lume se îndreaptă spre rău. Gândiţi că lumea se îndreaptă către rău iar, cu cât vă înmulţiţi pe acest pământ, cu atât vă înstrăinaţi unul de altul.

Dar Eu vă spun că omul se îndreaptă spre bine! De moartea fizică nu va scăpa nimeni! Dar ce importanţă ar avea o experienţă materială „eşuată", greşită ori pe nedrept luată, o jumătate de viaţă trăită în vicisitudine şi neînţelegere, faţă de o eternitate ca fiinţă liberă şi independentă?

Da, o fiinţă creatoare de sine şi de tot Ceea Ce se află în jurul ei, de la materie până la spirit, *în toate tipurile de dimensiuni... Una veşnic călătoare, exploratoare şi neobosită, niciodată plictisită, mereu strălucitoare şi evoluţionistă, care creează la rândul ei tot ce am creat Eu, pe voi toţi şi tot Ceea Ce este.*

Imaginează-ţi dar, un Punct, un Punct format din alte miliarde de puncte lipite între ele, ce formează un Întreg. Fiecare punct, element vital al Punctului tot, este creat după Chipul şi Asemănarea Întregului, adică din alte miliarde de puncte, formate din alte miliarde de puncte, fără a se sfârşi vreodată. Infinitul nu înseamnă ceva care nu deţine un capăt, ci înseamnă ceva al cărui capăt poate fi întins la nesfârşit, fără a putea fi ajuns niciodată.

Eşti pregătit să accepţi această provocare?

Eşti gata să îmbrăţişezi ideea de a deveni Dumnezeu, *de a-ţi crea propriul univers* şi pe tine ca supraveghetor al lui?

Ce te face să crezi că acest Punct nu se poate diviza astfel, la nesfârşit? *Singurul obstacol din calea lui ar fi tehnologia microscopului, incapabil să poată observa acest proces! Cu toate astea*, *Microscopul de care aveţi nevoie sunt Eu.*

Ce te face să crezi că acest Minus infinit nu deţine şi un Plus infinit?

Ce te face să crezi că aceste noţiuni, cu polarităţi diferite, nu sunt egale? *Eu sunt Cel de la care a plecat Nimicul*, Nimic care creează, apoi adună totul la un loc, *pentru a se reuni în Tot! Tot, în Prezenţa căruia va lua naştere alt Nimic, care va crea un Tot*, *şi tot aşa...*

Dacă lucrurile funcţionează în felul acesta, înseamnă că nu există un singur Punct (Tu), în interiorul căruia ne creăm în prezent. Nu eşti un singur Dumnezeu, ci mai sunt şi alţii la fel ca Tine sau şi Tu esti Parte din Ceva – Ceva ce a plecat de

la Ceva şi S-a creat individual, iar apoi a devenit o Persoană, care a creat la rândul ei alte persoane. Dar cum e posibil aşa ceva?

Eu sunt Dumnezeul tău! Sunt singurul tău Dumnezeu. Tu nu vei putea cunoaşte niciodată altceva, în întreaga ta existenţă. Eu sunt Ceea Ce poţi tu înţelege, sunt Ceea Ce ştii şi Ceea Ce nu ştii, şi îţi este de ajuns Ceea Ce ştii că sunt.

Cu toate astea şi Eu sunt Parte din Ceva şi sunt Ceea Ce sunt. *Sunt Cel care S-a creat şi Cel care nu a fost creat! Sunt Cel care era şi Cel care va fi în veci!*

Aş da orice ca pot înţelege totul.

Totul nu poate fi cuprins în nicio carte şi în niciun cuvânt din nicio limbă, nici în toate cuvintele tuturor limbilor adunate la un loc. Totul nu poate fi ajuns din urmă niciodată.

Nu este de ajuns să-mi oferi viaţa ta ca să ajungi să ştii totul, nici nu vei putea vreodată să cunoşti atât. Nu este de ajuns ca toţi locuitorii de pe pământ să îşi dea viaţa ca tu să afli totul.

Totul nu există încă pentru voi, ci devine Totul! Totul se dezvoltă, evoluând cu o viteză de neimaginat pentru voi, în fiecare secundă. Astăzi, dacă ai putea deveni Dumnezeu, şi astfel, ai putea să cunoşti totul, a doua zi când te vei trezi îţi vei da seama că nu ai ştiut nici jumătate din Ceea Ce a devenit în prezent Totul.

Iar, motivul pentru care te-am chemat aici este de a privi în jurul tău şi a înţelege odată pentru totdeauna că *Ceea Ce am creat Eu pentru voi şi ceea ce înţelegeţi voi că este lumea voastră, sunt două lucruri total diferite*.

Tot ce ai creat pentru noi este pur! Privesc în jurul meu şi văd un peisaj magnific, în care domină un alb strălucitor. Văd sute de fulgi de zăpadă care se aştern peste tot... Privesc mantaua inocenţei, a purităţii şi a Divinităţii! Dar tot ce atinge omul se întinează, se erodează şi se ofileşte. Zăpada câmpurilor este albă, neatinsă. În schimb, trotoarele pieţelor aglomerate s-au transformat parcă în grajduri pline de noroi şi murdărie. Într-adevăr, noi ne îngustăm căile şi ne ucidem oportunităţile...

De ce facem acest lucru?

Deoarece, minţile voastre dictează realitatea pe care o trăiţi. *Ceea ce trăiţi este exact ceea ce gândiţi*, *spuneţi şi/sau faceţi ca, mai târziu să deveniţi exact gândul pe care voi l-aţi ales.*

Nu Îl va descoperi pe Dumnezeu unul care nu are nevoie de Dumnezeu, cineva care trăieşte în neştiinţă şi nici măcar nu ştie acest lucru. Doar celor care strigă către El, Tatăl îi ascultă şi li Se descoperă prin tot ceea ce îi înconjoară.

Eu nu Mă supăr pe cei care nu Mă cunosc sau nu au auzit de Mine, nici pe cei care au auzit de Mine şi au cunoscut Voia Mea, dar nu au împlinit Voia Mea. Cei ce M-au cunoscut dar nu M-au primit la ei, vor cunoaşte suferinţa provocată de alegerile proprii (povara păcatelor lor) care se va întoarce împotriva lor, apoi îi va doborî.

Repet: folosesc termeni obişnuiţi, cunoscuţi deja de voi, pentru a

reuşi să înţelegeţi mai uşor mesajul. *În realitate nu există păcat, există doar alegeri – alegeri însoţite de consecinţe sau beneficii.*

Eu nu judec, nici nu provoc niciun fel de suferinţă sau durere nimănui în veci! Este de „natura" Mea să nu o fac, am promis că nu o fac şi nu o pot face...

Orice gând, cuvânt sau proverb, care spune despre o persoană, una care este o victimă, că a pedepsit-o Dumnezeu, *gândind despre un amărât că „l-a pedepsit Dumnezeu"*, este doar o simplă mască ce ascunde indiferenţa domestică faţă de semenii voştri.

Eu nu Mă pot vătăma pe Mine Însumi! Eu nu Îmi pot provoca vreo afecţiune şi nici nu pot lua decizii proprii greşite, crezând că iau decizii proprii corecte. Spre deosebire de voi, Eu nu intenţionez să obţin, eliminând astfel fundamentul de a dăuna, ori posibilitatea de autodistrugere.

Gândurile voastre zilnice, alese ca fiind decizii „corecte" sau „greşite", *indiferent de natura lor*, vă afectează şi provoacă nelinişte atât în interior cât şi la exterior. Ele împrăştie vibraţii care atrag asupra voastră ori îndepărtează de la voi.

Cele bune sau cele rele, ne afectează deasemenea?

Da, pentru că voi nu cunoaşteţi încă ce este bun. Încă nu cunoaşteţi faptul că „binele" şi „răul" nu există, ci există doar *Unul care este Totul!* Vezi tu, ceea ce aţi crezut în trecut că este „bun" acum e „rău" iar ceea ce credeţi în prezent că este „rău", în viitor va fi „bun"!

„Răul" este un sentiment inconfortabil, neagreat ori neînţeles de voi. Preocupaţi fiind cu îndepărtarea lui, voi îl dezvoltaţi şi îl atrageţi şi mai mult asupra voastră, până la final, când veţi fi copleşiţi în totalitate de ceea ce încercaţi să evitaţi.

Fiindu-ţi teamă de singurătate, singur vei muri!

Fugind de sărăcie, în sărăcie vei trăi!

Iar, temându-te de epidemii, le vei atrage asupra ta asemeni unui magnet...

Singurul care nu te va părăsi niciodată, indiferent de câte ori îl vei nega, este sufletul tău, *care este prietenul tău! Este singurul tău prieten şi este Lumina minţii tale. Sufletul tău eşti tu şi tu eşti Parte din Dumnezeu.*

Trupul în care trăieşti pe pământ, este darul pe care sufletul tău l-a primit, ca să poată trăi experienţe materiale. Trupul e poarta prin care sufletul a putut să păşească, pentru a porni în această călătorie.

Cum crezi tu că îţi vei putea ţine promisiunea faţă de Mine, astfel, alergând oţios pentru a obţine ceea ce *Eu am pregătit deja pentru tine*? *Căutând în deznădejde, vei îndepărta de la tine ceea ce te aşteaptă deja, aşteaptă să poţi primi, aprecia şi păstra...*

Aşteaptă să te opreşti să mai cauţi, ca să începi să găseşti!

Tată! Eu nu îmi mai doresc nimic pentru mine! Găsesc tot ceea ce îmi doresc, în puţinul pe care îl deţin. Puţinul pe care îl deţin, l-am transformat în tot ceea ce am visat. Astfel, primesc fără să depun niciun efort. Dar banii nu mai reprezintă

o prioritate pentru mine. Primesc puţin mai mult decât cer şi atrag asupra mea întreaga atenţie, fără a intenţiona să o fac. Am simţit singurătatea, dar astăzi mulţi doresc să intre într-o relaţie cu mine.
Deţin mai mult decât merit, dar atât cât să îmi permită să fiu conştient de ceea ce deţin.

Astăzi se împlinesc şapte ani de la moartea tatălui meu. Acum stau, privesc cerul şi cuget, gândindu-mă la ceea ce ar fi vrut el să fiu. Mă întreb ce ar spune despre mine dacă m-ar putea privi acum? Unde este el acum?

Acel suflet! Nu voi putea niciodată să nu Îmi amintesc acea experienţă. Experienţa lui şi-a lăsat amprenta asupra a tot ceea ce a cunoscut şi a atins. Acel suflet a transformat *partea lui din univers* după cum a dorit. A dus mai departe planul Meu şi şi-a ţinut promisiunea faţă de Mine. El a cunoscut Voia Mea, iar Voia Mea a devenit voia lui.

Eu l-am iertat pentru greşelile lui... Îmi doresc ca, şi el să mă fi iertat pentru greşelile mele. Am încetat de mult să îl mai judec pentru faptele lui, dar am început să mă judec pe mine, pentru faptele mele! Nu a putut să îmi fie alături atunci când am avut nevoie de el, am trăit singur şi m-am protejat singur, ca mai târziu să suport consecinţele alegerilor mele singur! Am rătăcit, privindu-mi tatăl rătăcind.

Doresc totuşi să aflu cum mă poate ajuta acum, câtă vreme nu este aici, mai mult decât m-a putut ajuta cât timp a fost în viaţă? Cum este posibil aşa ceva şi ce mă îndeamnă să cred că încă luptă pentru mine, iar spre deosebire de cât mi-a putut oferi în trecut, pare acum a fi un profesionist!?

Eşti sigur că doreşti să auzi ce îţi voi spune?

Sunt pregătit pentru tot ceea ce urmează să aud.

Sufletul despre care îţi vorbesc nu mai suferă acum! El a încheiat orice legătură cu suferinţa, cu durerea sau cu dorul. Acolo unde se află în prezent, nu îţi mai duce dorul şi nu mai ştie Cine eşti. Nu mai duce lipsă de nimic şi nu e nevoit să se roage pentru voi, cum vă imaginaţi voi că fac cei care pleacă de pe pământ.

Spui că a fost neputincios în a vă oferi ajutor financiar câtă vreme v-a fost alături iar, după plecare, o face asemeni unui profesionist?

Asta trăiesc în prezent ca experienţă.

Ceea ce găseşte forţa de a lua formă materială, intervenind în vieţile voastre, nu este altceva decât umbra iubirii lui purtată pentru voi, de-a lungul vieţii lui anterioare. El v-a iubit atât de mult, încât poate modela universul chiar şi după moarte. Gândurile lui iubitoare pentru voi, sunt impregnate în tot ceea ce atingeţi, respiraţi sau vă înconjoară. Vibraţiile Conştienţei lui au fost atât de puternice, încât se mai materializează şi astăzi, creând fel şi fel de oportunităţi pentru voi. Dorinţa lui de a vă iubi şi de a vă proteja a rămas vie, iar universul vă trimite gândurile lui transformate în evenimente, percepute de voi sub formă de Dragoste, înţelepciune, speranţă şi ajutor financiar.

El, fără a conştientiza, a creat un univers protector invizibil, înăuntrul căruia voi vă derulaţi existenţa.

Universul acesta protector despre care îţi vorbesc, a fost conceput în aşa fel încât să poată fi influenţat, modificat şi condus de tine. Relaţia dintre tine şi acea experienţă, căreia i s-a dat a-ţi fi tată pământesc vreme de nouăsprezece ani de zile, reprezintă forţa *prin care universul creează* oportunităţi pentru tine şi familia ta actuală. Este energia care s-a creat din Dragoste, s-a individualizat pe sine, construind un mediu perfect prin care şi alte forme de energie să îşi poată desfăşura procesul de autocreare.
Asemenea Conştienţe Înalte dau naştere altor fiinţe, suflete, precum sunteţi voi.

Iubirea nu este doar viaţă, ci este Creatoare de viaţă!
Acesta care ţi s-a descoperit acum este Harul creaţiei!

Vrei să spui că el a putut crea viaţă, Asemeni Ţie?
Acesta este procesul prin care o nouă experienţă materială se naşte în univers?

O experienţă dă naştere altei experienţe. Aceasta apare întâi sub formă de sentiment şi devine apoi o *Conştienţă care alege să se rupă*, *să devină o fiinţă interindividuală*, *un suflet care îşi aşteaptă rândul să primească trup, scopul fiind începerea procesului autocreării, prin dezvoltarea sinelui.*

Dragostea tatălui meu purtată pentru noi, în viaţa trăită pe pământ, a creat o persoană?

Da. Voi cum credeţi că aţi fost creaţi? *Nu v-am spus că aţi fost creaţi din iubire*?

Dragostea este esenţa vieţii, Punctul zero al energiei, Cel de la care a plecat materia. Materie care se multiplică.

În schimb, Frica (*antimateria*) disipă materia şi o transformă înapoi în energie.

Asta înseamnă că tot ceea ce iubim se va materializa şi va deveni o realitate palpabilă?

Absolut totul! Nu veţi putea fi conştienţi vreodată de puterile voastre, puteri ce au fost înzestrate cu un capăt care poate fi întins la nesfârşit! Unii dintre voi vă daţi seama că le deţineţi, apoi începeţi să le folosiţi. Alţii le veţi observa abia după moarte!
Veţi observa câte aţi fi putut să faceţi, dar ceva a stat întotdeauna în calea voastră. *Ceea ce vă opreşte de fiecare dată*, *sunteţi chiar voi! Cei din urmă vor deveni cei dintâi*, dar tot ce v-a mai rămas de făcut este să vă daţi seama de asta!

Multe evenimente ale vieţii tale trăită în prezent, reprezintă materializări ale sentimentelor, gândurilor şi a dorinţelor create într-o viaţă anterioară. Dorinţele care atunci păreau imposibil de împlinit, depăşeau orice închipuire ori regulă fizică, datorită puterii tale creatoare sunt acum trăite ca experienţe.
Totuşi, cea mai mare putere creatoare de viaţă este iertarea.

Ce-ar fi dacă de mâine aţi ierta „ceea ce nu poate fi iertat“?
Cum ar arăta lumea voastră, *gândind şi reacţionând astfel*?
Adevărat vă spun Eu vouă, în felul acesta, iertând ceea ce este de

neiertat, *aţi deveni Atotputernici şi aţi deveni Dumnezeu!*
Atunci n-aţi mai avea nevoie de intervenţia Mea nicăieri în lume.

Unde se află această persoană, rodul iubirii tatălui meu? Unde se va naşte?

Acolo unde va fi mai mare nevoie de ea. Unde totul va fi cuprins de beznă şi neştiinţă. Acolo unde va putea lumina, Lumina ei proprie. Unde opusul Dragostei se va extinde! *Ea va prospera mai mult decât îţi poţi închipui – va salva multe suflete, asemeni celor ce salvează astăzi, fiecare om* din fiecare generaţie.

Priviţi-i pe cei tăcuţi, pe cei ce nu se autointitulează ştiutori, *aceştia sunt Maeştrii! Priviţi amărâţii* ce nu caută a se îmbogăţi, cei bolnavi cărora nu le trebuiesc averi şi nici renume. Cei care urmează Voia Mea, propovăduind Cuvântul Meu cu toată puterea *şi cu toată fiinţa lor*, cei de care râdeţi şi pe care îi batjocoriţi, pe care îi numiţi iudei, creştini sau pocăiţi şi care sunt pur şi simplu subiectul vostru de batjocură ori amuzament. Mulţi se află în închisori, iar alţii sunt simpli anonimi... *Însă, datorită unora ca ei, sunteţi cruţaţi şi ocrotiţi cu toţii!*

Adevărat vă spun Eu vouă, dacă un singur om de pe întreaga suprafaţă a pământului, va fi plăcut Mie, voi cruţa întreaga umanitate de la autodistrugere. Da, datorită Unuia pe care-L marginalizaţi, negăsind niciun interes la El, voi trăiţi cu toţii.
Şi nu veţi muri, Eu sunt Domnul!
El se va dovedi a fi Mielul şi Salvatorul vostru... A fost, este şi va fi, şi în veci va trăi!

Am citit în ultima vreme tot felul de reportaje, aduse „împotriva“ lui Isus. S-au creat conspiraţii sau personaje fictive, încercându-se, prin promovarea lor, o abatere de la adevăratele înţelegeri, încât, generaţiile ce vor veni vor fi incapabile să identifice Adevărul de neadevăr. Unii învăţători au scris că Isus nu a murit, ci a continuat să trăiască în India! Care este scopul ascuns al acestor speculaţii?

Să se creeze cât mai multă iluzie!

Din nou, care e scopul?

Scopul iluziei nu este cunoscut în totalitate de voi. Îngăduirea în ceea ce priveşte Planul Meu, este accelerarea procesului creării de sine.

Nu înţeleg!

Vei înţelege.

Dacă spui Tu...

Citeam un articol în care erau expuse două fotografii reprezentative, una a Celui care a trăit sub Numele de Isus Hristos, iar cealaltă a personajului fictiv „moş crăciun“.
De sub fotografia care reprezenta acest personaj, mi-a atras atenţia un slogan „diabolic“ de ingenios, care spunea: „Chiar dacă nu crezi în mine, eu nu te trimit în iad“...

Această interpretare mai sus menţionată, ar putea fi mai mult decât adevărată, dacă ar fi existat acel personaj (moş crăciun) sau dacă ar fi existat măcar, iadul!

Negarea realizatorilor de astfel de mesaje reprezintă negarea propriilor învăţături nesănătoase, prin care aceştia şi-au dezvoltat percepţii total eronate. Este de natura minţii voastre să vă întoarcă „împotriva“ Creatorului vostru! Dacă semenii ori predecesorii lor i-au ameninţat încă din primii ani de viaţă că „cei care nu vor asculta de Dumnezeu vor fi trimişi în iad“, nu este de mirare că au creat din oameni monştrii. Da, monştrii cu chip de om, care îşi neagă proveniența şi Ceea Ce sunt. Scopul lor, pe acest pământ, este cel de a nu avea niciun scop, a se sustrage de la orice formă de Adevăr ori responsabilitate! Ei nu fac altceva decât să îşi lungească rătăcirea trăită aici.

Câtă vreme reprezentaţiile bisericeşti a ceea ce se crede că e sus, dar şi reprezentaţiile personajelor fictive, a eroilor, zeilor sau a vedetelor, *sunt doar interpretări absurde omeneşti, acestea nu pot fi măsurate* între ele şi nu pot fi comparate cu Adevărul – *nu deţin niciun element în comun cu Adevărul*, şi din acest motiv nu pot deveni un subiect de discuţie al acestei cărţi.

Am ales această carte să vă servească drept lecţie de filosofie, un *dezamorţitor al inerţiei răspândite în întreaga lume.* Nicidecum mesajul nostru nu va deveni o sursă de câştig, o rampă de lansare a cuiva în fruntea societăţii sau o sursă de acumulare de adepţi.

Mai devreme te îngrijorai, întrebându-te dacă vei găsi pe cineva cu care să îţi împărtăşeşti ideile, să îţi accepte mesajul, să îl înţeleagă şi să îl consume. Scopul nu este ca cineva să creadă că aceste scrieri reprezintă mesaje de la Dumnezeu, transmise prin tine către ei...

Ce vrei să îţi înfiinţezi folosindu-te de Cuvântul Meu, o sectă?

Nu! Nu m-am gândit niciodată la asta.

Nici să nu o faci! Scopul acestui „mesaj de la Dumnezeu“ aşa cum l-ai numit tu, plin de ironie, este să fie citit, nimic mai mult, şi nimic mai puţin. Mesajul Meu conţine idei creatoare, prospere şi înţelepte, ce trebuie aşezate în mintea fiecăruia. Acestea, aşezate în spatele subconştientului vostru, vor ieşi la iveală de-a lungul experienţelor, treptat, nu toate în acelaşi timp.

Ele vă vor vindeca şi vă vor călăuzi, până la sfârşitul vieţii.

Adevărul nostru, această colecţie de Cuvinte vii, are rolul de a reglementa şi de a reconstrui spiritul moral al omului, natura primordială, pacea şi bucuria de a trăi, transformate în haos şi o amărăciune progresivă.

Voi spuneţi că viaţa e un car de greutăţi, că lumea este rea, şi mulţi sunteţi obligaţi să trăiţi evenimente nedorite pe nedrept. Dar Eu vă spun că nu aveţi timp pentru a sta supăraţi, anii zboară prea uşor pentru a fi deprimaţi, ori a vă provoca unul altuia suferinţă! Voi nu aveţi timp de pierdut nici în viaţa aceasta, nici în alte *vieţi. Ceea Ce sunteţi acum, veţi fi în veci!*

Fiindcă cel care se va curăţi, va străluci!

Cel care crede, va fi crezut!

Cel care dăruieşte, va primi în dar!

Cel care iubeşte, va fi înconjurat de cei care îl iubesc!

Cel ce va ierta, nu va mai fi nevoit să îşi dobândească iertarea! Acestea reprezintă căile Mele, care vor deveni căile voastre şi ale copiiilor voştri.

Crezi despre lumea voastră că e o iluzie şi eşti minţit încă din clipa în care te naşti? Nu e nimic imperfect în asta! Trăieşte iluziile care ţi se promovează, indiferent de natura lor, şi creează-ţi realitatea!

Universul accelerează într-o compatibilitate perfectă, în care unde nu există imperfecţiune! Termenul acesta a fost inventat de voi, pentru a putea defini *Perfecţiunea pe care nu aţi reuşit să o digeraţi.*

Tot ceea ce se întâmplă în univers este Voia Mea, şi toate îşi urmează scopul, fără a se abate, nici în cea mai mică măsură de la Adevăr.

Totul este Voia Mea! Faptul că majoritatea din voi vă distrugeţi vieţile, iar după moarte realizaţi că nu a fost nimic distrus ci aţi trăit ceva perfect, însă faptul că perfecţiunea vieţii a fost prea sublimă pentru voi, încât nu aţi putut să o percepeţi, este, deasemenea, Voia Mea! Iar acest ciclu *se va repeta* de atâtea ori, până veţi ajunge să conştientizaţi *Cel Mai Înalt Grad De Perfecţiune existent, eliminând imperfecţiunea din percepţia minţilor voastre, ale tuturor.*

Nu încerca să crezi că eşti perfect. Încearcă să cunoşti că eşti perfect! *Dumnezeul tău este Perfect!*

Cei ce vor contrazice afirmaţiile tale, aparent visătoare, gândesc astfel: Dumnezeu a creat creaţia, iar creaţia liberă s-a abătut de la cursul ei şi de la Voinţa Creatorului. Cu alte cuvinte, ei cred că am creat ceva ce nu am putut controla**,** ceva ce a deviat de la curs şi scop, modificându-şi destinaţia. Dar asta proclamă totodată imperfecţiune în privinţa Creatorului! Aceste dogme transformă dumnezeul lor într-o victimă.

Dar Eu vă spun că NU EXISTĂ IMPERFECŢIUNE!

Imperfecţiune a naturii numiţi un eveniment nedorit, o catastrofă naturală, în care pier milioane de oameni! Totuşi, acela este cel mai perfect lucru. Aceea este salvarea voastră care „vine“ *de la Mine*, vă eliberează de suferinţă, vă transportă într-o clipă, în Absolut şi este ceea ce doriţi, cereţi şi atrageţi asupra voastră.

De altfel, cum puteţi să vă jeliţi şi să vă blestemaţi soarta, atunci când pur şi simplu aţi fost salvaţi? Oare nu voi, în întreaga existenţă, imploraţi salvare şi eliberare?

Atunci când nu o înţelegeţi, vă numiţi salvarea imperfecţiune, fugind şi ascunzându-vă de ea – alegând cu „credinţă“ să vă prelungiţi suferinţa pe pământ, măcar un an, doi, sau „cât o mai vrea Dumnezeu“.

Voi creaţi conceptul imperfecţiunii, el nu există! Există doar o Sursă de perfecţiune absolută.

Voi aţi numit imperfecţiune „căderea“ lui Adam, neascultarea lui în faţa Voinţei Mele! Ceea ce aţi numit voi căderea în păcat, *a fost Cel Mai Perfect lucru care vi s-a întâmplat vreodată, în în-*

treaga istorie a vieţii pe pământ şi e cea mai mare binecuvântare pe care aţi fi putut să o primiţi vreodată.
Acesta este scopul şi acesta a fost, încă de la început! Procesul se numeşte: „*Individualizarea Conştienţelor vii*“, *ruperea de Sursă!*

Voi nu vă puteaţi numi vreodată fiinţe create după Chipul sau Asemănarea Sursei, fiind *programaţi şi condamnaţi la o perfecţiune pe care*, *fără individualizare*, *nu aţi fi cunoscut-o niciodată*. *Astfel*, *aţi devenit liberi*, *independenţi!*

Separarea, care a devenit posibilă prin păcatul lui Adam, nu înseamnă separarea voastră de Mine – Eu nu am plecat niciodată de lângă voi, *ci am fost aici*, *tot timpul!* Separarea înseamnă că aţi fost nevoiţi să vă separaţi pe voi, de voi înşivă, scopul fiind acela de a vă cunoaşte în mod amănunţit. Astfel, *aţi ales să vă separaţi sufletul de minte şi mintea de trup*. *Sufletul vostru sunt Eu*, *iar voi sunteţi trupul Meu*.
Eu sunt Sursa tuturor lucrurilor, şi sunt tot Ceea Ce este! Iar tot Ceea Ce este, ESTE PERFECT!

Voi aţi creat un personaj imaginar, care să reprezinte gândurile pe care minţile voastre le identifică ca fiind opuse Mie.
Ca explicaţie a imperfecţiunii imaginată de voi, aţi creat diavolul. *Însă*, *diavolul nu există şi niciodată nu a existat!* „*Diavolul*“ *este o scuză* care a fost inventată de cei ce nu au înţeles perfecţiunea. Este o scuză a reacţiilor voastre despre care aţi ales să credeţi că nu Mă reprezintă.

Ce te-a oprit azi să arunci acea hârtie pe stradă?
Ţi-a spus Dumnezeu să nu o arunci?
Ţi-a şoptit diavolul să o arunci, iar tu l-ai contrazis, refuzând să o faci de frica Mea? Tu crezi că dacă o aruncai, *te trimitea Cineva în iad*? Am scris undeva că este interzis să aruncaţi ceva pe jos?

Adevărat îţi spun, tu alegi ceea ce e bine să faci şi ce nu e bine să faci. *Voi creaţi Slava Mea*, iar Strălucirea Mea este nemărginită! Puterea Mea se manifestă prin voi, de către voi!

Iar pentru încheiere, ca afirmaţie posibil contradictorie cu cea a studiilor sau a înţelegerilor tale, în ceea ce priveşte Voia Mea, îţi spun că...
NU VA FI NICIODATĂ SFÂRŞITUL LUMII!

Cum, nu am auzit eu bine?

Ai auzit foarte bine.

Biblia scrie că la un moment dat, lumea va avea un final! Toată lumea ştie asta!

Asta pentru că tot pământul a trăit în frică până acum. Voi aţi cunoscut frica pentru a putea descoperi Dragostea!
Tot ce aţi trăit, plus tot ceea ce s-a scris până acum, a fost Voia Mea, chiar şi Biblia. Iar Biblia a fost şi este cel mai perfect lucru pentru voi. Este însă timpul pentru a vă schimba sistemul de gândire. Iar pentru ca aceasta să devină o realitate palpabilă Alberto, este nevoie de minţi deschise. De minţi libere, neînlănţuite şi nesupuse. *Aceasta se numeşte evoluţie!*

Ceea ce înţelegeţi voi prin evoluţie nu e acelaşi lucru cu ce vă spun Eu că este evoluţia.

Voi percepeţi evoluţia doar prin materia vizibilă ori dezvoltarea condiţiilor de viaţă. Observaţi evoluţia tehnologiei, a confortului urban, creşterea productivităţii, dar şi adaptabilitatea omului *asupra schimbărilor mediului înconjurător*. Nu este nimic rău în acest lucru. Aşa cum am spus, nu există rău ori imperfect! Puteţi să vă construiţi rachete spaţiale *ultraperformante şi puteţi colinda* „*întreg*“ universul cu ele. Puteţi construi roboţi umanoizi şi tot ce vă inspiră mintea să creaţi. Orice aţi face pe pământ, cu adevărat, nu contează! Puteţi să fiţi orice şi puteţi să faceţi ce vreţi... *Sunteţi fiinţe libere*, *creatoare!*

Dar ceea ce urmăresc Eu la voi este evoluţia fiinţei întregite, unirea elementelor „maşinăriei“ voastre. Evoluţia omului pe plan spiritual, în relaţiile familiale şi unitare, şi evoluţia conştienţei de grup ori planetară.

Conştienţa planetară este foarte puternică! *Ea poate schimba universul şi poate schimba tot ceea ce voi nu acceptaţi.*
Poate reduce la nivel minim ce alegeţi acum că nu este corect.
Conştienţa planetară este constructivă, ea poate modela în masă, *ceea ce sunteţi*, *în tot Ceea Ce vreţi voi să fiţi!*

Acum câteva sute de ani priveaţi o femeie ca pe o necesitate, *un obiect necesar* bărbatului sau folositor casei. Le impuneaţi, le înlănţuiaţi şi astfel, le limitaţi universul lor pentru a-l putea extinde pe al vostru. Însă astăzi, priviţi femeia ca pe o binecuvântare sau o alinare şi vă alinaţi alături de ea, formând aşadar din două trupuri, o singură fiinţă.
Aceasta se numeşte evoluţie!

Acum câteva sute de ani, *o persoană epileptică*, una cu disfuncţii psihomatice, care îşi elibera energiile acumulate printr-o criză terifiantă, vă înspăimânta, determinându-vă să o catalogaţi drept un demon şi o legiune de draci. Aceasta era supusă zecilor de ritualuri de exorcizare, *ineficiente şi nefolositoare*, totul în zadar. *Însă astăzi studiaţi fiecare parte a creierului* ce poate suferi disfuncţii şi afecţiuni fizice neuronale.
Aceasta se numeşte evoluţie!

Acum câţiva zeci de ani eraţi nevoiţi să vă rugaţi şi/sau să vă spovediţi preotului, care se afla într-o relaţie spirituală constantă cu Dumnezeu, în vederea iertării păcatelor. Însă astăzi, Eu vorbesc fiecăruia din voi şi sunt în fiecare din voi. *Prin urmare*, *voi sunteţi cu toţii Unul şi Acela este Dumnezeu!*
Aceasta se numeşte evoluţie!

Acum câţiva zeci de ani, vă chinuiaţi din răsputeri ca să găsiţi leacul tuturor bolilor. Însă astăzi, sunt mulţi oameni printre voi care vindecă de cancer printr-un simplu Cuvânt. Hristos a făcut-o acum două mii de ani, spunând oamenilor: „*lucrurile acestea le veţi putea face şi voi*“.
Aceasta se numeşte evoluţie!

Ieri, *definiţia a tot ce înseamnă infinit*, *era ceva fără început* şi fără sfârşit. Astăzi, vă spun că infinitul nu are un început însă, deţine totuşi un capăt. Acest capăt poate fi întins la nesfârşit prin dezvolarea *conştienţei voastre*, *prin relaţia voastră cu Mine şi cel mai important, prin reamintire.*
Aceasta se numeşte evoluţie!

Acum o vreme îţi iroseai timpul, căutând scopul tău în viaţă. Însă astăzi, nu mai găseşti îndeajuns timp ca să îţi poţi îndeplini scopul.
Aceasta se numeşte evoluţie!

Sacrificiul unui om pentru a salva un miliard de oameni, se numeşte evoluţie!

Părinţii tatălui tău ştiau. Tatăl tău a ştiut mai mult decât ei, iar tu ştii mai mult decât au ştiut părinţii tăi.
Aceasta se numeşte evoluţie!

Ceea Ce ai căutat şi ai descoperit, iar mai târziu ai gândit şi ai creat, este noul sistem de gândire şi înţelegere individuală, care se dezvoltă astăzi la scară globală, noul concept al viziunii omului, în relaţie cu tot Ceea Ce este.
Aceasta se numeşte evoluţia minţii!

Mesajul nostru reprezintă nucleul evolutiv al schimbării mentalităţii maselor şi al evoluţiei umane.

Susţii că o simplă carte va schimba lumea?

Nu cartea o va schimba, ci tu! Tu şi mulţi alţii, asemeni ţie. Astăzi, mulţi scriu mesajul Meu în mai multe limbi, în mai multe ţări din lume, *în acelaşi timp. Voi nu vă cunoaşteţi între voi, veniţi din părţi diferite, aveţi gândiri şi culturi diferite.* Însă fără a conştientiza, scrieţi acelaşi mesaj în forme diferite, folosind explicaţii diferite. Asta pentru ca oricine să reuşească să priceapă. Şi nu, nu veţi schimba lumea! *Lumea este perfectă* aşa cum am creat-o Eu *şi este un mod accelerat către desăvârşire!*
Voi nu vă aflaţi aici pentru a schimba lumea, ci pentru îmbunătăţirea viziunii maselor asupra lumii.

Generaţiile care vor veni, *vor avea nevoie de îmbunătăţirea viziunii proprii asupra lumii acesteia! Procesul a început deja şi se bucură de succes*, *de câţiva ani încoace.*

Generaţiile viitoare vor fi nevoite să accepte că viziunea lor asupra perfecţiunii *a fost creată din afara lor!* Nu este a lor proprie! Este limitată, incompletă şi nu priveşte pe niciunul dintre ei. Nu este ceea ce au trăit ei înşişi, ci este ceea ce le-au spus alţii că este. *Atenţie! Copiii voştri vă vor crede pe cuvânt!*
Viziunea, în ceea ce priveşte perfecţiunea asupra modului actual de viaţă „creată de minţile voastre“, nu a fost creată de minţile voastre! Ci v-a fost instigată şi vărâtă în subconştient! Viziunea „voastră“ este a altora, nu a voastră proprie! Este viziunea perfecţiunii materiale, artificială, binară, care e limitată şi provoacă sete şi confuzie! Ea nu este fericirea!

Ţelul fiecărui om de pe pământ este să o descopere singur, să creeze partea lui de perfecţiune, în universul propriu.

Astăzi, tinerii folosesc mesaje puternice care instigă masele către „a-şi trăi viaţa din plin“. Mesajul lor vă atenţionează că trăiţi o singură viaţă! *Eu vă spun că mulţi dintre voi aţi trăit sute de vieţi fiecare* şi tot nu aţi reuşit să faceţi tot ce v-aţi propus să faceţi. Alţii, influenţaţi de teama de a nu rămâne anonimi, *au ales să îşi trăiască viaţa* într-un mod prin care chiar i-a pus capăt... Însă acest subiect va fi dezvoltat cu altă ocazie, în alt context, pe viitor.

Tu încetează să mai trăieşti în teamă! Trăieşte în Dragoste şi nu te mânia, iartă! Fă doar ce îţi place şi iubeşte tot ceea ce faci! Dacă ceea ce faci te inspiră, te reprezintă şi te ajută să devii Ceea Ce vrei tu să devii, nu ezita, fă-o!
Gândeşte aşa cum vrei tu să gândeşti!
Iubeşte ceea ce alegi tu să iubeşti!
Mănâncă ce vrei tu să mănânci!
Călătoreşte unde vrei tu să călătoreşti!
Practică orice sport doreşti!
Alege-ţi lângă tine prietenii pe care ţi-i doreşti lângă tine!
Iubeşte tot ceea ce faci! Însă, cel mai important este să fii Ceea Ce vrei tu să devii! Încetează să îţi mai imaginezi cum ai vrea să fii, ci alege acum să fii cel care ţi-ai imaginat tu să devii! Spune numai un cuvânt şi îţi vei transforma neputinţa în oportunităţi!

Vrei să fii singur?
Izolează-te, apoi trăieşte singur. Îţi promit că nu vei muri!

Vrei să fii popular?
Informează-te cu tot ce este în trend, promovează-te, şi astfel, vei deveni popular!

Regreţi anii tinereţii tale iar pentru asta, eşti posomorât?
Retrăieşte-ţi tinereţea la bătrâneţe! De altfel, eşti liber, nimic nu îţi poate sta în cale!

Vrei să ai cât mai mulţi bani?
Strânge toţi banii pe care poţi tu să îi strângi! Fă-ţi un scop din a aduna, apoi aşteaptă-ţi fericirea... Ce crezi, va veni?

Ai obosit să tot munceşti şi ai nevoie de o pauză?
I-aţi o pauză!

Vrei să te îndrăgosteşti de o mie de ori?
Îndrăgosteşte-te de o mie de ori! Fă schimbări în viaţa ta şi ia cât mai multe decizii, indiferent de natura sau de domeniul lor. Plângi când „trebuie“ să plângi! Râzi când îţi vine să râzi! Nu te mai lăsa influenţat. *Informează-te*, *citeşte şi reciteşte! UITĂ!*
Meditează, *MULŢUMEŞTE*, *roagă-te*, *cere!*
Desparte-te! Împacă-te!
Plimbă-te! Aleargă! Înoată! Zboară!
Cugetă!
Taci, STRIGĂ, cântă! Petrece şi dansează!
Creează! Desenează! Inventează! Scrie!
DESCOPERĂ! IARTĂ! ***IUBEŞTE!***
Trăieşte, *greşeşte şi experimentează! Acestea te formează!*

Vrei să-L descoperi pe Dumnezeu?
Caută-Mă! Descoperă-Mă! Întreabă-Mă şi îţi voi răspunde! Vei primi răspuns la toate întrebările tale, în cel mai scurt timp. Eu sunt aici! Tu nu eşti aici...

Unde eşti?

Aici sunt! Pe toate acestea le-am făcut deja...

Care este totuşi, secretul vieţii de succes?

Ascultarea sufletului şi dezvoltarea înţelepciunii! Cunoştinţă, antrenament, răbdare şi rezultat. *Cere şi ţi se va da, bate şi ţi se va deschide! Învaţă mai întâi să fii smerit, ca mai târziu să fii înălţat de alţii.*

Vorbeşte-mi despre sfârşitul lumii! Spuneai că nu va veni niciodată? S-a anulat?

Ce este de fapt toată teologia asta, o minciună?

Lumea, aşa cum aţi cunoscut-o voi, *nu se va sfârşi niciodată!* Nici nu a fost creată cu scopul de a fi nimicită.

Toată viaţa ta ai fost învăţat că tot ceea ce are un început, are şi un sfârşit. Nimic nu durează o veşnicie. Eşti convins de acest lucru, deoarece l-ai experimentat tu însuţi.

Eu îţi spun că orice sfârşit deţine un alt început! *Nimic nu se termină! Nici nu moare, ci renaşte, îşi schimbă forma, se reciclează şi evoluează!*

Atunci când veţi ajunge la destinaţie, devenind Ceea Ce aţi fost creaţi să deveniţi, atunci când nu va mai fi nevoie de intervenţia sau supravegherea Mea, în evoluţia voastră, *universul şi tot Ceea Ce ştiţi că este, se va contracta şi se va strânge la un loc... Da, va imploda într-o clipire*, apoi va deveni din nou un Punct de început sau o minge de foc, aşa cum aţi numit-o voi.

Apoi va exploda iarăşi şi iarăşi, creând un alt univers material şi fiinţe vii, energie pură din apă şi pământ! Atunci va veni rândul altora *să călătorească*, *apoi să devină din nimic un Tot*, *la fel cum aţi făcut-o voi*. Această continuitate nu se va sfârşi niciodată, ci va fi reluată iarăşi şi iarăşi, totdeauna pentru totdeauna.

Atât de mare este Dragostea lui Dumnezeu pentru voi şi atât de mare e iubirea Mea creatoare de viaţă. Atât de arzătoare este *dorinţa Mea* ca voi să existaţi, *încât nu Mi-o pot înfrâna*, *nici nu Mă voi putea opri vreodată din a vă crea!*

Aceasta este Dragostea şi Puterea lui Dumnezeu.

Scopul pentru care v-am creat este acelaşi! Destinaţia voastră este să ajungeţi Dumnezeu şi să creaţi la rândul vostru tot ce am creat Eu, fiecare din voi. *Şi o veţi face! Mulţi din cei care au trăit înaintea voastră o fac deja. Astfel*, *împreună*, *vom construi infinitul!*

Aş dori să cunosc ceasul lui Dumnezeu, dacă pot să spun astfel. Conform supravegherii Tale, în ceea ce priveşte mişcarea procesului evolutiv al creaţiei, al planului cu omenirea, aş vrea să ştiu unde ne aflăm?

Vă apropiaţi cu rapiditate de începutul zilei a şaptea.

Ai putea să îmi explici ce înseamnă acest lucru?

Cu siguranţă. Dar pentru a putea afla poziţia voastră din prezent, e necesar să ne întoarcem la scrierile biblice, dar nu doar la ele.

Îţi aminteşti că Dumnezeu a creat totul în şase zile, iar a şaptea zi S-a odihnit?

Da.

Dar îţi aminteşti şi că o zi pentru Dumnezeu echivalează cu o mie de ani, un mileniu, iar o mie de ani pentru El, e doar o zi?

Cu siguranţă că da.

Aşadar, Facerea nu se referă la crearea materiei. Lumina, apa şi pământul, după cum au fost descrise în cartea Genezei, nu fac referire la ceea ce atingeţi ori puteţi bea.

„Apariţia" binecunoscutei fiinţe umane, sub forma şi/sau conceptul ei din prezent, se desfăşura în urmă cu aproape şase mii de ani, luând în considerare numărătorile voastre. *Cu toate acestea, voi nu v-aţi născut atunci, voi sunteţi dintotdeauna şi aţi existat întotdeauna, sub forme diferite, fiecare înzestrată cu grade diferite de perspectivă şi înţelegere.*

Biblia vorbeşte omului, ca fiinţă spirituală, care a fost înzestrată cu Har (conştiinţa/sinele) care este chiar Dumnezeu.

Astfel că, pe parcursul călătoriei descoperirii sinelui vostru, vă aflaţi *aproape de sfârşitul zilei a şasea*, finalul celui de-al şaselea mileniu, întreaga umanitate pregătindu-se să păşească în a şaptea zi, zi dedicată Mie, a omului înalţat! Aceasta despre care îţi vorbesc, va fi o zi de odihnă în care omul se va bucura de recoltă şi belşug, în care toţi vă veţi primi răsplata voastră, care va veni la voi *cu Bucurie, Dragoste şi Adevăr.*

Atunci, cei aleşi Te vor putea cunoaşte Personal?

Cu siguranţă. Ca şi acum de altfel!

Când spun Personal, mă refer faţă în faţă!

Mă veţi putea cunoaşte într-un alt mod. Într-unul diferit. Scopul este să vă descoperiţi pe voi.

Din moment ce am evoluat, ne-am creat sinele şi am atins Cel mai înalt nivel de compatibilitate (*desăvârşire*) sub supravegherea Ta, ce mai este nevoie să descoperim?

Putem să spunem că vă aflaţi aproape de finalul acestei etape de creare de sine (*prin cunoaştere şi suferinţă*), în care izbăvirea voastră e aproape. Repet, vă aflaţi la finalul acestei etape! În Împărăţia ce are să vină, fiecare fiinţă va străluci, plină de armonie şi de curăţie, va iubi, va fi copleşită de iubire, linişte şi bucurie; totuşi, *acesta nu va reprezenta sfârşitul călătoriei sau atingerea vreunui capăt*. Aşa cum v-am mai spus, nu există capăt!

Tot ce am înţeles de aici este următorul lucru: Noi venim din Uniune (Împărăţia Cerurilor) pe pământ, unde trăim în chin şi suferinţă ca să ne formăm (prin alegeri şi experienţe), luând la cunoştinta absenţa Ta, apoi ne primeşti înapoi, mult mai evoluaţi, după care bineînţeles, ne trimiţi din nou, iarăşi şi iarăşi?

Eu nu vă trimit nicăieri, voi alegeţi să plecaţi!
Tot ce trăiţi astăzi şi tot ce veţi trăi mâine, este alegerea voastră, creaţia voastră directă. Şi nu sunteţi trimişi pe pământ ca să suferiţi, ci plecaţi ca să vă bucuraţi. Doar că dată ajunşi, *uitaţi Cine sunteţi*, asta determinându-vă să deveniţi inconştienţi de capacităţile voastre.

Încearcă să fii atent la ce îţi voi explica, pentru a trece la subiectul următor.

Bine.

Voi veniţi din Împărăţia Mea sau Uniune, ori cum vrei tu să o numeşti! „*Mintea*“ *Mea a fost denumită în trecut*, „*Împărăţia lui Dumnezeu*“ *sau* „*Raiul*“. Asta înseamnă că voi sunteţi gândurile Mele şi existaţi în Mintea Mea, acolo unde nu v-aţi născut niciodată, *ci eraţi dintotdeauna.* Lumea Relativităţii, înăuntrul căreia trăiţi cu toţii, reprezintă *trupul Meu* (materia). Acolo vă creaţi pe voi înşivă în duh, devenind independenţi, după Chipul şi Asemănarea Mea.

Raiul, cel despre care sunteţi nerăbdători cu toţii să aflaţi, e acel lăcaş al păcii şi al odihnei, *care va fi creat de minţile şi sufletele voastre unite.* Da, acolo unde sunteţi cu toţii o singură Persoană şi un singur suflet.

Raiul va defini finalul procesului alchimizării voastre, devenind din amar, dulce.

În câte milioane de ani voi deveni Asemeni Ţie şi când voi putea să fac ce poţi Tu să faci?

În curând fiul Meu! Vrei să îţi spun totuşi un secret? *Încă nici nu ai început! La începutul acestui dialog spuneai că nu eşti Lumină*, *ba mai mult*, *că nici Eu nu sunt Lumină!*

Adevărat îţi spun, tu ai dobândit Lumina şi ai devenit Lumina Mea, sarcina ta de acum încolo este să o păstrezi, până va deveni a ta proprie.

Asta veţi face fiecare din voi. *Isus a făcut-o într-o viaţă*, *alţii*, *o faceţi într-o mie de vieţi!* Este alegerea voastră şi, aşa cum am mai spus, *nu vă voi impune să faceţi Voia Mea*, *ci să o descoperiţi*, ca mai târziu *să o alegeţi şi să* „*luptaţi*“ *pentru ea.*

Cum S-a putut arăta Hristos în trup, în faţa ucenicilor, în ciuda faptului că a murit (ieşind din trupul care fusese distrus în întregime)? Cum a reuşit să „apară“ în mijlocul lor, mâncând alături de ei, dacă Îşi pierduse forma fizică?

Ţi-aş spune, *însă tot nu ai putea să înţelegi!*
Ceea ce vrea Dumnezeu de la voi e să credeţi. Iar prin credinţă, veţi cunoaşte şi veţi şti!

Aş dori totuşi să aflu, sunt convins că m-ar ajuta.

Să înţeleg că ţi-ai pregătit deja termenii ştiinţifici, pentru a putea dezvolta acest subiect?

Intuieşti bine, pot spune că sunt foarte pregătit.

În regulă.

Voi începe mai întâi prin a-ţi completa interpretarea unei viziuni pe care ai avut-o cu ajutorul studiilor tale din ultima vreme.

În urmă cu două săptămâni încercai să înţelegi misterul celor trei dimensiuni (tărâmuri) pe care le cunoaşteţi. Deasemenea, celelalte opt, alăturate celor cunoscute de voi, formează lumea voastră! Biblia proclamă existenţa celor unsprezece dimensiuni.

Nu am citit despre ele. Aşa cum Ţi-am spus deja, încă nu am terminat de citit Biblia.

Vei avea timp şi pentru asta...

Cele unsprezece dimensiuni sunt tărâmuri de formă materială, cu densităţi diferite şi sunt părţi ale unui singur Organism. Ele fac parte din Întreg, iar toate reprezintă creaţia lui Dumnezeu, El fiind singurul Autor. A doisprezecea densitate nu deţine o formă, deoarece ea le păstrează pe toate celelalte în interiorul ei însăşi.

Nu aş vrea să întrerup din nou discuţia, însă, observ cum de multe ori foloseşti numele Tău la persoana a treia. Este ca şi cum ai vorbi Tu, despre Tine Însuţi.

Este adevărat, dar la fel de adevărat este şi faptul că spre sfârşitul cărţii, te vei convinge că acest mesaj nu este Dumnezeu, ci vorbeşte despre Dumnezeu, cu Însuşi Dumnezeu.

Atunci eu cu Cine vorbesc acum?

Cu Mine...

Dar să revenim la răspunsul pe care îl aştepţi.

Să revenim!

Spuneam că, cele unsprezece dimensiuni sunt realităţi egale, *exprimate* prin forme diferite. Ele se pot desfăşura suprapuse (în acelaşi loc) sau în spaţii diferite. Unii cunoaşteţi deja aceste legi, *deşi majoritatea negaţi existenţa lor*.

Expresiile des întâlnite, ce asociază entuziasmul şi stisfacţia cu a fi „în al nouălea cer“ sunt din ce în ce mai folosite. Iar cei mai sensibili dintre voi au declarat, nu doar odată, o apariţie fulgeratoare, pe care aţi numit-o déjà vu (*reamintire*).

Astfel, din cea de-a şasea dimensiune, cea a sufletelor care îşi părăsesc trupul, Isus S-a arătat ucenicilor, apoi S-a ridicat la cer. *Am să-ţi explic în continuare, cum:*

O explicaţie destul de amplă şi uşor de digerat ar fi că nu Isus S-a arătat ucenicilor, ucenicilor li s-a dat să-L vadă pe Învăţătorul lor, pe Fiul Omului. Aşadar, *ucenicii au călătorit*, fără ştirea lor, *în cea de-a şasea dimensiune*, unde L-au putut privi pe Isus sub o altă formă – formă şi realitate ce nu diferă cu mult de lumea voastră, cea densă materială.

Un alt exemplu al dimensiunilor paralele ar fi cel în care tot ceea ce se derulează logic şi raţional în realitatea ta, se rulează şi în sens invers, *într-o altă dimensiune.* Iar în acea dimensiune, un măr s-ar putea mânca începând din interior către exterior. Acolo, tu ai putea fi mai întâi mare, ca apoi să întinereşti, până ce *te vei naşte... În felul acesta*, *discipolii*, *ar fi putut să Îl vadă pe Isus în Slavă înainte ca El să fi fost crucificat, totul pătrunzând în percepţia lor ca o amintire déjà vu.*

Sunt foarte bune exemplele Tale, însă foarte dificil de priceput. Totuşi, voi trece la următoarea întrebare:

Cum ar fi viaţa dacă, aşa cum spun unii, nu ai exista?

Înainte de a-ţi trimite răspunsul, doresc să subliniez unul dintre cele mai importante aspecte ale lui Dumnezeu.

Aspectul neschimbător a lui Dumnezeu, Cel de care ar fi bine să ţineţi seama, este că – Eu sunt! Eu nu pot exista. Dacă aş exista, asta ar însemna ca şi Eu să îmi schimb forma, în repetate rânduri, asemeni vouă. Eu reprezint forma şi neforma Celui nemanifestat, în jurul căruia se mişcă întreaga creaţie manifestată.

Apoi, ca prim răspuns la întrebarea ta îţi voi răspunde că această întrebare nu are sens, nu are un răspuns sau că este una ce urmăreşte alte scopuri, pe lângă aşteptarea răspunsului ei... Dar, după cum am spus, nu există ceva la care voi v-aţi gândit, la care Eu să nu Mă fi gândit! Aşadar, răspunsul este că dacă nu aş fi existat nu ar mai fi putut exista nici această întrebare, nici răspunsul ei.

Ştiu! Tu eşti esenţa vieţii.Totuşi, încearcă să îmi pictezi un tablou vizual (fizic sau spiritual) al imaginii vieţii din prezent, dacă ar dispărea Dumnezeu din peisaj.

Atunci ar dispărea şi universul. Şi nimic nu îşi va mai da seama că nu mai există nimic.

De ce foloseşti mereu expresii atât de dificil de înţeles?

Nu Eu le folosesc, tu o faci!

Spuneai că Tu ai scris cartea, nu eu!

Sau amândoi!

Amândoi? Îmi place cum sună...

Spune-Mi! Cum ţi-ai imaginat că „ar trebui“ să îţi vorbească Dumnezeu sau cum ai dori să vorbească Dumnezeu cu oamenii?

Am crezut că Te poţi coborî şi la nivelul inteligenţei mele ca să mă faci să înţeleg. Am crezut că Dumnezeu este pentru toţi şi intenţionează să Se facă cunoscut tuturor oamenilor. Dacă nu deţii studii superioare, nu Îl poţi descoperi pe Dumnezeu?

Acest dialog nu are nimic în comun cu a fi „inteligent“ sau „înţelept“, ci fără îndoială, aceasta este o reamintire! Tu nu înveţi nimic pe acest pământ, nici cu ajutorul dezvoltării acestui dialog, oricât ar părea de înţelept sau supranatural. Cu ajutorul acestui dialog îţi aminteşti Ceea Ce ai uitat atunci când ai ales să te naşti acolo. Îţi recapeţi memoria!

Misiunea ta actuală este să transmiţi şi semenilor tăi aceeaşi reţetă şi acelaşi medicament al sufletului.

Vrei să vorbeşti cu Dumnezeu ca şi cum ai discuta cu propriul tău coleg?

Da.

Dar ce te face să crezi că până acum ai vorbit cu profesorul de psihologie? Atât de posomorât sau de limitat în cunoştinţe par?

Nu, dar vreau să descopăr cât mai mult din Tine.

În regulă, să-i dăm drumul!

Aşteptai o descriere a lumii acesteia, cum ar fi dacă aş dispărea brusc sau dacă nu aş fi existat niciodată?

Cum ar fi dacă ai dispărea brusc?

Dacă nu aş mai fi Eu aţi rămâne fără suflare, apoi aţi cădea din picioare, în plină zi, mergând pe stradă... Aţi adormi, conducând maşinile voastre şi v-aţi descompune în casele voastre. Aţi rămâne fără viaţă şi totul s-ar opri! Nici viermii nu s-ar mai hrăni din trupurile voastre, fiindcă nici ei nu ar mai exista. V-aţi eroda şi v-aţi transforma în pământ mort.

Nici vântul nu ar mai bătea, nici ploaia nu ar mai cădea.
Iarba nu ar mai creşte şi copacii nu ar mai înflori!
Apa nu ar mai curge, s-ar opri!
Păsările ar muri, şi niciun animal nu ar mai trăi...
Şi atunci, Dragoste nu ar mai fi! Nici moarte nu va fi!

Nici moarte nu va fi?

Nici moarte nu va fi!

Cum aşa?

Dacă nu ar mai fi viaţă, adică Tu, ar rămâne doar moarte! Dacă nu vom mai trăi, vom muri!

Dacă aţi înceta să fiţi vii, aţi înceta şi să fiţi morţi. Moartea nu este o definiţie al unui concept ori a unei fiinţe care nu există! Dacă nu aş mai fi Eu, voi pur şi simplu nu aţi exista. Voi nu aţi şti că sunteţi morţi, că nu existaţi, nici că nu sunteţi.

Atunci, aparatele voastre ar funcţiona până ce s-ar consuma, până când ar dispărea. Ar fi totul o ruină şi s-ar eroda, ar dispărea, apoi ar aştepta *şi ar aştepta, şi ar aştepta...*
S-ar strânge Totul la un loc, apoi ar aştepta comenzi, pentru a reexista prin „big bang". *Totul ar aştepta şi ar implora ORDINELE Mele. Fiindcă Dumnezeu nu poate să dispară şi să nu fie. Însuşi Nimicul este coagulant şi imploră să adune Totul la un loc!*
Dacă nu ar mai fi viaţă, nu ar mai fi nici moarte.
Dacă nu ar mai fi întuneric, nu ar fi nici Lumină.
Dacă nu ar mai exista frumos, n-ar mai exista nici urât.
Dacă nu ar mai exista Dumnezeu, nu ar mai exista nici „dracu", nici „du-te naiba".

Să nu mai foloseşti vreodată expresiile alea!

De ce? Nu ele sunt cuvintele pe care le foloseşti în conversaţiile tale zilnice, cu colegii şi prietenii tăi?

Ba da. Dar cum şi L-ar putea imagina cineva pe Dumnezeu, vorbind astfel?

Dar cum îşi imaginează oamenii că vorbesc Eu?

În orice alt mod, doar aşa nu.
Vorbeşte cum vorbeai înainte!

Ca un profesor de psihologie plictisit?

Ca un profesor de psihologie! Însă, nu unul plictisit.

Eu sunt Relaţiile existente în Lumea Relativităţii, unde nimicul nu poate exista fără totul, şi invers!

O experienţă materială nu se poate izola doar în una din părţile opuse, *ci se află într-o balanţă continuă între cele două. Este dependentă de cele două!* Din acest motiv, cu cât îţi vei dezvolta cunoştinţele, crescând în îndeplinirea Voinţei Mele, cu atât ţi se va dezvolta şi puterea de a răni. Vei creşte în putere în mod egal,

în ambele situaţii. Tot ce îţi mai rămâne să faci este să alegi una dintre ele, ca fiind a ta.

Fiindcă fiara cea mai de temut a câmpului, poate să ofere cea mai bună protecţie.

Afecţiunea unei leoaice faţă de puii ei *este mai atingătoare decât a oricărui alt animal, blând şi linguşitor, domestic sau inofensiv*.

Adevărata forţă de a răni, nu se află în pumnul celui mai puternic om, *ci în cea mai mare minte a celui mai mic om*.

Cel mai puternic bărbat poate fi îngenuncheat, fără nici cel mai mic efort, de cea mai sensibilă femeie.

Cel mai „sfânt" dintre voi se poate transforma, cu uşurinţă, în cel mai de temut răufăcător.

Întâlniţi aceste cazuri zilnic. Da, le întâlniţi atunci când „cel mai devotat" preot, se transformă în cel mai pervers pedofil, şi în cel mai neîmblânzit violator.

Atunci când cele mai pure şi mai sfinte sentimente dintre doi îndrăgostiţi, se pot transforma *inopinat*, în cele mai ascuţite săbii!

Când cel mai ascultător dintre copii, sfârşeste prin a îşi omorî cu cruzime mama.

Când arşiţa celor mai puternice raze de soare, degajă cea mai devastatoare furtună.

Când tu te zbaţi şi îţi impui ca *să devii un „sfânt"*, atunci balanţa îşi face datoria şi *te trimite înapoi unde îţi este locul!*

Ai descris exact starea prin care trec acum... Cu cât cresc în sentimentele de compasiune, admiraţie ori milă pentru ceilalţi, cu cât ajut şi iubesc mai mult, cu atât pot răni mult mai tare, depunând mai puţin efort.

Asta îţi solicită mai multă atenţie şi autocontrol.

De ce atunci când am simţit bucuria, am lăcrimat? De ce conţinutul celei mai sublime şi mai splendide senzaţii, ascunde cea mai pătrunzătoare tristeţe?

Ai plâns fiindcă ţi-ai amintit de casă. Tu nu ai venit pe pământ pentru a învăţa sau a descoperi ceva. Ci te afli aici ca să îţi aminteşti Cine eşti. *Căci...*

De cea mai frumoasă experienţă trăită, îţi vei aminti de fiecare dată cu tristeţe. Aceasta, *deoarece sufletul tău tânjeşte să o retrăiască.*

La fel şi în cazul locului din care veniţi. Multe din trăirile acestei vieţi, creează sentimente cunoscute de voi. Ele vă sensibilizează şi vă întristează. Tot ceea ce am creat pentru voi pe acest pământ, sunt ingrediente care vă ajută să vă reamintiţi de Mine. Acestea pot fi *descoperite sub o altă formă decât Cea a Ceea Ce sunt Eu*.

Ceea ce aţi numit voi Raiul pe pământ, a fost creat cu scopul de a vă sensibiliza şi de *a defini Dragostea Mea sub formă materială.*

Simt că am atâtea să Îţi spun, dar nu îmi găsesc cuvintele. Spune-mi: De ce m-ai ales pe mine ca să scriu mesajul Tău?

Pentru că unul dintre voi trebuia să o facă!

Unul dintre noi? Despre ce/cine vorbeşti?

Eu vă aleg pe toţi! Dar nu toţi sunteţi pregătiţi să vedeţi ceea ce vreau Eu să vă arăt.

Mesajul Meu este puternic şi este Divin!
Mulţi încearcă să descopere perfecţiunea, dar nu sunt încă pregătiţi să o facă! Perfecţiunea vi se descoperă atunci când mintea se deschide, permiţând sufletului vostru să o exprime în totalitate. Multe minţi au încercat să o facă, dar nu au putut rezista.

Crezi despre tine că Dumnezeu a privit pe pământ şi te-a ales ca să scrii acest mesaj? Eu îţi spun că o întreagă generaţie a încercat şi nu a reuşit, să aibe o viziune mai largă decât cea care li s-a promovat. Iar prin supravegherea Mea, câteva generaţii ale părinţilor tăi, au pregătit mediul acesta în care tu să îţi poţi dezvolta pe deplin înţelegerea. Tatălui tău i s-a transmis să scrie acest mesaj, însă nu a putut rezista perfecţiunii Mele. Totuşi, el a auzit Glasul Meu.

Uau! Încep parcă să se lege toate! Îmi amintesc ca şi cum s-ar fi întâmplat ieri că, venind la mine într-o dimineaţă, ca să îmi spună că vrea să scrie o carte, a trezit ideea în mine.
La mesajul Tău se referea?

Exact! Eu l-am trimis la tine ca să ţi-o spună. Iar cartea a fost scrisă de amândoi. *Tu prin experienţa ta*, *trăită de tine*, iar el prin cunoştinţele tale ale experienţei vieţii lui. Cartea a fost scrisă deja, evenimentele au fost trăite şi mesajele au fost primite, acum doar ţi le aminteşti şi încerci să le înţelegi.

Eu vorbesc oamenilor prin gânduri, imagini vizuale, întâmplări şi experienţă. Tot ce trăiţi este un lanţ al evoluţiei, al înţelegerii şi al creării. Aşadar, nu există „la întâmplare“, „nimereală“ ori „coincidenţă“. Eu nu te-am ales pentru că aşa a fost să fie, ci pentru că aşa a fost scris să fie! Tatăl tău a dorit să fie preot...

Înţelegi ceva?

Înţeleg.

Mă bucur enorm că înţelegi, şi că ai ales să vii la Mine.

De fiecare dată în care încerc să îmi expun o idee, am sentimentul că nu am scris totul despre ea.
De ce?

Deoarece, „*Totul*“ *nu poate fi definit prin cuvinte!*

De ce sunt atât de emotiv, de atent şi de sensibil?

Fiindcă eşti creat după Chipul şi Asemănarea Creatorului tău. Cum ai fi vrut tu să fii? Rece, indiferent sau nepăsător?

Nu aş fi vrut asta. Ci, mă refer la faptul că sunt sensibil în comparaţie cu alţi oameni.

Cu toţii vor ajunge să fie cum eşti tu. Putem spune că tu eşti puţin mai evoluat decât alţi oameni. Dar asta nu îţi oferă dreptul la a te diferenţia de ceilalţi. Ci te ajută să înţelegi că lumea voastră a fost construită pe deosebiri, *fiind destinată a fi una plină de asemănări...*

NOI TOŢI SUNTEM UNUL!

Vrei să Îţi mărturisesc ceva?

Poţi să-Mi spui orice.

Eu nu sunt la fel ca ceilalţi oameni. Eu mă chinui să devin asemeni celorlalţi oameni! Dar, pentru a mă face cât mai clar înţeles, voi cita una dintre parimiile mele preferate, prin care privesc pe deplin viaţa mea:

„Eu sunt nevoit să zbor, pentru a ajunge la rezultatul către care alţii pur şi simplu ar păşi".

Înţeleg. Este o vorbă destul de eroică pot spune, dar plină de dramatism. Nu crezi?

Rămân totuşi fidel părerii mele, acest citat reflectă o parte din mine. O simt pentru că o trăiesc şi mi se potriveşte atât de bine încât autorul parcă m-ar fi cunoscut.

Probabil asta e şi cauza dificultăţilor tale.

Care?

Faptul că ţi-ai format această idee cum că, îţi este mult mai greu să obţii ceva ce altora le este firesc să deţină.

Dar cum ar trebui să gândesc ca să fie totul mai uşor?

Gândeşte pur şi simplu liber! Totul este posibil şi poţi să faci ce vrei, poţi avea orice! Însă, înainte de a obţine un lucru, trebuie să realizezi că îl deţii deja.

Chiar o să testez această teorie. Pe parcurs, Te voi anunţa dacă mi-a ieşit.

Aceasta nu este o teorie, este un pur Adevăr.

Îl voi testa!

Apucă-ţi frica (temerile sau nemulţumirile) de gât, strânge-o, apoi spunei: TE IUBESC! În felul acesta se va dizolva, îşi va cere iertare de la tine, va pleca şi îţi vei recăpăta imunitatea. Iar tristeţea, singurătatea, grijile ori teama de eşec, nu vor mai exista... Cel puţin nu pentru tine.

Bine, hai acum să revenim la întrebările mele.

Să revenim! Dar nu înainte de a mai clarifica un amănunt. Spuneai mai devreme că Dumnezeu stă şi te priveşte din cer cum suferi...

Aşa am spus.

Eu nu locuiesc în ceruri şi nici în paradis! Eu locuiesc în voi. Chiar şi în cei mai mici dintre voi. În special în cei mai umili dintre voi. Eu Mă dăruiesc creaţiei Mele, ca ea să poată exista şi să îşi poată atinge cu desăvârşire scopul.

Împărăţia Cerurilor nu este casa Mea, este a voastră! Eu nu am nevoie de vreun acoperământ deasupra Capului Meu, ci voi aveţi!

Împărăţia Cerurilor *o creaţi voi* (*pentru voi*), făpturile Mele. Iar, fiinţele locuitoare ale Împărăţiei Cerurilor aşteaptă, asemeni vouă, mesajele de la Mine. Şi binecuvântările Mele vor fi primite sub orice formă vor ajunge la ei.

Chiar acum, manifestată prin tine, îngerii Îmi ascultă Vocea şi Îmi preaslăvesc puterea.

Înseamnă că, până acum L-am asociat într-un mod eronat pe Dumnezeu cu paradisul sau cu Raiul.

Insinuezi că între Împărăţia Ta şi Tine, există încă o distanţă de parcurs ca să ajungem să „Îl întâlnim pe Dumnezeu“?

Da.

Cum e posibil? Atunci când ne vom opri?

Niciodată! Nu vă veţi opri niciodată din a evolua!

Deci, Lumea Relativităţii, cea în care trăim azi şi Lumea Absolutului (Împărăţia Ta), sunt două niveluri evolutive ale călătoriei noastre, pentru a-L cunoaşte pe Dumnezeu, pentru a-L înţelege, a-L vedea ori a deveni ca Dumnezeu, greşesc?

Departe nu eşti!

Toată viaţa am crezut că avem doar o misiune de împlinit (cea extrem de grea, trăită pe pământ), după care ajungem în Rai şi gata! Dar acum spui că Raiul este doar un alt nivel?

Da.

Of...

Ce se întâmplă, te-am plictisit?

Nu. Doar oftam şi mă gândeam cât sunt de în urmă, dacă pot să spun aşa.

Spune-mi te rog:

De ce în Prezenţa Duhului Tău, trupul meu este pur şi simplu paralizat, plin de spaimă, şi nu pot să controlez nimic asupra mea, iar când vorbesc cu Tine, Tu pătrunzând în mintea mea, sunt atât de liniştit?

Datorită puterii Mele prin care, din Cea mai mare, pot deveni Cea mai mică formă.

Eu sunt undeva anume şi sunt pretutindeni. Eu sunt Cel mai Mare şi sunt Cel mai Mic. Eu sunt tu, Eu sunt Totul!

Mulţumesc pentru răspuns.

Pot să revin la lista mea cu întrebări?

Bineînţeles.

De ce atunci când merg pe stradă şi văd oameni necunoscuţi care mă privesc, în clipa următoarea mintea mea creează ce ar gândi acei străini despre mine, iar de cele mai multe ori, intuiţia mea îşi dovedeşte iscusinţa de a interpreta gândurile lor prin supranatural?

În primul rând, această abilitate se datorează faptului că tu te cunoşti pe tine. În al doilea rând, pentru că ai cunoştinţă de conştienţa comună (cum gândesc ceilalţi) şi astfel, mintea ta copiază gândurile lor, ceea ce gândesc despre tine, înainte ca ei să le rostească în minţile lor.

Le-aş putea numi puteri supranaturale însă, din moment ce noi toţi suntem un singur Suflet, nu mai par atât de supranaturale. Dacă spui că mi-am dezvoltat aceste abilităţi (încep să înţeleg cum funcţionează Legile Universului), de ce nu pot să fac minunile pe care le făcea Isus? De ce nu pot obţine, de pildă, tot ceea ce am nevoie, pentru a nu mă mai îngrijora în privinţa banilor?

Pentru că asta ar însemna ca tu să obţii ceva pe nedrept. Iar, Dumnezeu e drept, El nu ar permite vreodată aşa ceva.

Tot ce a făcut Isus pe pământ, a făcut prin puterea Lui proprie şi prin credinţa Lui în Creatorul Lui. Isus nu a dorit nimic pentru El, nici nu a intenţionat să obţină. Spre deosebire de tine, El nu a dus lipsă de nimic, realizând că are Totul.

Ce ar trebui să fac de acum încolo ca să fiu fericit?

Opreşte-te din a-ţi mai răbda viaţa! În schimb, savureaz-o din plin.
Plimbă-te pe acest pământ, nu rătăci!
Trăieşte cu bucurie fiecare clipă, ca şi cum ar fi ultima ta zi!
Nu regreta ceea ce ai făcut „greşit"! Ci alege din nou, acordând mult mai multă atenţie situaţiei.
Nu te mai interioriza, afişează rezultatele căutărilor tale. Răspunsurile tale pot vindeca pe mulţi, şi mulţi rătăcitori vor veni în căutarea unui adăpost. Nu le întoarce spatele, ascultă-i! Prin puterea Cuvintelor Mele, vindecă-i!
Promovează Adevărul, nu imaginea lui!
Descoperă-le cartea, nu titlul ei!
Înalţă mesajul, nu autorul! Le vei vindeca minţile şi trupurile.
Trăieşte în continuare „ascultând" Vocea Mea, iar sentimentele fastuoase ale experienţelor tale vor deveni nemărginite.

Ai nimerit exact ce simt acum! Încerc să descriu în cuvinte uşoare, tot ceea ce mă înconjoară, vrând să mă apropii cât mai mult de Adevăr şi mă întreb, oare pot reuşi?
Totul este alb, pur, şi zâmbesc fără să conştientizez. Cearceaful de mătase care se leagănă prin atmosferă, acoperă luminiţele oraşului, ce abia se mai zăresc în depărtare. Sentimentele care mă învăluie îmi şoptesc că aş fi un nor care pluteşte prin Mintea Ta. Plutesc înăuntrul lumii pe care ai creat-o, care se derulează în centrul Gândurilor Tale, iar eu sunt unul dintre ele. Simt că aş trăi un vis, dar pare atât de real încât simt cum picioarele îmi părăsesc încet pământul... Mă simt îndrăgostit de această seară şi iubesc tot ce pot atinge cu vederea. Iubesc fulgii de zăpadă, care îmi cântă serenade de iubire şi nimic nu găsesc a fi ne la locul lui. Fac parte din acest peisaj şi îmi este destinat să fiu aici. Ascult totul ca pe un cântec de pace şi armonie, iar ceaţa ce se lasă îmi recită poveşti de iubire.

Ai fi putut vreodată să îţi imaginezi ceva mai frumos decât ceea ce vezi acum?

Nu. Niciodată!

Există în lumea voastră ceva mai alb şi mai strălucitor decât zăpada ce se aşterne înaintea ta?

Cu siguranţă că nu.

Înseamnă că zăpada aceasta neprihanită sunt Eu.

Cu adevărat că eşti!

Spune-Mi dar, cine poate fi împotriva ta acum? Cine îţi poate cere socoteală în clipa aceasta?

Nimeni nu are puterea să o facă.

Acesta este momentul tău. Nu există ieri, nici mâine, ci totul se întâmplă chiar acum!

Şterge-ţi gândurile joase şi ridică-ţi conştienţa la nivelul sufletului tău. Spune-Mi acum:
Eşti liber?
Poţi să faci ce vrei?
Poţi să fii Cine vrei tu să fii?

Da! Am puterea să iert totul şi simt că pot accepta orice. Asta şi fac în acest moment! Iert tot şi mă iert pe mine. Accept totul ca parte din mine, sunt tot ceea ce trăiesc şi aleg tot ceea ce vreau să fiu... Vreau ca viaţa mea să devină o scrisoare către Tine.
Sunt liber, onorat şi privilegiat pentru că trăiesc!

Deschide-ţi odată ochii şi spune-Mi: Ce vezi?

Văd *PERFECŢIUNEA!* O privesc în deplinătatea ei... Privesc Perfectul Absolut, şi este splendid şi strălucitor. Dar tot Ceea Ce văd, de fapt, simt! Simt Ceea Ce privesc şi nu pot atinge nimic din ceea ce îmi arăţi.
Ascult ciripitul zecilor de mii de păsări şi totuşi, în jurul meu nu se arată niciuna dintre ele!

Asta fiindcă ele nu există, nici nu se află în jurul tău.

Nu se află în jurul meu?

Nu. Ceea ce îţi aud urechile este vuietul cântecului păcii! Iar, ceea ce priveşti cu ochii este un sentiment, nu o imagine!

Ochii mei nu privesc acum această imagine splendidă sau miraculoasă?

Nu! Ochii tăi nu au nicio legătură cu ceea ce simţi acum.

Ceea ce priveşti acum, este un sentiment transmis de sufletul tău, care iese din interiorul tău, nu provine din afara ta.
Sufletul transmite minţii tale că tot ceea ce te înconjoară în clipa asta e perfect.

M-ai crede dacă ţi-aş spune că tot ceea ce priveşti acum este doar în mintea ta?

Nu, nu aş putea.

De ce nu?

Fiindcă tot ceea ce văd pot să şi ating. Vrei să spui că nimic nu e real, ci doar un vis, o viziune?

Ceea Ce priveşti acum este mult mai real decât un vis, mult mai real decât binecunoscuta realitate fizică a voastră. Iar sentimentul care te învăluie acum, sunt Eu.

Priveşte o clipă oamenii din jurul tău. Şi ei sunt înconjuraţi de acelaşi peisaj mirific, dar trec nepăsători pe partea cealaltă, ocupaţi fiind cu gândurile lor ce sunt veşnic indolente. În schimb, tu te-ai oprit în centrul aleilor şi admiri cu năzuinţă totul, de parcă te-ai născut a doua oară.

Nu mi-aş fi închipuit să privesc (simt) vreodată ceva aşa de frumos.

Mai devreme te plângeai că nu poţi face minunile pe care le făcea Isus.

Nu înţeleg. Ce insinuezi?

Poftim?

Uau! Eu am făcut să ningă?
Răspunde-mi!
Ţi-ai răspuns deja.
Dar cum e posibil aşa ceva?
Cum aş putea să cred veodată aşa ceva? Cine ar putea?
Ţi-am spus, universul răspunde cererii subconştientului vostru! Voi atrageţi în realitatea voastră tot ceea ce minţile voastre creează sub formă de gând.
Însă tot ce pot să îţi spun deocamdată este că eşti singurul care a apreciat şi Mi-a mulţumit pentru această seară, în ciuda sutelor de oameni care se întorc grăbiţi către casele lor.
Aş vrea să zbor pe lângă fulgii de zăpadă, să planez până la celălalt capăt al văzduhului, iar apoi să mă întorc aici într-o clipire.
Aceasta ai făcut-o deja.
Când?
Acum!
Sufletul tău, dorindu-şi asta, a transmis minţii tale să creeze acel gând. *I-a dat viaţă! Tu ai fost acolo acum!*
Ţi-ai imaginat cum ar fi...
Voi sunteţi Conştienţe (*starea de a cunoaşte*, *de a fi conştient de sine*). Voi puteţi călători oriunde şi oricând! Dar nu puteţi călători fizic (în trup), ci doar spiritual.
Ceea Ce priveşti acum este un procent nesemnificativ al unui sfert din sfertul de Împărăţie pe care o pregătesc Eu pentru tine.
Ai putea spune că M-ai văzut pe Mine ori Eu M-am arătat ţie. *Totuşi*, *afirmaţia aceasta nu ar putea să definească nici* 1% *din Totalitatea a Cine şi Ce este Dumnezeu*.
Imaginează-ţi un apus de soare ce mângâie, zâmbind, crestele munţilor tăcuţi, colorând albul vârfurilor lor cu nuanţe de galben, roşu, mov şi portocaliu – *Acesta este Dumnezeu!*
Imaginează-ţi nisipul mărilor şi apele lor cristaline, care găzduiesc diversitatea a milioane de vietăţi – *Acesta este Dumnezeu!*
Imaginează-ţi miliardele de tone de apă care curg înspumate, formând uriaşele cascade. În felul acesta, apele râurilor se purifică şi purifică aerul din jur, fără a se consuma vreodată! El este izvorul viu al pământului – *Acesta este Dumnezeu!*
Imaginează-ţi toată vegetaţia planetei, pădurile tropicale, junglele amazoniene, câmpurile sau parcurile, cu toate formele lor de relief, firele de iarbă sau frunzele tuturor speciilor de plante. Imaginează-ţi pământul fără ele, iar acum, adună-le în imaginea minţii tale – *Acesta este Dumnezeu!*
Imaginează-ţi toate fiinţele pământului, toate păsările cerului şi speciile vietăţilor oceanelor, în splendoarea existenţei lor şi în Unicitatea individualizată a lor. Fiecare făptură deţine un scop şi o misiune, fiind supravegheate de la *prima până la ultima* celulă invizibilă ochiului – *Acesta este Dumnezeu!*

Imaginează-ţi razele calde ale soarelui, ce îţi mângâie trupul pe o plajă exotică, ploile care răcoresc solul sau vântul ce-l usucă apoi – *Acesta este Dumnezeu!*

Imaginează-ţi un prunc, un nou-născut şi pe a lui mamă, ce se ţin strâns la pieptul tău, plutind fără speranţă pe o barcă răsturnată, în mijlocul oceanului învolburat! Tu, fiind singura speranţă a lor, îi protejezi cu preţul vieţii tale, fără a le da drumul indiferent de violenţa furtunii ameninţătoare ce îşi apasă greutatea pe umerii tăi – *Acesta este Dumnezeu!*

Imaginează-ţi un soldat acoperind explozibilul cu propriul său trup, în vederea salvării vieţilor nevinovate, asemeni celei la care a hotărât, într-o secundă, să renunţe acum – *Acesta este Dumnezeu!*

Imaginează-ţi o mamă înfometată ce renunţă să trăiască pentru a oferi ultima bucată de pâine copiiilor ei famelici, lipsiţi de nutriment – *Acesta este Dumnezeu!*

Imaginează-ţi un amărât, un om al străzii, care întreaga viaţă a fost desconsiderat, marginalizat, abandonat, înfometat şi bătut, şi scuipat, până la sfârşitul vieţii când a murit îngheţat... Dar nu s-a lăsat cuprins de panică ori egoism, nici nu a simţit remuşcări faţă de ceea ce nu a făcut în viaţă. Ci a plâns, a iubit şi a dăruit! S-a ridicat din coliba lui de nailon şi de cartoane, folosindu-se de ultimele puteri şi a dăruit tot ceea ce a avut, celui mai bun prieten al său. A dăruit cinci lei, un colţ de pâine şi o pereche de încălţăminte rea, folosită. Acesta este un miracol al lui Dumnezeu şi... *Acesta este Dumnezeu!*

Cel din urmă exemplu e unul real ori doar o pildă bună?

Este crunta realitate a celor care sunt salvaţi, acelora pe care voi, continuu, îi condamnaţi!

Foloseşti de fiecare dată acest „noi“ de parcă aş fi responsabil pentru acei nefericiţi.

Ţi-am spus, voi creaţi realitatea care vă înconjoară, la nivelul conştienţei planetare.

Ceva îmi spune că acest dialog nu se va termina curând.

Ştii deja când vom termina de scris această carte.

Prima parte a dialogului „Vorbind cu Dumnezeu“ se va încheia în 20 aprilie 2013. *Dar acest lucru nu înseamnă că Eu voi înceta să îţi mai vorbesc* şi nu înseamnă că tu te vei reîntoarce la modul de viaţă pe care l-ai trăit până acum. Totuşi, vei continua să trăieşti liber. *Eu nu Îmi încalc niciodată promisiunea!*

Promisiunea Mea faţă de voi a fost şi este ca voi să fiţi liberi. Dovada că nu Îmi încalc promisiunea este faptul că nu îţi voi impune niciodată să faci Voia Mea, ci te voi ajuta să o descoperi şi să o alegi ca fiind a ta.

Cum poţi să fii aşa sigur? Dacă între timp se va întâmpla ceva care mă va determina să renunţ ori, pur şi simplu, nu voi mai avea inspiraţie?

Lasă grijile deoparte, apoi concentrează-te asupra a ceea ce ai făcut deja.

M-ai ameţit! Lasă-mă să ghicesc, Tu vrei să mă concentrez asupra acestei cărţi, pe care încă o scriu, dar pe care în acelaşi timp am terminat-o deja?

Exact! Ai intuit „corect", observând că ţi-ai dezvoltat abilitatea de a interpreta gânduri. Mai ai totuşi de lucrat la seriozitate şi credibilitate. Dar nu îţi face griji! Până spre sfârşitul acestui dialog vei atinge aceste niveluri de perfecţiune.

Însă pentru a nu mai prelungi aceşte discuţii, care te privesc doar personal, spune-Mi ce aştepţi să Îmi spui!

Abia aşteptam să îmi permiţi să Te întreb! Vreau să insist asupra anumitor teme biblice.

Acum, dat fiind faptul că pot vorbi deschis cu Tine şi îmi formez propriile idei, multe din cele descrise în Biblie în comparaţie cu cele descoperite aici, par afirmaţii contradictorii.

Spune-mi: Cum poţi să susţii că eşti Binele Absolut şi cum ne putem numi fiinţe libere din moment ce, atunci când umanitatea a încetat să se comporte după placul Tău, ai îngăduit potopul Biblic (nimicirea întregii omeniri din vremea respectivă)?

Cum poţi susţine că nu există nici bine nici rău, când acei oameni au greşit, iar pentru asta au fost pedepsiţi?

Dacă spui că Tu nu judeci omenirea, cine o va judeca? De ce suntem nevoiţi să suferim?

Sunt foarte bune întrebările tale şi Mă bucur că ţi-ai pus problema aceasta. Curiozitatea ta va hrăni pe mulţi.

Voi începe prin a îţi spune că greşeşti! Eu, Cel care spun că nu există „bine" sau „rău", „corect" sau „incorect" da, îţi spun că greşeşti.

În primul rând ai pornit această idee prin a judeca acţiunea Mea de a vă judeca pe voi! *O acţiune care nu există!* Din moment ce v-am creat ca să fiţi liberi, asta înseamnă că nu vă pot judeca.

Dumnezeu nu judecă ceea ce este corect sau ceea ce este incorect! Spre deosebire de voi Eu nu am o gândire relativistă, nici nu „trăiesc" în relativitate! Pentru Mine Totul este corect, *fiindcă Eu nu pot fi niciodată incorect!* Eu nu vă spun ce este rău şi ce este bine, ci vă las pe voi să decideţi asta. Dar voi nici măcar nu ştiţi ce vreau de la voi, fiindcă nu cunoaşteţi Voia Mea.

Atunci când afirm că vreau totul de la voi, gândiţi că este o responsabilitate mult prea mare. Deasemenea, când spun că nu doresc nimic de la voi, *transformaţi* dumnezeul vostru într-unul orgolios. Eu vă spun că vreau şi Totul şi Nimic din partea voastră! *Pentru că, ambele relaţii sunt egale şi fac parte din Ceea Ce am creat în universul acesta pentru voi...*

Oamenii care au trăit în vremea lui Noe nu au fost pedepsiţi, ci au primit oportunitatea de a se salva, dar au ales să nu o facă! Oare a fost o alegere rea? Bună? Eu zic că a fost o alegere bună din moment ce sufletele lor au ştiut că evoluţia, în acele trupuri, le-a fost în totalitate compromisă.

Îţi aminteşti ce ţi-am zis despre univers, spunând că răspunde de fiecare dată afirmativ cererilor voastre?

Da.

Cum spuneam, puterea conştienţei la nivel planetar, devine foarte puternică şi poate atrage asupra planetei voastre tot ceea ce creaţi! Astfel, în vremea lui Noe, dacă oamenii de pe întreaga suprafaţă a pământului gândeau distructiv, adică urau, răneau şi îşi doreau distrugere reciproc, *au atras* (*au creat*) acel eveniment în realitatea lor. Nu ai auzit niciodată din gura unui prieten, expresia: „să vină odată un asteroid şi să ne ducem dracu, pentru că nu mai suport lumea asta atât de rea“?

De nenumărate ori. Ba chiar am şi folosit-o!

La „dracu“, vă trimiteţi cam des! Nu crezi că ar fi cazul să vă trimiteţi şi la Dumnezeu?

Cât despre prăbuşirea unui asteroid pe pământ, te întreb: *Crezi că dacă veţi continua să gândiţi astfel, veţi fi cruţaţi de la o asemenea distrugere*?

Această idee a fost prezisă în Apocalipsa.

Spuneai însă, că nu va fi niciodată sfârşitul lumii!

Lovirea pământului cu un corp stelar nu are puterea de a reprezenta sfârşitul lumii. Ci, va defini o altă subdiviziune al unui alt început! Nici dispariţia planetei pe care locuiţi nu ar putea să reprezinte sfârşitul lumii.

Explică-mi mai bine Te rog!

Am nevoie ca şi tu să încerci să înţelegi mai bine.

Încerc...

La „început“ aţi fost creaţi într-o lume perfectă! În acest spaţiu perfect, scopul vostru este acela de a călători, plecând de la un punct, pentru a ajunge, bineînţeles, la un altul... Distanţa dintre cele două puncte v-a încețoşat privirea, determinându-vă să uitaţi de existenţa perfecţiunii primordiale. Distanţa dintre ele, voi aţi numit-o timp. *Eu, o numesc evoluţie!*

Voi vă mişcaţi doar în spaţiu, nu în spaţiu şi timp, fiindcă nu există timp, ci numai spaţiu! Ceea ce aţi numit timp, este spaţiul dintre cele două destinaţii. Fiecare distanţă parcursă „în timp“, dă naştere unei noi destinaţii. Aşadar, fiecare sfârşit, deţine un nou început!

Tot aştept şi Mă minunez încă de acum câteva mii de ani, văzând cum toţi încercaţi să faceţi fapte bune, pentru a ajunge în Rai – vă impuneţi să respectaţi toate tradiţiile religioase, şi toţi vreţi ca Dumnezeu să vină să vă salveze sau să vă *primească în Rai*, atunci când Eu vă îndemn să conştientizaţi că Raiul trebuie creat de voi înşivă.

Raiul imaginat de oameni nu există, la fel cum nu există nici iadul! Raiul aşteaptă să fie creat de conştienţele fiinţelor spirituale.

Raiul va fi creat de oameni?

Cu siguranţă că va fi! Voi aşteptaţi izbăvirea voastră pentru a ajunge în Rai, când deţineţi toate elementele necesare desăvârşirii lui, şi totuşi aşteptaţi ceva. Eu v-am aşternut la picioare tot ceea ce aveţi nevoie, pentru a crea orice, dar voi spuneţi că nu puteţi să faceţi nimic. Raiul poate fi definit începând cu cea mai

densă materie, până la cea mai pură energie, ce funcţionează împreună într-o compatibilitate perfectă.

Raiul reprezintă un sentiment Perfect şi Complet, care va fi creat într-un spaţiu desăvârşit al perfectului Absolut...

Ai plecat?

Nu! Doar că, mă gândeam la altceva.

La ce?

Cum ar fi să transmitem un mesaj revoluţionar, radical, omenirii, pentru a dezminţi definitiv ideea aceasta moartă, a celor care susţin că nu există Dumnezeu?

Nu ştiu dacă ar fi cel mai „bun“ lucru pe care l-am putea face. Această carte nu ţi se pare un mesaj îndeajuns de revoluţionar?

Ba da! Dar ştii la ce mă refer.
Ceva care să nu mai poată fi contrazis sau reinterpretat!

Tu, din punct de vedere personal, ce le-ai transmite celor care susţin că nu există Dumnezeu?

Din punct de vedere personal, îmi e ruşine de Dumnezeu, atunci când ne aud spunând că nu există Dumnezeu! Această afirmaţie este o negare a existenţei celui care o foloseşte...
Vă voi întreba totuşi, astfel:

Cum poţi afirma că nu există Dumnezeu, când tu exişti, te mişti, respiri şi gândeşti? Dumnezeu este viaţa! Aşadar, Dumnezeu eşti tu şi tot ceea ce are viaţă în acest univers.
Tu, reprezinţi forma înzestrată cu maximum de înţelepciune şi continuă creştere. Iar dacă nu ar fi existat un Creator, însă tu ai fi existat, nu ai fi putut să fii altceva decât un aparat de radio ori un storcător de fructe, pe care nu ar fi avut cine să-l folosească, pentru că nu ar fi existat niciodată cineva care să îl folosească.

Ha ha ha! Iată una din cele mai amuzante comparaţii pe care am auzit-o vreodată! Amuzantă şi foarte adevărată!
Lăsând gluma la o parte, această afirmaţie este una plină de adevăr. Iar mesajul tău e similar cu cel pregătit de Mine.

Asta înseamnă că gândim la fel?

Înseamnă că gândim la fel din moment ce *noi*, *cu Toţii*, *Una suntem!*
De câte ori mai e nevoie să ţi-o spun?
De câte ori mai e nevoie să vă spun că Eu sunt Calea, Adevărul şi Viaţa? În câte cărţi am scris cuvintele astea de-a lungul istoriei? Le-am scris de sute de ori şi tot nu aţi înţeles nimic.

De fapt, ce înţelegeţi voi prin cuvântul „viaţă“?
Mulţi dintre voi o să răspundeţi că viaţa este definită prin tot ceea ce se mişcă sau există şi nimic nu poate fi mai plin de veracitate decât această afirmaţie. Însă, nu tot ceea ce se mişcă sau există, are viaţă!

Viaţa este caracterizată prin acel orice, care are o conştienţă şi o inteligenţă proprie, care este conştient de sine şi poate astfel să decidă, să atragă asupra lui sau să îndepărteze de la el. Viaţa este un gând individualizat, care are dreptul să aleagă.

Din nefericire pentru voi, este posibil ca peste câţiva zeci de ani, urmaşii voştri să creadă despre un robot de bucătărie că are viaţă, fiindcă se poate mişca şi poate executa ceea ce a fost programat să execute.
Probabil vor crede despre un avion că are viaţă, fiindcă în ciuda faptului că reprezintă doar o bucată moartă de material, zboară şi se deplasează!
Mulţi dintre cei mici, cred şi acum despre un calculator că e viu, fiindcă poate imita imagini, sunete şi poate compune cuvinte.

Peste câţiva zeci de ani, calculatoarele voastre vor putea să vorbească. „Inteligenţa" artificială va avansa de la stadiul de proiect scris, până la a deveni o realitate palpabilă. Va fi ceva firesc să comunici cu o creaţie care deţine o inteligenţă artificială.
Iar tehnologia va avansa, va fi îmbunătăţită iarăşi şi iarăşi, şi va deveni atât de convingătoare încât unii nu veţi mai face diferenţa între viaţă şi/sau existenţă. Mulţi nu reuşiţi nici astăzi să o faceţi, *condamnându-vă la a vă câştiga existenţa* (*supravieţuirea*), crezând că propria viaţă este un sacrificiu. Dar acest „sacrificiu" vă transformă percepţia despre voi înşivă într-o boală care strigă dinăuntrul vostru că sunteţi victime ale sistemului exterior, când, în realitate, *voi sunteţi morţi pe dinăuntru* şi sunteţi victimele sistemului interior.

Te declari cumva împotriva tehnologiei?

Eu nu Mă declar împotriva a nimic. Pur şi simplu scot la lumină aspecte pe care majoritatea oamenilor le trec cu vederea.

Ar trebui să trezească în voi semne de întrebare această dezvoltare a tehnologiei avansate, faţă de sistemul vostru de gândire perimat.

Ce spui despre forţa de distrugere în masă, pe care omul şi-a însuşit-o după al doilea război mondial? Oare a fost creată pentru a servi apărării? Fiindcă, în cazul în care intenţiile se prezintă a fi doar de protecţie, acestea vor da naştere unor alte întrebări:
Protecţie faţă de ce, faţă de cine şi împotriva cui?
Vom dezvolta aceste subiecte în mod amănunţit, pe viitor.

Scopul Meu nu este să emit judecăţi împotriva acţiunilor celor ce au fost creaţi a fi liberi, ci expun simple observaţii, ca voi să vă cunoaşteţi şi să vă priviţi dinăuntrul celei mai limpezi viziuni avută vreodată despre voi înşivă.

Cum spuneam, *un calculator îţi poate oferi astăzi cuvinte*, *iar mai târziu va putea lega un dialog*. Totuşi, cuvintele nu au viaţă, ele sunt doar gânduri şi dorinţe exprimate.

Atunci când două persoane doresc să îşi transmită gânduri de la unul la celălalt, folosesc sunete prestabilite, pe care voi le-aţi numit cuvinte. Prin cuvinte vă puteţi transmite unul altuia informaţii, dar nu şi sentimente, nici stări şi nici emoţii! Pe acestea le simţiţi înăuntrul vostru, iar de cele mai multe ori ele se pot transfera doar printr-o legătură strânsă între două persoane – între doi îndrăgostiţi, între mamă şi copil, şamd.
În realitate însă, cuvintele nu pot înlocui un sentiment.

Atunci când suferi poţi minţi, zicând celorlalţi că eşti în regulă. Iar când îţi respingi partenerul, spunându-i că eşti supărat, *te poţi bucura cu uşurinţă de compania altei persoane*.
Pe tema relaţiilor de cuplu vom mai insista, poate acum ori poate într-un al doilea volum.

Va exista şi un al doilea volum?

Depinde de tine dacă va exista un al doilea volum. Eu îţi spun că volumul doi al dialogului „Vorbind cu Dumnezeu“ există deja! Cât despre relaţii, voi încerca să Mă rezum la a te îndemna către ce ar fi bine să nu faci într-o relaţie.

Nebunia într-o relaţie ar fi să faci acelaşi lucru de o sută de ori, iar de fiecare dată să aştepţi rezultate diferite.

Acest citat sună cunoscut! Dacă mă gândesc mai bine este un aforism al lui Albert Einstein, sau unul asemănător... Greşesc?

Da.

Nu cred, orice persoană care are acces la o reţea de internet, poate căuta şi poate să se convingă de asta.

Eşti atât de convins de faptul că Dumnezeu apelează la surse mult mai mici decât Ceea Ce este, pentru a se exprima cât mai corect ori pentru a Se face cât mai clar înţeles?
Dacă Eu reprezint Cel Mai Înalt Gând al vostru, cum M-aş putea ajuta prin ceva mai mic decât Ceea Ce sunt? Ceea ce susţii prin afirmaţia de mai sus, face din Mine doar un impostor.

Eu îţi spun că acelea sunt cuvintele Mele, scrise de acel Maestru al vostru.

Nesiguranţa voastră în ceea ce priveşte relaţiile de cuplu, se datorează uitării. Omul este o fiinţă desăvârşită şi perfectă...
Natura lui primordială este completă, ea nu necesită ceva sau pe cineva care să îi confirme zilnic acest lucru.

Of, dacă aş putea deveni mai puternic.

Adevărat îţi spun: o viaţă de succes nu constă în a fi cel mai puternic. Mesajul tău nu are nicio legătură cu puterea imaginată de voi. Viaţa nu este o luptă sau o competiţie, este dăruire, împăcare – *acceptare!*

Înşelându-ţi aproapele pentru a obţine o parte din puţinul lui, nu devii mai puternic, devii una din cele câteva miliarde de minţi conduse de instinctul sălbatic de supravieţuire.
Acest instinct (ce preia controlul asupra majorităţii maselor), vă transformă libertatea în primitivism, determinând omul la o involuţie generală, un sistem de gândire regresiv! De pildă, conduşi întreaga viaţă de instinctul de supravieţuire, cu ce vă veţi deosebi de fiarele câmpului şi cum veţi putea depăşi regnul animat în care mulţi rătăciţi de câteva miliarde de ani încoace?
Cei despre care îţi vorbesc sunt adevărate victime ale călătoriei lor, nu cei care sunt înşelaţi.

Apropo de fiare şi de paraxenia mea de a dezlega misterele biblice, spune-mi:
Dacă Tu ai revelat profeţilor Biblia şi ea se referă la generaţia

noastră direct, ce semnifică prima „fiară“ din cartea „Apocalipsa lui Ioan“, aşa cum a fost descrisă în trecut?

Iată că a sosit vremea dezlegării acestui mister.

La prima vedere pare uşor! Însă, cei ce vor citi, habar nu au de mine sau de faptul că aştept acest răspuns prin sute de rugăciuni şi meditaţii, de mai bine de un an de zile.

Aşa este, tocmai de aceea va fi un răspuns complet şi pe măsura aşteptărilor tale. Dar înainte de a îţi dezvălui cea mai înaltă perspectivă de înţelegere a revelaţiilor din trecut, aş vrea să cunoaşteţi faptul că Eu nu am scris nimic, niciunde! Ci tot ce a fost scris vreodată a fost scris de voi, pentru voi, sub autoritatea Mea.

Acum ştiu asta.

Prima „fiară“ descrisă în cartea revelaţiei, simbolizează *vechea biserică romană*, catolicismul de astăzi. Aceasta a modificat vechile legi călăuzitoare, lăsate de Maeştrii din trecut poporului Israel. Puterea ei înşelătoare va mai conduce pentru scurtă vreme pământul şi omenirea către pierzanie.

Simbolizată ca o „icoană“ a vechiului catolicism, a luat naştere ortodoxia, instituţie religioasă aducătoare de profit, cea care „*a primit puterea să vorbească.*“[4]

Aşadar, tot pământul se închină fiarei şi astăzi, iar în ciuda tuturor intenţiilor lor de îndepărtare a Luminii Mele, totuşi promovează Numele lui Hristos. Şi nu, nu doar Îl promovează, ci Îl şi falsifică de fiecare dată când dogmele lor se confruntă cu noţiuni şi cerinţe de revizuire în mod repetat. *De ce*?

De ce?

Pentru influenţă, putere şi imunitate pe pământ.

Dar aceste instituţii promovează un dumnezeu mort, care nu vindecă oameni, nici minţi şi nici suflete. Ci impune, pedepseşte sau aruncă în iad, apoi susţine că iubeşte. Este dumnezeul sculptat în piatră sau cel pictat pe sticlă. Totuşi, majoritatea din voi, proclamându-şi evoluţia, încă mai îngenunchează înaintea acestor minciuni şi sărută tot felul de reprezentaţii, atunci când Eu nu aştept de la nimeni să Îmi cadă recunoscător şi să Mi se închine, aştept să vă recunoaşteţi pe voi ca fiinţe spirituale, înţelepte şi independente în univers. Acesta despre care ţi-am vorbit, este dumnezeul promovat de toate, *absolut toate religiile* de pe pământ.

Care este scopul lor final?

Apariţia sistemului de gândire, care a fost denumit în trecut „anti-Hristic“.

Stai puţin! Tot acest timp, cei ce au promovat acest dumnezeu „iubitor“ (răzbunător) şi care nu există, au făcut-o cu scopul de a întoarce într-un sfârşit întrega umanitate împotriva Adevăratului Creator?

Pare atât de greu de crezut?

Pare imposibil de crezut!

De ce?

---

4 Apocalipsa 13:15

Libertatea pe care nu aţi înţeles-o v-a întors împotriva Creatorului vostru! Iar atunci când vă negaţi Sursa primordială, pur şi simplu vă negaţi pe voi, determinând, în cele din urmă, dispariţia voastră ca civilizaţie. Sistemul de gândire anti-Hristic provoacă autodistrugere (atrage dispariţia rasei umane).

La fel cum un copil, dacă îşi neagă propriul lui tată, spunând despre acela că nu există şi nici nu a existat, atunci nici el, copilul, nu ar fi putut exista! Această judecată determină totodată şi dispariţia lui.

Astfel că nicio fiinţă din câte există pe pământ, indiferent de gradul de înţelepciune, nu îşi neagă Sursa existenţei, nu o poate face! Doar cei rătăcitori şi cei care se împotrivesc vieţii, pot crea asemenea „arme“, adormitoare de minti, ce sunt de mult închise.

Te întrebi cum s-a putut ajunge la un astfel de sistem de gândire? Foarte simplu! Promovezi un dumnezeu care îşi urăşte creaţia, iar mai târziu, aştepţi ca el să devină o victimă, fiind părăsit, desigur, de cei pe care îi pedepsea.

Cine sunt cei care se împotrivesc vieţii?

Cei care cred că sunt liberi şi care s-au numit „atei“. Ei sunt cei care au căzut victime planului de dezbinare, promovat de religiile pământului, şi sunt fiii preoţilor, cei care au fost învăţaţi strâmb, urmaşii stâlpului putred al religiei instituţionalizată, simbolizată de prima fiară în cartea Apocalipsei.

Cât despre anti-Hrist, încearcă să nu îţi mai imaginezi o persoană. Ci mai de grabă un concept sau o grupare care s-a ridicat împotriva stării voastre naturale, o grupare de rezistenţă care s-a născut în mijlocul popoarelor, una despre care cu toţii credeţi că aveţi nevoie. Această grupare (grupări care se vor uni) vor avea bineînţeles nevoie de un lider. Apoi, cel care va fi ales va prelua puterea politică, va lupta sub pretextul dreptăţii şi va vorbi în numele naţiunilor civile. Şi mulţi vor alege să fie de „partea“ lui, crezând că au găsit salvarea lor. Însă vor sfârşi prin a fi înşelaţi.

Ei sunt cei care aşteaptă de la oameni, nu de la Dumnezeu. Sunt cei care cred că fericirea ori salvarea lor se află în mâinile unui conducător, sau poate veni din partea unei societăţi perfide (subiect ce va fi dezvoltat în volumul al doilea, în care vom expune modul în care funcţionează şi cine este societatea voastră).

Şi chiar dacă vreunul dintre cei mai mari conducători ai voştri, indiferent de puterea şi autoritatea pe care o deţine, ar dori cu adevărat să vă salveze ori să se salveze pe el însuşi, crezi că ar putea?

În niciun caz.

Aşadar, judecaţi cu mai multă atenţie acţiunile voastre, alegând cu înţelepciune în „mâinile“ cui vă încredinţaţi viţele.

Liderul despre care îţi vorbesc este aşteptat deja. El trăieşte (se află) printre voi şi este rezultatul creat de conştienţa naţiunilor unite, materializat în realitatea voastră.

Dacă vrei sinceritate din partea mea, da, şi eu mă declar a fi împotriva autorităţilor care ne conduc, gândind că:

În urmă cu câţiva zeci de ani, eram conduşi de oameni ce nu erau pregătiţi ca să o facă. Astăzi însă, suntem conduşi de oameni instruiţi să înşele!
Gândind în felul acesta mă pot numi unul care face parte din rezistenţă sau opoziţie? De partea cui sunt?

Eşti de partea nimănui!

Dar dacă vei continua să gândeşti astfel, Mă tem că nu ai înţeles nimic din mesajul acestei cărţi. Cu toate acestea, e bine să gândeşti împotriva autorităţilor, dar nu e bine să lupţi împotriva lor. Nu ţi-ar aduce niciun folos să o faci, doar ţi-ai irosi viaţa, în loc să ţi-o trăieşti. De altfel, dacă ai alege să lupţi pentru dreptatea ta, cu ce te-ai mai putea diferenţia faţă de ei?

Ia spune-Mi, ce crezi tu că stă mai presus de dreptate?

La întrebarea asta aş răspunde: *IUBIREA!*

Te-ai luminat, ai înţeles, IUBIREA!

Mă uimeşti!

Hei, să nu exagerăm.

Iubirea stă deasupra dreptăţii, deasupra a tot ceea ce e corect şi bun. Iubirea este Dumnezeu şi este al şaselea simţ dăruit omului. Voi, ajunşi pe pământ, primiţi mii de şanse pentru a ierta, dar în loc să iubiţi, alegeţi să vă faceţi dreptate. În felul acesta, *suferinţele sau dezamăgirile revin* asupra voastră şi le veţi retrăi de atâtea ori până ce veţi învăţa să îi iertaţi pe cei care vă provoacă suferinţă.

Suferinţa nu este o pedeapsă de la Dumnezeu! Ci, un dar de la Mine, prin care voi să vă construiţi caracterul şi să vă desăvârşiţi fiinţa.

Tu nu trebuie să te declari a fi de vreo parte ori de cealaltă. Tu nu mai faci parte din lumea aceasta. Nici nu ai făcut vreodată! Ci ai ales să fii îndrumător, iar alături de Mine eşti supraveghetor. Tu nu ai nevoie de nimic de acolo, dar mulţi de acolo au nevoie de tine! Şi puţini, foarte puţini dintre ei cunosc acest lucru.

Lumea voastră accelerează într-o direcţie „greşită“ şi mulţi se declară a fi „împotriva“ lui Dumnezeu! Totuşi, M-ai crede dacă ţi-aş spune că *niciunul din câţi oameni trăiesc pe suprafaţa pământului*, *nu este împotriva Mea*?

Tată, oare cum aş putea să cred?

Nimeni nu este împotriva Mea şi nimeni nu ar putea fi vreodată. Fiindcă, *Dumnezeu nu poate avea adversar! Aceasta este o blasfemie! Nimeni nu s-ar putea declara vreodată a fi împotriva Cuiva pe care nu L-a cunoscut niciodată!*

Iar cei care declară că sunt împotriva lui dumnezeu, nu sunt împotriva Mea, ci s-au ridicat împotriva a ceea ce li s-a spus că este Dumnezeu. *Însă aceştia nu Mă cunosc! Nici cei care i-au învăţat despre cine este dumnezeu, nu M-au cunoscut. Căci...*

Dumnezeu nu duce o luptă cu oamenii, oamenii se luptă între ei! În schimb, Eu iubesc. Iar cei ce vor alege să Mă cunoască, nu se vor mai putea dezlipi de Mine în veci.

Aşadar, lupta împotriva manipulării ori misiunea de creare a sinelui vostru, sunt cu adevărat problemele care ar fi bine să vă

preocupe, nu grija pentru ceea ce bagi în gură sau ce oferi copilului tău ca hrană. Aceasta din urmă, pentru care vă irosiți cu toții viețile, este sarcina Mea, nu a voastră! Așa a fost încă de la început! Iar ele sunt „legile" Mele, pe care nu le veți putea schimba niciodată, în veci, oricât v-ați strădui.

Observ că a devenit o obișnuință să îmi răspunzi la întrebări, dinainte ca eu să Te întreb ceva. Apoi spui să nu îmi fac griji pe motiv că sunt încă singur, ai pregătit pe cineva special pentru mine! Voi aștepta iar, într-un final, poate se va adeveri tot ce am scris aici.

Mai observ la Tine faptul că Îți place să șochezi, umblând alături de mine pe stradă, fără să Te lași privit! Sunt convins că acest mister Îl definește pe Dumnezeu. Înțeleg cum Te poți face iubit fără să Te folosești de puterile Tale ori fără a influența cuiva libertatea. Încep să Îl înțeleg pe Dumnezeu.

Cu toate astea, stau, gândesc și mă întreb, însă nu-mi vine să cred, cum pot crede cu asemenea tărie în Ceva Ce sufletul îmi spune că există, vreme în care mintea încearcă a îmi dovedi zilnic contrariul?

Aici se ascunde secretul forțelor universului și a cunoașterii de sine.

Dar multe din această viață mi se par inutile! Trăim parcă un chin continuu, fără a vedea un rost, privind ceea ce trăim. E obositor să tot aștepți și să cauți, an după an și zi după zi!

Treptat, toate lucrurile își vor contura în mintea ta un rost, iar toate trăirile tale își vor descoperi scopul lor, atunci când vei învăța să îți folosești mintea cu care te-am înzestrat.

Spuneai că am început deja să îmi folosesc mintea: „*Până acum nu ți-ai folosit niciodată mintea, ci instinctele*".

Este foarte adevărat însă, nu am spus niciodată că o folosești la capacitate maximă, doar ai început să o folosești.

Pentru mulți lucrurile încep să capete un sens numai după ce „*mor*". Spre deosebire de mulți, tu încerci să creezi sensul vieții tale încă de la vârsta asta fragedă. Tu nu te adaptezi sistemului, ci îți creezi sistemul tău propriu. Creezi un sens trăirilor tale, apoi te chinui să le împingi către direcția în care îți șoptește sufletul tău să le împingi.

Dar cum voi putea deveni credibil?
Cine va lua în seamă cuvintele unui om fără studii superioare măcar? Cine va da crezare unui simplu constructor de case?

Pot să îți pun și Eu o întrebare?

Desigur.

Câtă siguranță îți acorzi atunci când construiești acele case? Cine poate să te contrazică în legătură cu ceea ce faci?

Nimeni nu poate.

În ciuda siguranței tale asupra cunoștințelor de a crea la nivel material, țin să îți aduc la cunoștință că, atunci când ai venit aici, ai venit gol, ci toate cunoștințele și aptitudinile ți le-ai dezvoltat aici. Te-ai dezvoltat în acest scurt timp în care ți-ai transformat

mintea dintr-una receptoare de informaţii, într-una care emite informaţii!

Atunci când te îndoieşti de puterea ta, negându-te şi spunând că nu poţi, te îndoieşti de Mine, de puterea şi de promisiunea Mea faţă de tine, cu ajutorul căreia ţi-ai început procesul alchimizării, dintr-un simplu constructor de case, într-unul de caractere!

Hei, opreşte-Te! Cei care vor citi aceste cuvinte vor crede despre mine că mă consider deja un învăţător spiritual.

Poate că eşti un Maestru. Poate motivul pentru care ai coborât din nou pe pământ este acela de a revela oamenilor o mică parte a Luminii şi a Strălucirii Mele, şi *de a le pune întrebarea: CINE ESTE CA DUMNEZEU*?

Pe asta am pus accentul de câţiva ani încoace. Asta se reflectă în intenţiile mele şi în modul meu de a gândi.

Vreau totuşi să Te mai întreb ceva, ceva ce m-a frământat mult în ultima vreme. Aş dori să aflu de la Sursă, dacă Biblia conţine interpretări greşite, adăugiri sau traduceri incorecte şi incomplete?

Răspunsul la toate cele trei este unul singur: Da!

Uau! Dar mi-e greu să cred!

Cum poate să conţină Biblia aceste greşeli, din moment ce a fost scrisă de Tine, Tu fiind Perfect?

Pentru ce a îngăduit Dumnezeu un asemenea lucru?

Biblia a fost „scrisă" de Mine sub formă de sentimente, viziuni şi revelaţii. Voi le-aţi interpretat, apoi le-aţi aşezat în cele mai potrivite cuvinte. Probabil că dacă M-aş fi coborât la voi să o interpretez Eu Însumi, Mi-aş fi încălcat astfel promisiunea de a nu vă influenţa libertatea.

Biblia a fost şi este cel mai perfect lucru pentru voi...
Este o Mică parte din planul Meu cu voi!

Dar spune-Mi, ce te-a determinat să judeci modul în care au interpretat cei din trecut ceea ce le-am descoperit, când tu deţii un întreg arsenal de tehnologie a informaţiei şi totuşi, nu ai reuşit să aşezi în cele mai potrivite cuvinte o simplă imagine pe care ţi-am arătat-o cu câteva luni în urmă?

Te referi la „Viziuni asupra vremurilor de apoi"?

Da, acolo ai încercat să descrii în cuvinte actuale ceva ce nu există încă în lumea voastră.
În orice caz, tot ce ai scris tu în această carte este exact ceea ce oamenii au nevoie să audă.

Ai cunoscut vreodată sentimentul acela în care, în loc să judeci pe cineva cu privire la o faptă, să te bucuri din plin pentru acel cineva, care este liber să facă orice, orice ai constata că face cu acel orice?

Nu am privit niciodată lucrurile din această perspectivă, şi nu cred că au fost privite dintr-o poziţie similară vreodată.

Copiii Mei, adevărat vă spun Eu vouă, mai sunt sute de sentimente nedescoperite şi neexplorate de voi.
Pe unele le catalogaţi ca fiind rele, vă judecaţi pe voi, spunând că

sunt diabolice, dar totuşi le gândiţi ori le simţiţi. Mai spuneţi despre voi că sunteţi liberi, însă, vă impuneţi zilnic să trăiţi cum au trăit alţii, încercaţi în fiecare zi să gândiţi cum au gândit alţii, indiferent dacă sunteţi de acord cu acele idei ori dacă nu le acceptaţi în totalitate.

În lumea asta largă, există miliarde de păreri şi de interpretări. Câţi oameni trăiesc pe pământ, tot atâtea păreri vei întâlni! Unele se apropie de Adevăr, însă altele se îndepărtează de Sursă. De la cele care se îndepărtează de Sursă, se abat la rândul lor şi altele, iar de ele şi altele, până vor uita care este Sursa Adevărului real, *Realitatea Supremă*, *apoi se vor consuma între ele!*
Atunci, din mijlocul acestora va lua naştere o alta, una care le va readuce pe toate celelalte înapoi.

Tu, în ceea ce priveşte această carte, te-ai apropiat foarte tare de *Adevăr! Ai interpretat Glasul Meu în Cea Mai Înaltă formă în care a fost interpretat el vreodată.* Ai transpus Vocea Mea în cele mai potrivite cuvinte, însă nu sub forma ei reală. Nici nu o vei putea face vreodată în totalitate! *Căci...*
Acest mesaj nu este Adevărul, *ci vorbeşte despre Adevăr!*

O altă afirmaţie, posibil şocantă, însă una dezinhibatoare de frică, pe care mintea voastră va avea nevoie de un timp îndelungat pentru a o putea digera, ar fi că, e timpul să cunoaşteti destinaţia finală a etapei evolutive curente, privind călătoria omului în univers.

Această călătorie se va sfârşi atunci când nimeni nu va mai cunoaşte „binele şi răul". Când veţi veni înapoi acasă!
Atunci veţi înceta să mai trăiţi în frică, ci pur şi simplu veţi trăi. Abia atunci omul nu va mai fi nevoit să se ferească de gândurile exterioare, ci va trăi în Dragoste şi într-o compatibilitate Divină. El nu va mai fi nevoit să îşi înfrâneze ce să nu facă, ci tot ce va gândi, va alege sau va face, va fi cea mai înaltă alegere, pătrunsă de Dragostea Mea, care sunteţi voi toţi şi Unul singur!

Primii oameni care au trăit pe pământ nu au cunoscut „binele şi răul". În schimb, erau puri şi neprihăniţi. *Adevărat vă spun*: *Tot acolo vă veţi întoarce!*
Aceasta este destinaţia călătoriei voastre din prezent. Este Împărăţia Cerurilor, de unde aţi plecat şi unde vă veţi întoarce.

Eu v-am creat perfecţi! Iar, prin evoluţie, vă creaţi voi înşivă perfecţi. *Tot Ceea Ce priviţi în jurul vostru este perfect! Iar voi trebuie să învăţaţi să priviţi Ceea Ce este în jurul vostru, fiindcă totul este unic dar este diferit, în acelaşi Tot nemărginit.*

Mai sunt sute de sentimente ce aşteaptă să fie descoperite. Ele sunt sentimentele cele mai înalte, care se nasc din cele mai mici lucruri! Încetaţi să mai căutaţi atât de adânc, priviţi mai întâi în stânga, apoi în dreapta voastră...

Trăiţi fiecare zi ca şi cum ar fi ultima zi, *şi iubiţi-vă ca şi cum aţi iubi ultima persoană care trăieşte pe pământ.*

Cât despre volumul doi, îţi spun doar că va fi evaluarea omului, a poziţiei în care se află el acum. Da, va evalua evenimentele

care s-au întâmplat deja, pe care voi încă le aşteptaţi să se întâmple! Volumul doi va coborî mult mai adânc în problemele legate de ceea ce nu faceţi, *eliminând judecăţile* cu privire la „ceea ce nu trebuie să faceţi".

Voi vă scrieţi istoria citind-o! Şi astfel, aşteptaţi viitorul fără ca să trăiţi prezentul. Dar trezindu-vă în viitor, oare veţi mai avea ce să citiţi?

Mai ai ceva de adăugat pentru încheiere?

Aş adăuga că noi trăim de parcă n-am muri niciodată, iar când va sosi vremea să murim, o facem precum nu am fi trăit niciodată... Poate va veni vremea când ne vom trezi, după ce vom muri, în care vom spune: ferice de cei ce încă trăiesc, care se bucură de libertate, de Dragoste şi de Lumină!

Ferice de copiii voştri, căci a lor este Împărăţia Cerului!

Am mai auzit această afirmaţie.

Mă bucur că ai auzit-o. Ceea ce Îmi doresc Eu copii, este să o şi înţelegeţi.

Sunt încă nedumerit în privinţa reacţiei oamenilor la citirea acestui mesaj. Mesajul Nostru ar putea fi interpretat ca o eliminare a tuturor regulilor. Cu alte cuvinte, cu toţii vor putea face orice şi sunt liberi să facă ce vor. Totuşi, nimeni nu va fi judecat, şi nici pedepsit! Nu există iad, nici acel dumnezeu răzbunător, impunător, promovat de instituţiile religioase... „*Şi nu vor muri, Eu sunt Domnul*".

Asta ar putea să producă haos sau confuzie între oameni! Eliminarea tuturor regulilor nu provoacă rătăcire?

O rătăcire mai mare decât cea care există acum pe planetă? Asta ai vrut să spui? Eşti de părere că oamenii îşi urmează astăzi „valorile" cu credinţă şi cu demnitate?

Care sunt „valorile" voastre? *Oferă-Mi doar un exemplu!* Ştiu, nu ai putea să o faci, cu toate că mulţi ar opta pentru scriitori şi pentru ştiinţă. Pentru cultură, politică, religie, dreptate sau învăţământ. Însă nu avem timp acum să oferim noţiuni caracteristice intenţiilor fundamentale ale acestor concepte plăsmuite.
Ci vreau ca voi să ştiţi că tot ceea ce lumea voastră promovează, sunt nonvalorile de vârf şi şarlatanii!
Vom discuta aceste aspecte cu amănuntul, pe viitor...

Iar înainte să îţi răspund la întrebarea de mai sus, doresc să-ţi adresez Eu o întrebare:

De unde ai împrumutat *această gândire judiciar-preoţească*, atunci când Eu te-am ferit întreaga viaţa de aceste idei mărginite lumeşti, adormitoare de minţi şi de caractere?

Dumnezeu este Liber iar libertatea Îl defineşte pe Dumnezeu!
În cazul acesta, voi cum vă veţi putea continua *călătoria către a deveni Dumnezeu*, câtă vreme alegeţi să vă supuneţi omului?
Voi alegeţi să vi se impună, crezând că alegeţi spre binele vostru!

Oare nu de-a lungul istoriei legilor pământeşti, cu cât vi s-a impus mai drastic şi aţi fost ameninţaţi mai dur, cu atât voi v-aţi împotrivit mai tare, încălcând cu preţul vieţii acele legi smintite

omeneşti? Aţi transformat „paradisul“ impus, în conflicte, crime şi războaie!
Acelaşi lucru faceţi şi astăzi şi îl veţi face până când veţi muri.

Spuneţi „tutunul dăunează grav sănătăţii“, la fel se întâmplă şi cu alcoolul. Dar cu toate astea, consumul se măreşte de la an, la an. Tinerii de astăzi se străduiesc să obţină slujbe cât mai bine plătite ori profituri cât mai mari, pentru a cumpăra cât mai mult tutun sau alcool (moarte), crezând că în felul acesta vor trăi mai plăcut. Vă irosiţi nopţile accelerând îmbătrânirea, apoi gândiţi că tinereţea este prea scurtă, iar „anii tinereţii nu vi-i înapoiază nimeni“.

Adevărat vă spun Eu, dacă aţi putea auzi asemeni unui mesaj adiţional de atenţionare, ataşat gândurilor voastre, al tuturor reacţiilor voastre; în cazul celei de faţă acesta ar suna cam aşa: „Dacă tinereţea este atât de scurtă, măcar să o irosim“!

Tot, absolut tot ceea ce faceţi vă denigrează şi lucrează împotriva voastră.

Aşa cum v-am mai spus, credeţi că stă în natura voastră să vă întoarceţi „împotriva“ Creatorului vostru. Dar Acest Creator v-a creat în aşa fel încât să vă puteţi crea voi înşivă!
Astfel, atunci când vă negaţi proveniența, răzvrătindu-vă „împotriva” Mea, *vă negaţi pe voi, răsculându-vă împotriva greşelilor voastre. Voi sunteţi liberi. Nimeni nu v-a impus! Voi v-aţi impus, înainte de a vă da seama că de fapt eraţi liberi!*
Totuşi, la rândul vostru să nu impuneţi nici altora, ca să fiţi desăvârşiţi precum Tatăl vostru este!

În ceea ce priveşte eliminarea regulilor sau dezlegarea minţilor da, este adevărat, oricine poate să facă orice. Acest mesaj va încuraja masele să facă ce vor. Însă nu îţi face griji în privinţa haosului. Cei care vor caută altceva faţă de ceea ce au fost învăţaţi, cei care vor fi interesaţi să cunoască şi vor ajunge să citească până aici, Mă vor cunoaşte deja, cunoscându-se pe ei înşişi.
Şi, chiar dacă îşi vor oferi libertate totală, nu îşi vor permite să revină la vieţile lor anterioare – vieţi ale minciunii ori disfuncţiilor unei moralităţi bolnave legiferate, în care au trăit. Fiindcă nu vor mai putea. Dar cei care nu sunt încă pregătiţi şi cei predispuşi la recăderea în această degradare progresivă, vor lăsa cartea din mână încă de la pagina unsprezece a acestei conversaţii.

La sfârşit toţi vor înţelege faptul că dacă vor dori să devină Asemeni Creatorului lor, îi voi ajuta să devină. *Dar dacă vor dori să devină altceva decât Creatorul lor*, *îi voi aştepta până se vor răzgândi! Îi voi aştepta până vor înţelege natura lor şi faptul că sunt conectaţi la o Sursă Atotputernică, Una care îi îndrumă pe întreaga durată a vieţilor lor*.
Iar această Sursă are o singură intenţie, aceea de a oferi, fără a aştepta ceva în schimb.

Şi nu te îngrijora în privinţa celor care vor accepta sau nu, teoriile tale. Căci, cu toţii se vor minuna de cuvintele tale şi vor lăuda Înţelepciunea Mea. Şi milioane de oameni vor citi cărţile

tale, vrând să Mă cunoască. Te vor întreba de Mine şi vor dori să Mă asculte, curioşi să afle cât mai mult. Aceasta fiindcă oamenii n-au habar ce am pregătit Eu pentru ei!

Şi iată că scopul acestei prime părţi a fost atins cu succes. Da, am stârnit interes şi controverse între cei interesaţi, reuşind a da naştere altor sute de întrebări.

Scopul acestui volum nu a fost acela de a oferi cât mai multe răspunsuri, ci a-i determina pe oameni să îşi pună cât mai multe întrebări. Iar pentru asta doresc să te felicit!

A fost o provocare pentru tine, pe care ai străbătut-o cu succes. Te-ai întrecut pe tine, şi ai trecut la nivelul următor!

Însă, după cum am susţinut deja, te afli abia la început şi habar nu ai ce te aşteaptă în continuare.

Am dorit să conturez aspectul conţinutului, deoarece majoritatea *oamenilor nu intenţionează să afle* mai mult, se mulţumesc cu statutul pe care îl deţin.

Nici în privinţa celor ce se vor ridica să te critice, încercând să defăimeze aceste cuvinte, să nu te îngrijorezi. Adevăr îţi spun Eu ţie, nu există oameni proşti sau oameni mai deştepţi, ci există doar oameni şi alegeri.

Cei mai deştepţi oameni de pe planeta voastră azi, sunt cei care au ales să înveţe de la alţii. În schimb, tu îi înveţi pe alţii! Prin urmare, tu nu poţi urma o teorie care nu se ridică la nivelul teoriei tale proprii. Cu alte cuvinte, *nu poţi învăţa de la cineva care cunoaşte mai puţin decât cunoşti tu.*

Chiar acum aud oameni care discută între ei şi spun: „Unele idei, scoase din această carte, ar fi foarte bune. Dar altele nu pot fi asociate cu Glasul lui Dumnezeu".

Adevărat vă spun, ideile pe care le respingeţi cel mai tare, oricât le-aţi analiza, în special acelea sunt cele mai adevărate!

Cea mai mare dorinţă a celui care s-a numit Albert Einstein a fost să afle cum gândeşte Dumnezeu, restul sunt detalii! Şi uite că aţi aflat! Iar astăzi, cu mulţi dintre voi discut direct şi faţă în faţă, literalmente. Da, chiar aşa cum auzi...

Nu pentru că Eu am hotărât să vă vorbesc, ci pentru că voi v-aţi hotărât să Mă auziţi!

Tată, ajută-i pe cei care au nevoie de ajutor şi ascultă-i pe toţi cei care Te cheamă.

Lasă „soarta" omenirii în seama Mea, şi ai grijă ca mila ta faţă de cei neîndreptăţiţi să nu se transforme în ură şi judecată, împotriva celor care vă asupresc! Învaţă în schimb, să îi iubeşti pe cei ce pornesc la luptă, dar şi pe cei care înşeală şi care îşi păzesc sau îşi măresc visteriile.

În viaţa pe pământ, *voi sunteţi simpli voluntari care se oferă unii altora.* Conştienţele înalte se dăruiesc în totalitate celorlalte şi le îndeamnă către desăvârşire. La fel şi Conştienţele joase, care vă ajută să vă creaţi ca Lumină în oceanul de tenebre...

Voi toţi sunteţi fiinţe creatoare şi creaţi oportunităţi pentru a înainta în evoluţie ca, la final, cu toţii să atingeţi acelaşi rezultat.

Asta e tot ce vrei să transmiţi ca încheiere cititorilor?

Nu, mai am...

Doresc să vă aduc la cunoştinţă faptul că nu am auzit niciodată Vocea Creatorului, în felul în care vă imaginaţi voi că aş fi auzit-o, sub formă de vibraţie (sunet). Nu aş putea vreodată să o fac. Nimeni nu ar putea. Dar cu ajutorul iubirii Sale faţă de creaţie vom îmbunătăţi mesajele Lui vindecătoare, cele de care lumea va avea nevoie în viitor.

Tot ce am reuşit să scriu s-a datorat credinţei mele şi reamintirii privind identitatea mea, folosind Energiile universului, construind Vocea Creatorului în subconştientul meu.

Dumnezeu nu a încetat niciodată să ne vorbească, noi am încetat de mult din a Îl mai asculta!

Totul este aşa şi nu putea fi altfel, pentru că aşa este!

Mă bucur că am reuşit să vă reîmprospătez percepţia ambiguă asupra imaginii lumii acesteia.

Este o onoare pentru mine să vă transmit acest mesaj.

Perfecţiunea nu va putea fi zărită câtă vreme nu vom încerca să o privim. Vă invit să pornim împreună spre a privi Perfecţiunea, analizând mult mai atent viеţile proprii...

Iar, despre mine îmi amintesc că mi-am propus să mor şi să nu mai fiu! Dar astăzi, aş muri de o mie de ori doar pentru a mai exista o dată!

Fiţi binecuvântaţi toţi cei care aţi citit sau nu aţi citit această carte.

PACE VOUĂ!

Cuvânt de încheiere

Da, îmi amintesc...
Îmi amintesc Cine sunt şi/sau de ce am venit aici. Mă aflu aici ca să îmi reamintesc că exist, că sunt foarte important şi că nu sunt singur. Fără mine Totul este incomplet**!** Fără noi nimic nu poate exista. *Noi creăm Totul*. *NOI SUNTEM UNIVERSUL*, *noi suntem Dumnezeu!*

Îmi amintesc că am ales să mă nasc aici, şi Ţi-am promis că vom vorbi! Ai spus că nu mă vei părăsi, că ai nevoie să Te cunosc şi că eşti Ceea Ce eşti. Mi-ai spus că voi înţelege Ceea Ce eşti! Ai spus că Te voi auzi, că voi înţelege mult şi voi crea mult. Iar eu Ţi-am promis că Te voi lăuda şi voi crea Partea mea din Tine.

Apoi ai spus că vor trece anii peste sufletul meu de copil şi voi rămâne la fel! Voi rămâne fiul Tău indiferent ce voi face şi pe unde voi rătăci. Ai spus că îmi va fi greu, că voi suferi cumplit, şi voi plânge şi că voi muri!
Dar eu zâmbind, Te-am întrebat:

Ce înseamnă atunci când suferi?

Ai spus că suferinţa înseamnă ATUNCI CÂND TU NU EŞTI! Atunci când rămân singur...
Ai spus că voi înţelege ce înseamnă „singur". Iar pentru asta va trebui să mă nasc pe pământ şi *să trăiesc ÎMPREUNĂ cu ceilalţi oameni.*
Şi din nou am întrebat:

Vrei să spui că mai există altcineva în afară de mine?
Cum e posibil aşa ceva ori, cum aş putea să cred?

„*Nu este nevoie să crezi, ci să te convingi! Şi te vei convinge de acest lucru numai prin trăiri şi experienţe materiale*", ai răspuns...

Cine sunt oamenii despre care îmi vorbeşti, şi care trăiesc pe pământ? De unde au venit?

„*Oamenii alături de care vei trăi pe pământ sunt Eu, părţi din Mine* (*în dezvoltare*)".

Dar cum poţi să fii toţi oamenii, Tu fiind o singură Persoană?

„*Eu nu sunt doar oamenii care trăiesc pe pământ*, *ci sunt fiecare plantă*, *pasăre sau animal*, *care trăieşte acolo.*
Tu, deasemenea, *eşti tot Eu*".

Ce va trebui să fac câtă vreme voi trăi acolo?

„*Să îţi reaminteşti să trăieşti ca parte individuală a Uniunii*, *trăind în interiorul Ei, bucurându-te de viaţa ta*".

Nu voi fi obligat să mă supun vreunei reguli şi nu voi fi dator să fac ceva în plus?

„*Nu! Şi asta pentru că nu există reguli! Eu nu am creat niciodată aşa ceva*“.

Spui că pot să fac ce vreau şi pot să mă întorc când doresc eu să mă întorc de acolo?

„*Aşa spun! Însă nici să pleci acolo nu este obligatoriu. Este doar o alegere a ta*“.

Apoi, ajuns pe pământ, Te-am întrebat din nou:

De ce acum sunt doar eu şi nu mai sunt toţi oamenii? Pentru ce am devenit *ceva* şi am încetat să mai fiu *Totul*?

Iar Tu ai spus că, din nimic eu trebuie să devin Totul.

La fel se întâmplă în cazul fiecărui om.

Iată că trăind pe acest pământ am cunoscut durerea, suferinţa sau singurătatea. Însă, Tu nu poţi să nu fii! Asta mă determină să cred că nu există suferinţă.

Suferinţa este Frică şi neînţelegere, iar ea dispare atunci când descoperim Dragostea. Aşa că voi lupta să îndepărtez suferinţa, nu să câştig fericirea...

Lupt împotriva absenţei Tale, şi iată, Tu eşti aici!

sfârşit

Nota Cititorului: 18 noiembrie 1986, anul în care avea să se nască Alberto Bacoi, un om simplu, despre care ulterior aveam să aflu că urma să schimbe viețile multora.

Provenind dintr-o familie de romano-catolici, crescut în România, București, alături de doi părinți modești și alți patru frați, primește o educație socială instabilă, deloc sigură, dar și trăiri și experiențe ce urmau a îi marca definitiv existența.

Copilăria este una frumoasă, perioadă în care jocurile ori visele se împleteau în mod perfect cu înclinația spre artele plastice, dezvoltată și manifestată sub privirile părinților și a profesorilor. Încă de la o vârstă foarte fragedă, pe lângă înscrierea obligatorie la școală, se înscrie și urmează cursuri creștine, într-un centru organizator de cursuri speciale pentru copii. Frecventându-le în mod repetat, în fiecare sâmbătă, reușește a aprofunda învățăturile biblice, ce mai târziu aveau a-i deveni singurele puncte de orientare autoeducațională în viață.

La vârsta de aproape nouă ani însă, avea să descopere o mulțime de evenimente necunoscute încă, un șir lung de experiențe neplăcute, și cum toată copilăria se poate transforma rapid într-o amintire. Despărțirea părinților, un eveniment plin de violență și care a adus cu el o experiență greu de suportat, a provocat o ruptură, și nu doar o ruptură între membrii familiei, ci și de orice fel de formă de educație, învățământ sau integrare socială.

Retras, rătăcind printre străini, părăsește împreună cu frații și mama sa locul în care s-a născut, transformat acum într-o sursă de alimentare a umilinței, a eșecului și a dorului. La aproximativ trei ani după plecare, pasat de la unul la altul, hotărăște să se întoarcă acasă.

Adolescența este și ea marcată de diverse evenimente dramatice. Tânărul, cunoscând responsabilitatea, truda și umilința, e nevoit să se maturizeze rapid. Fără studii, schimbând diverse posturi de muncă, de la cele mai joase până la cele mai joase, învață să supraviețuiască consumând minimum de resurse. Tatăl bolnav, fără a-i mai putea oferi sprijin, din punct de vedere moral și financiar, se retrage în locul natal lângă părinții săi.

Confruntându-se cu o viață nu atât de ușoară, autorul rămâne un om care are curajul de a crede zi de zi în visele sale, vise care mai târziu aveau să se materializeze, apoi să devină o realitate palpabilă.

La vârsta de nouăsprezece ani, la o lună după moartea tragica a tatălui său, se îndrăgostește de o tânără frumoasă, alături de care trăiește o poveste de dragoste, pură, dar care nu avea să dureze mai mult de cinci ani. După încetarea relației, sătul de eșec după eșec, experiențe dureroase, nedorite, neînțelese și tentative de suicid, tânărul începe a simți și a căuta din ce în ce mai intens apropierea de Dumnezeu, iar, regăsindu-se, revenind la înțelepciune, hotărăște a împărtăși oamenilor câteva idei despre: „*ceea ce ar fi bine să nu faci cu viața ta*“.

În felul acesta, fără a conștientiza, avea să dea naștere unui nou concept și punct de vedere diferit, mai amplu și mai înalt, al înțelegerii scopului suprem și al evoluției umane, dar și a descoperirii Caracterului și a Voinței Divine.

Așadar, în primăvara anului 2012, își începea Lucrarea prin scrierile primului volum al trilogiei „Vorbind cu Dumnezeu“.

Problemele și iluziile nu l-au doborât, ci, din contră, au creat un om cu caracter puternic, și nu doar unul cu caracter puternic, ci și un tânăr înțelept, care și-a dezvoltat capacitatea de a înțelege că toate întâmplările trăite, l-au adus exact acolo unde trebuia el să ajungă, scopul fiind formarea și desăvârșirea lui – totul însemnând conștientizarea clipei prezent, singura clipă sfântă și unică existentă în univers...

Dezvoltându-și abilitatea de a interpreta gânduri, înălțându-și conștiența, reușește a asculta Însăși Vocea (Voința) Creatorului, devenind așadar, un om ale cărui cuvinte sunt căutate de cei din jur, fiind una dintre puținele persoane care în ciuda tuturor refuzurilor sau a dezamăgirilor, primite în mod repetat, continuă să transmită celorlalți lecția iertării.

Mulțumesc!